

วารสาร มจร

เพชรบุรีปริทรรศน์

JOURNAL OF MCU PHETCHABURI REVIEW

P-ISSN: 2773-9295

❧ วัตถุประสงค์

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์ รวมถึงคณะสงฆ์ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer - reviewed) เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ มีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)*

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม

๐๓ เจ้าของ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

65/1 หมู่ 6 ตำบลช่องสะแก อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทร.032-400-391 โทรสาร. 032-400-391 E-mail: phetchaburi@mcu.ac.th

๐๓ ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ., ดร.

พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ., ดร.

พระวิสุทธีวรกิจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ บรรณาธิการบริหาร

พระพิพิธพัชรโธม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ หัวหน้ากองบรรณาธิการ

พระครูวัชรสุวรรณาทร,ดร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุษะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพล ใจเย็น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร. รัตน์ ปัญญาภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์ ดร. สันญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินัย ผลเจริญ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทักษณา วรรณบวรเดช

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ประณีต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรชัย เย็นเปรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ นพแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

๐๓ ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระครูวิรุฬห์วัชรธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
พระสมุห์อาคม อาคมธีโร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
นายอนุชา พละกุล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
นายมะลิ ทิพย์ประจง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พระใบฎีกาสุชินนะ อนินฺชิตโต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
พระยุ้งยุทธ กตธูโร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
พระวรพงษ์ ธมฺมวโส มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
นางสาวอภิษฎา ฤกษ์ นางสาวอภิษฎา ฤกษ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
นางสาวนิรวรรณ ทองมี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ ฝ่ายกฎหมาย

นายสมโภชน์รัฐ แก้วน่วม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๓ ออกแบบปก

นางสาวนันทยา พวงไฟโรจน์

นายเอกพจน์ มหิมา

๐๔ จัดรูปเล่ม

นายอนุชา พลทะกุล

๐๕ โรงพิมพ์

บริษัท เพชรภูมิการพิมพ์ จำกัด

ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์: 032-425-310, Fax : 032-425-310 E-mail: petchpoom2561@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 1 ประจำปีพุทธศักราช 2562 เล่มนี้เป็นปีที่ 2 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI รองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index -TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา คณาจารย์ ครูอาจารย์ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ จักมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระพิพิธพัชรโตม

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(จ)
วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์	1
EVOLUTION OF COMPUTERS	
มะลิ ทิพย์ประจง และอภิชนา ฤกษ์ชัย	
สงครามกับความยุติธรรม	20
WAR AND JUSTICE	
มะลิ ทิพย์ประจง, ศิริเพ็ญ สุดแสนสง่า และจรรยาพร เหมรังสี	
นวัตกรรมโบราณ : กรณีการสร้างม้าไม้เมืองทรอยกับนกครุฑ - นกไม้	38
ของกัฏฐวาหนะกษัตริย์	
ANCIENT INNOVATIONS: THE CASE OF BUILDING A TROY WOODEN HORSE WITH	
A GARUDA - WOOD BIRD OF KING KATTAWAHANA	
อนุชา พละกุล และจิตติมา ดำรงวัฒนะ	
การประชาสัมพันธ์กับการเมืองไทย	53
PUBLIC RELATIONS WITH THAI POLITICS	
พระพิพิธพัชรโธม และพระสาโรจน์ ธมมสโร	
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	68

วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์*

EVOLUTION OF COMPUTERS

มะลิ ทิพย์ประจง

Mali Thipprajong

อภิษฎา ฤชัย

Apichaya Ruechai

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

E-mail: thipprajongmali@gmail.com

บทคัดย่อ

คอมพิวเตอร์มีความสำคัญในการสร้างพัฒนาและการขับเคลื่อนการใช้สื่อเทคโนโลยีในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้ในยุคสมัยที่มีการพัฒนาด้วยระบบอุตสาหกรรมและนวัตกรรมของงานในการสร้างสรรค์และการพัฒนาต่อยอดในโลกปัจจุบัน ยุคของคอมพิวเตอร์นั้น แบ่งออกเป็น 5 ยุค ดังนี้ ยุคที่ 1 เป็นการประดิษฐ์เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีใช้เครื่องคำนวณโดยเมชาลีและเอ็กเคอร์ต ยุคที่ 2 มีการนำทรานซิสเตอร์ มาใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์จึงทำให้เครื่องมีขนาดเล็กลง และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มีความรวดเร็วและแม่นยำมากยิ่งขึ้น ยุคที่ 3 คอมพิวเตอร์ในยุคนี้เริ่มต้นภายหลังจากการใช้ทรานซิสเตอร์ได้เพียง 5 ปี เนื่องจากได้มีการประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับวงจรรวม หรือเรียกกันย่อ ๆ ว่า "ไอซี" (IC) ยุคที่ 4 เป็นยุคที่นำสารกึ่งตัวนำมาสสร้างเป็นวงจรรวมความจุสูงมาก ซึ่งสามารถย่อส่วนไอซีธรรมดาหลาย ๆ วงจรเข้ามาในวงจรเดียวกัน และมีการประดิษฐ์ ไมโครโพรเซสเซอร์ (Microprocessor) ขึ้น ทำให้เครื่องมีขนาดเล็ก ราคาถูกลง และมีความสามารถในการทำงานสูงและรวดเร็วมาก ยุคที่ 5 ในยุคนี้ ได้มุ่งเน้นการพัฒนา ความสามารถในการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ และความสะดวกสบายในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ อย่างชัดเจน มีการพัฒนาสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาขนาดเล็กขนาดเล็ก ขึ้นใช้งานในยุคนี้โครงการพัฒนาอุปกรณ์ VLSI ให้ใช้งานง่าย และมีความสามารถสูงขึ้น

คำสำคัญ: วิวัฒนาการ, คอมพิวเตอร์, เทคโนโลยี

* Received 30 May 2019; Revised 19 June 2019; Accepted 26 June 2019

Abstract

Computers are essential in creating, developing, and driving the use of technology media in the world of change and learning in the era that has set with industrial systems and innovations of creativity and further development in the current world The computer era is divided into 5 periods as follows: is the invention of the computer that is not a calculator by Mouthlee and Eckert, Season 2 Transistors are introduced. Used in the computer, making the machine smaller and increasing the efficiency of work to be faster and more accurate. The third generation of computers in this era started after only 5 years of using transistors because of integrated circuits. Or abbreviated as "IC" (IC), the 4th generation is the era that brings semiconductors to create a very high-capacity integrated circuit. Which can shorten many ordinary ICs into the same course and invention microprocessor (Microprocessor) up, making the machine smaller, cheaper, and can work very high and fast. Working on a computer system and the convenience of using a computer has been developed to create a small portable computer. Used in this era, the VLSI device development project is easy to use. and have higher abilities.

Keywords: Evolution, Compute, Technology

ความเป็นมาของคอมพิวเตอร์

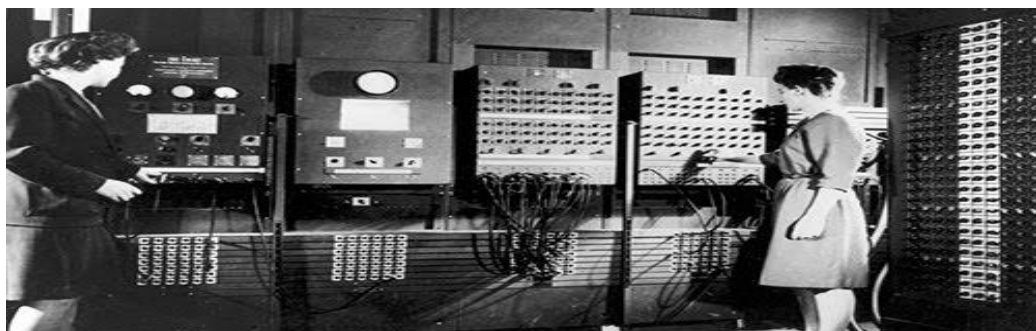
ยุคที่ 1 (พ.ศ. 2489 - 2501) "ยุคหลอดสุญญากาศ"เป็นการประดิษฐ์เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีใช้เครื่องคำนวณ โดยเมาช์ลีและเอ็กเคอร์ต (Mauchly and Eckert) ได้นำแนวความคิดนั้นมาประดิษฐ์เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพมากเครื่องหนึ่งเรียกว่า ENIAC (Electronic Numerical Integrator and Calculator) ซึ่งต่อมาได้ทำการปรับปรุงการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นและได้ประดิษฐ์เครื่อง UNIVAC (Universal Automatic Computer) ขึ้นเพื่อใช้ในการสำรวจสำมะโนประชากรประจำปี จึงนับได้ว่า UNIVAC เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของโลกที่ ถูกใช้งานในเชิงธุรกิจ ซึ่งนับเป็นการเริ่มของเครื่องคอมพิวเตอร์ในยุคแรกอย่างแท้จริง เครื่องคอมพิวเตอร์ในยุคนี้ใช้หลอดสุญญากาศในการควบคุมการทำงานของเครื่อง ซึ่งทำงานได้อย่างรวดเร็ว แต่มีขนาดใหญ่มากและราคาแพง ยุคแรกของคอมพิวเตอร์สิ้นสุดเมื่อมีผู้ประดิษฐ์ทรานซิสเตอร์มาใช้แทนหลอดสุญญากาศ

ภาพที่ 1 ลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์ยุคที่ 1

ลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์ยุคที่ 1 ใช้อุปกรณ์ หลอดสุญญากาศ (Vacuum Tube) เป็นส่วนประกอบหลัก ทำให้ตัวเครื่องมีขนาดใหญ่ ใช้พลังงานไฟฟ้ามาก และเกิดความร้อนสูงทำงานด้วยภาษาเครื่อง (Machine Language) เท่านั้นเริ่มมีการพัฒนาภาษาสัญลักษณ์ (Assembly / Symbolic Language) ขึ้นใช้งาน

ยุคที่ 2 (พ.ศ. 2502 - 2506) "ยุคทรานซิสเตอร์" มีการนำทรานซิสเตอร์ มาใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์จึงทำให้เครื่องมีขนาดเล็กลง และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มีความรวดเร็วและแม่นยำมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้ ในยุคนี้ยังได้มีการคิดภาษาเพื่อใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์เช่น ภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN) จึงทำให้ง่ายต่อการเขียนโปรแกรมสำหรับใช้กับเครื่อง

ภาพที่ 2 ลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์ยุคที่ 2

ใช้อุปกรณ์ ทรานซิสเตอร์ (Transistor) ซึ่งสร้างจากสารกึ่งตัวนำ (Semi-Conductor) เป็นอุปกรณ์หลัก แทนหลอดสุญญากาศ เนื่องจากทรานซิสเตอร์เพียงตัวเดียว มีประสิทธิภาพในการทำงานเทียบเท่าหลอดสุญญากาศได้นับร้อยหลอด ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ในยุคนี้มีขนาดเล็ก ใช้พลังงานไฟฟ้าน้อย ความร้อนต่ำ ทำงานเร็ว และได้รับความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

เก็บข้อมูลได้ โดยใช้ส่วนความจำวงแหวนแม่เหล็ก (Magnetic Core) มีความเร็วในการประมวลผลในหนึ่งคำสั่ง ประมาณหนึ่งในพันของวินาที (Millisecond : mS) สังเกตได้สะดวกมากขึ้น เนื่องจากทำงานด้วยภาษาสัญลักษณ์ (Assembly Language) เริ่มพัฒนาภาษาระดับสูง (High Level Language) ขึ้นใช้งานในยุคนี้ (automattic, 2005)

ยุคที่ 3 (พ.ศ.2507-2512) "ยุควงจรรวม" คอมพิวเตอร์ในยุคนี้เริ่มต้นภายหลังจากการใช้ทรานซิสเตอร์ได้เพียง 5 ปี เนื่องจากได้มีการประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับวงจรรวม (Integrated-Circuit) หรือเรียกกันย่อ ๆ ว่า "ไอซี" (IC) ซึ่งไอซีนี้นำมาประกอบและวงจรต่างๆ สามารถวางลงได้บนแผ่นชิป (chip) เล็ก ๆ เพียงแผ่นเดียว จึงมีการนำเอาแผ่นชิปมาใช้แทนทรานซิสเตอร์ทำให้ประหยัดเนื้อที่ได้มาก นอกจากนี้ยังเริ่มมีการใช้งานระบบจัดการฐานข้อมูล (Data Base Management Systems : DBMS) และมีการพัฒนาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สามารถทำงานร่วมกันได้หลายๆ งานในเวลาเดียวกัน และมีระบบที่ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับเครื่องได้หลาย ๆ คน พร้อม ๆ กัน (Time Sharing) ลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์ยุคที่ 3 ใช้อุปกรณ์ วงจรรวม (Integrated Circuit : IC) หรือ ไอซี และวงจรรวมสเกลขนาดใหญ่ (Large Scale Integration : LSI) เป็นอุปกรณ์หลักความเร็วในการประมวลผลในหนึ่งคำสั่ง ประมาณหนึ่งในล้านของวินาที (Microsecond : mS) (สูงกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ในยุคที่ 1 ประมาณ 1,000 เท่า) ทำงานได้ด้วยภาษาระดับสูงทั่วไป (ICT@eLearning, 2013)

ยุคที่ 4 (พ.ศ. 2513 - 2532) "ยุควิแอลเอสไอ" เป็นยุคที่นำสารกึ่งตัวนำมาสร้างเป็นวงจรรวมความจุสูงมาก (Very Large Scale Integrated : VLSI) ซึ่งสามารถย่อส่วนไอซีธรรมดาหลาย ๆ วงจรเข้ามาในวงจรเดียวกัน และมีการประดิษฐ์ ไมโครโพรเซสเซอร์ (Microprocessor) ขึ้น ทำให้เครื่องมีขนาดเล็ก ราคาถูกลง และมีความสามารถในการทำงานสูงและรวดเร็วมาก จึงทำให้มีคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer) ถือกำเนิดขึ้นมาในยุคนี้

ลักษณะเฉพาะของเครื่องคอมพิวเตอร์ยุคที่ 4 ใช้อุปกรณ์ วงจรรวมสเกลขนาดใหญ่ (Large Scale Integration : LSI) และวงจรรวมสเกลขนาดใหญ่มาก (Very Large Scale Integration : VLSI) เป็นอุปกรณ์หลักมีความเร็วในการประมวลผลแต่ละคำสั่ง ประมาณหนึ่งในพันล้านวินาที (Nanosecond : nS) และพัฒนาต่อมามีความเร็วในการประมวลผลแต่ละคำสั่ง ประมาณหนึ่งในล้านล้านของวินาที (Picosecond : pS) (chantamart, 2019)

ยุคที่ 5 (พ.ศ.2533-ปัจจุบัน) "ยุคเครือข่าย" ในยุคนี้ได้มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ และความสะดวกสบายในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างชัดเจนมีการพัฒนาสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาขนาดเล็ก (Portable Computer) ขึ้นใช้งานในยุคนี้ โครงการพัฒนาอุปกรณ์ VLSI ให้ใช้งานง่าย และมีความสามารถสูงขึ้น รวมทั้งโครงการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI)

เป็นหัวใจของการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ในยุคนี้ โดยหวังให้ระบบคอมพิวเตอร์มีความรู้สามารถวิเคราะห์ปัญหาด้วยเหตุผล

ภาพที่ 3 ระบบปัญญาประดิษฐ์

องค์ประกอบของระบบปัญญาประดิษฐ์ ประกอบด้วย 4 หัวข้อ ได้แก่

1. ระบบหุ่นยนต์ หรือแขนกล (Robotics or Robotarmystem) หุ่นจำลองร่างกายมนุษย์ที่ควบคุมการทำงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ มีจุดประสงค์เพื่อให้ทำงานแทนมนุษย์ในงานที่ต้องการความเร็ว หรือเสี่ยงอันตราย เช่น แขนกลในโรงงานอุตสาหกรรม หรือ หุ่นยนต์กู้ระเบิด เป็นต้น

2. ระบบประมวลภาษาพูด (Natural Language Processing System) การพัฒนาให้ระบบคอมพิวเตอร์สามารถสังเคราะห์เสียงที่มีอยู่ในธรรมชาติ (Synthesize) เพื่อสื่อความหมายกับมนุษย์ เช่น เครื่องคิดเลขพูดได้ (Talking Calculator) หรือนาฬิกาปลุกพูดได้ (Talking Clock) เป็นต้น

3. การรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition System) การพัฒนาให้ระบบคอมพิวเตอร์เข้าใจภาษามนุษย์ และสามารถจดจำคำพูดของมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่อง กล่าวคือเป็นการพัฒนาให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานได้ด้วยภาษาพูด เช่น งานระบบรักษาความปลอดภัย งานพิมพ์เอกสารสำหรับผู้พิการ เป็นต้น

4. ระบบการพัฒนาให้ระบบคอมพิวเตอร์มีความรู้ รู้จักใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ปัญหา โดยใช้ความรู้ที่มี หรือจากประสบการณ์ในการแก้ปัญหาหนึ่ง ไปแก้ไขปัญหาลักษณะอื่นอย่างมีเหตุผล ระบบนี้จำเป็นต้องอาศัยฐานข้อมูล (Database) ซึ่งมนุษย์ผู้มีความรู้ความสามารถเป็นผู้กำหนดองค์ความรู้ไว้ในฐานข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้ระบบคอมพิวเตอร์สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้จากฐานความรู้นั้น เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์วิเคราะห์โรค หรือ เครื่องคอมพิวเตอร์ทำนายโชคชะตา เป็นต้น (jsbg.joseph, 2018)

วัตถุประสงค์ในการใช้คอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ที่ใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ ไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการใช้งานกันมาก ทั้งที่บ้าน ที่ทำงาน ตลอดจนในสถานศึกษาต่างๆ ไมโครคอมพิวเตอร์เป็นคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดเล็ก แต่มีประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงกว่าเครื่องขนาดใหญ่ในสมัยก่อนเสียอีก อย่างไรก็ตามก็ดีแม้ว่าไมโครคอมพิวเตอร์จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ไม่สามารถทำงานที่ใหญ่ และมีความซับซ้อนได้ เช่น งานของระบบธนาคารหรืออุตสาหกรรมซึ่งมีปริมาณมากและมีความซับซ้อนจะเป็นงานที่จำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงานได้ดีกว่าเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันสามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้ความแตกต่างจากขนาดของเครื่อง ความเร็วในการประมวลผล รวมทั้งราคาเป็นหลัก คือ

·ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ (supercomputer)

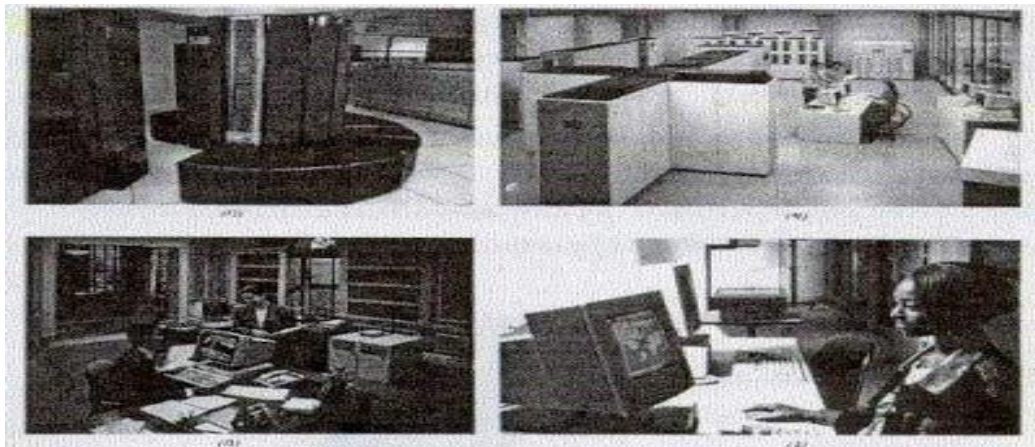
เป็นคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ทำงานได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง แต่จะมีราคาแพงที่สุด รวมทั้งต้องอยู่ที่ห้องได้รับการควบคุมอุณหภูมิ และปราศจากฝุ่นละออง ทำให้ต้องเป็นองค์กรขนาดใหญ่เท่านั้น จึงสามารถจัดหาเครื่องซูเปอร์คอมพิวเตอร์มาใช้งานได้ ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์สามารถใช้งานได้จำนวนหลาย ๆ คน นำมาใช้ในการคำนวณที่ซับซ้อน เช่น การคำนวณทางวิทยาศาสตร์ การบิน อุตสาหกรรมน้ำมัน เป็นต้น รวมทั้งพบมากในวงการวิจัยในห้องปฏิบัติการต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซูเปอร์คอมพิวเตอร์รุ่นแรกสร้างในปี ค.ศ. 1960 ที่องค์กรของสหรัฐอเมริกา โดยได้รับการออกแบบให้เป็นคอมพิวเตอร์ที่ความเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซูเปอร์ทำงานได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากการใช้หลักที่เรียกว่า มัลติโพรเซสซิง (Multiprocessing) อันเป็นใช้หน่วยประมวลผลจำนวนหลายตัว เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานหลายงานพร้อมกัน โดยที่งานเหล่านั้นมีความแตกต่างกัน งานที่ไม่เกี่ยวข้อง หรืออาจจะเป็นงานที่มีขนาดใหญ่ที่ถูกแบ่งย่อยไปในประมวลผลแต่ละตัวก็ทำงานได้ ซูเปอร์คอมพิวเตอร์มีหน่วยประมวลผลกลางทั้งหมด 4 ตัว แต่ปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีความพัฒนา มากจึงทำให้มีหน่วยประมวลผลนับร้อยตัวทำงานพร้อม ๆ กันความเร็วของซูเปอร์คอมพิวเตอร์ จะมีการวัดหน่วยเป็น นาโนวินาที (nanosecond) หรือเศษหนึ่งพันล้านวินาที และ จิกะฟลอป (gigaflop) หรือการคำนวณหนึ่งพันล้านครั้งในหนึ่งวินาทีซึ่งคอมพิวเตอร์สามารถคำนวณได้ถึง 128 จิกะฟลอป และใช้เครื่องที่มี สายส่งข้อมูล (data bus) กว้าง 32 หรือ 64 บิตจากคุณสมบัติของซูเปอร์คอมพิวเตอร์ที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าผู้ใช้ควรนำซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ไปใช้ในการคำนวณมาก ๆ เช่น งานด้านกราฟฟิก หรือการคำนวณทางด้านวิทยาศาสตร์ เป็นต้น (shc media, 2018) เครื่องเมนเฟรมเป็นเครื่องที่ได้รับความนิยมใช้ในองค์กรขนาดใหญ่ ทั่วไป จัดเป็นเครื่องที่มีประสิทธิภาพรองลงมาจากซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งในช่วงปลาย ค.ศ. 1950 บริษัท IBM จัดเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ในวงการอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ โดยเกิดจากการมีส่วนแบ่งตลาดในการขายเครื่องระดับเมนเฟรมถึง 2 ใน 3 ของผู้ใช้เครื่องเมนเฟรมทั้งหมด

เครื่องเมนเฟรมจะเป็นเครื่องที่มีขนาดใหญ่ ต้องอยู่ในห้องที่ได้รับการอุณหภูมิ และปราศจากฝุ่นละอองเช่นเดียวกับซูเปอร์คอมพิวเตอร์เครื่องเมนเฟรมนิยมมาใช้ในการงานที่มีการรับและแสดงผลข้อมูลจำนวนมาก ๆ เครื่องรุ่นใหม่ ๆ จะได้รับการพัฒนาให้มีหน่วยประมวลผลหลายหน่วยทำงานพร้อม ๆ กันเช่นเดียวกับซูเปอร์คอมพิวเตอร์ แต่มีจำนวนประมวลผลน้อยกว่าหน่วยเมนเฟรมจัดอยู่ในความเร็วของหน่วย เมกะฟลอป (megaflop) หรือการคำนวณหนึ่งล้านครั้งในหนึ่งวินาทีระบบคอมพิวเตอร์ของเครื่องเมนเฟรม ส่วนมากจะมีหน่วยคอมพิวเตอร์ย่อย ๆ ประกอบอยู่ด้วย เพื่อช่วยในการทำงานบางประเภทให้กับเครื่องหลัก สามารถแยกตามหน้าที่ได้ดังนี้ o Host processor เป็นเครื่องหลักทำหน้าที่ควบคุมหน่วยประมวลผล อุปกรณ์รอบข้าง และการคำนวณต่าง ๆ Font-end processor มีหน้าที่ควบคุมติดต่อระหว่างหน้าจอของผู้ใช้งานที่เรียกว่า จอเทอร์มินัลระยะไกล (remote terminal) กับระบบคอมพิวเตอร์หลัก ระบบคอมพิวเตอร์ของเครื่องเมนเฟรม มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับผู้ใช้ได้หลายร้อยคนพร้อม ๆ กัน ซึ่งผู้ใช้เหล่านั้นอาจจะนั่งทำงานอยู่ใกล้เครื่องเมนเฟรม หรืออาจจะอยู่ที่อื่นซึ่งไหลออกไปก็ได้ เครื่องเมนเฟรมจะเก็บโปรแกรมของผู้ใช้เหล่านั้นไว้ในหน่วยความจำหลัก และมีการสับเปลี่ยนหรือสวิตซ์การทำงานระหว่างโปรแกรมต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างรวดเร็ว โดยที่ผู้ใช้จะไม่รู้สึกเลยว่ามี การสับเปลี่ยนการทำงานไปทำงานของคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากคอมพิวเตอร์ทำงานได้เร็วกว่ามนุษย์มาก หลักการที่เครื่องเมนเฟรมสามารถทำงานหลายโปรแกรมพร้อม ๆ กันนั้น เรียกว่า มัลติโปรแกรมมิง (multiprogramming) (thaischool1, 2015)มินิคอมพิวเตอร์ (Minicomputer)เริ่มพัฒนาขึ้นใน ค.ศ.1960 ต่อมาจากบริษัท Digital Equipment Corporation หรือ DEC ได้ ประกาศตัวมินิคอมพิวเตอร์ DEC POP-8 (Programmed Data Processor) ในปี ค.ศ.1965 ซึ่งได้รับความนิยมจากบริษัทหรือองค์กรที่มีขนาดกลาง เพราะมีราคาถูกกว่าเมนเฟรมมาก เครื่องมินิคอมพิวเตอร์จะใช้หลักการของมัลติโปรแกรมมิงเช่นเดียวกับเมนเฟรม โดยจะสามารถรองรับผู้ใช้ได้ประมาณ 200 คนพร้อม ๆ กัน แต่สิ่งที่แตกต่างระหว่างเครื่องเมนเฟรมและเครื่องมินิคอมพิวเตอร์ ก็คือความเร็วในการทำงาน เนื่องจาก เครื่องมินิคอมพิวเตอร์จะทำงานได้ช้ากว่าการควบคุมผู้ใช้งานต่าง ๆ การทำได้ในจำนวนที่น้อยกว่า รวมทั้งสื่อที่เก็บข้อมูลต่าง ๆ มีความจุไม่สูงเท่าเมนเฟรม ดังนั้นเครื่องมินิคอมพิวเตอร์จึงจัดได้ว่ามินิคอมพิวเตอร์เป็นขนาดกลางเวิร์คสเตชัน (Workstation) และไมโครคอมพิวเตอร์ (Micro Computer)ในการทำงานบนเครื่องเมนเฟรมหรือมินิคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้จะสามารถควบคุมการรับข้อมูลและดูการแสดงผลบนจอภาพได้เท่านั้น ไม่สามารถควบคุมอุปกรณ์รอบข้างอื่น ๆ ได้ แต่การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ชนิดที่มีผู้ใช้คนเดียวนั้น จะทำให้ผู้ใช้สามารถควบคุมอุปกรณ์รอบข้างต่าง ๆ ได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นหน่วยรับข้อมูล หน่วยประมวลผล หน่วยแสดงผล ตลอดจนหน่วยเก็บข้อมูลสำรองนอกจากนี้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้โปรแกรมได้เองโดยไม่ต้องกังวลว่าจะต้องไปแย่งเวลาการเรียกใช้ข้อมูลกับผู้ใช้อื่น คอมพิวเตอร์

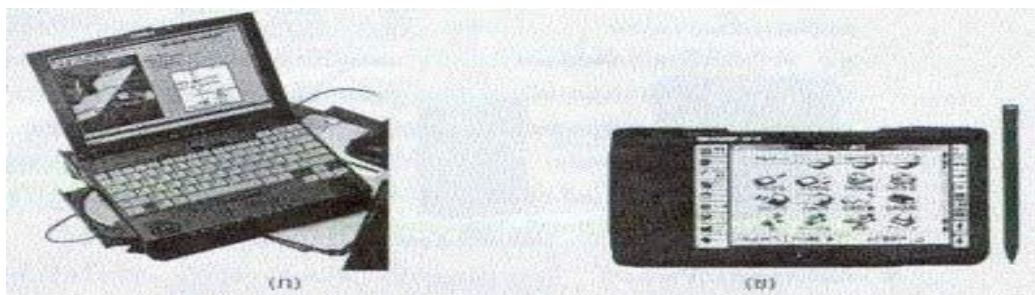
สำหรับผู้ใช้งานเดี่ยว สามารถแบ่งออกเป็น 2 รุ่น คือ เวิร์คสเตชัน ถูกออกแบบมาให้เป็น คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ ที่มีความสามารถในการคำนวณด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม หรืองาน อื่นๆ ที่เน้นการแสดงผลด้านกราฟฟิกต่าง ๆ เช่น การนำมาช่วยออกแบบภาพกราฟฟิกใน โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อออกแบบชิ้นส่วนใหม่ ๆ เป็นต้น ซึ่งจากการที่ต้องทำงานกราฟฟิกที่มี ความละเอียดสูง ทำให้เวิร์คสเตชันใช้หน่วยประมวลผลที่มีประสิทธิภาพมาก รวมทั้งมีหน่วย เก็บข้อมูลสำรองจำนวนมากด้วย มีผู้ใช้บางกลุ่มเรียกเครื่องระดับเวิร์คสเตชันนี้ว่า ซูเปอร์ไมโคร (supermicro) เพราะออกแบบมาให้ใช้งานแบบตั้งโต๊ะ แต่ชิปที่ใช้ทำงานนั้นแตกต่างกันมาก เนื่องจาก เวิร์คสเตชันส่วนมากใช้ชิปประเภท RISC (reduce instruction set computer) ซึ่งเป็นชิปที่ลดจำนวนคำสั่งที่สามารถใช้สั่งงานให้เหลือเฉพาะที่จำเป็น เพื่อให้สามารถทำงานได้ ด้วยความเร็วสูงไมโครคอมพิวเตอร์ ได้ถูกพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1975 และได้รับความนิยมอย่าง เมื่อ IBM ได้สร้างเครื่อง IBM PC ออกมา ไมโครคอมพิวเตอร์ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันจะมี 2 ชนิดคือ Apple Macintosh และ IBM PC ในปัจจุบันความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่าง เครื่องเวิร์คสเตชันและเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เริ่มลดน้อยลงเรื่อย ๆ เพราะเครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์ระดับสูงในปัจจุบัน มีประสิทธิภาพของเครื่องและความเร็วในการแสดงผลที่ ดีกว่าเครื่องเวิร์คสเตชันจำนวนมาก (thaischool1, 2015)

ภาพที่ 4 เครื่องเวิร์คสเตชันและเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์

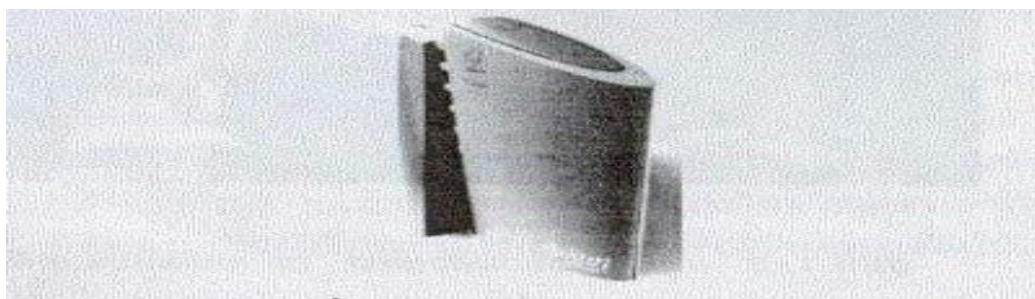
(ก) ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ (ข) เมนเฟรมคอมพิวเตอร์ (ค) มินิคอมพิวเตอร์ (ง) ไมโครคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ ยังมีคอมพิวเตอร์ แบบผู้ใช้งานเดี่ยวที่ได้รับการออกแบบให้ สามารถพกพาติดตัวได้สะดวก เช่น คอมพิวเตอร์โน้ตบุค (Notebook computer) คอมพิวเตอร์ ปาล์มทอป (Palmtop computer) และ PDA (Personal Digital Assistant) ซึ่งคอมพิวเตอร์

เหล่านี้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ชนิดหนึ่งขนาดเล็ก น้ำหนักเบา และมีรูปลักษณะที่เหมาะสมกับการพกพา

ภาพที่ 5 คอมพิวเตอร์เครือข่าย

คอมพิวเตอร์เครือข่าย (Network computers) เป็นคอมพิวเตอร์แบบใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงมาจากไมโครคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอิทธิพลมาจากแนวคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์เครือข่ายหรือที่นิยมเรียกว่า NC จะถูกออกแบบให้เป็นคอมพิวเตอร์ที่มีราคาต่ำ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาน้อย ทำให้เหมาะสมกับการใช้งานปริมาณมาก ๆ ในองค์กรขนาดใหญ่ รวมทั้งการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์เครือข่ายจะไม่มีหน่วยเก็บข้อมูลสำรองอยู่ในตัว การจัดเก็บข้อมูลและโปรแกรมจะอยู่เครื่องศูนย์กลาง (Server) ซึ่งมีข้อดีคือการเปลี่ยนรุ่น (upgrade) ซอฟต์แวร์สามารถทำงานได้ง่าย สามารถทำงานจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่ายเครื่องใดก็ได้ รวมทั้งง่ายต่อการดูแลรักษา (maintenance) ของผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 6 คอมพิวเตอร์แบบฝัง

คอมพิวเตอร์แบบฝัง (Embeddded computer) เป็นคอมพิวเตอร์ที่ถูกฝังไปในอุปกรณ์ ทำให้มองไม่เห็นรูปลักษณะภายนอกว่าเป็นคอมพิวเตอร์ นิยมใช้ในการทำงานเฉพาะด้านโดยควบคุมการทำงานบางอย่าง เช่น เตาอบไมโครเวฟ ระบบการเติมน้ำมัน นาฬิกาข้อมือ อุปกรณ์เล่นเกม เป็นต้น (weeraya, 2019)

ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์

1. ประโยชน์ด้านการศึกษา ใช้เพื่องานด้านการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ เช่นการนำบทเรียน การผลิตสื่อการสอน การใช้ซีดีรอมสำหรับการเรียนรู้ เกมเพื่อการศึกษาหรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ด้านความบันเทิง เป็นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อความสนุกสนานบันเทิง เช่น เล่นเกมฟังเพลงชมภาพยนตร์

3. ด้านการเงิน การธนาคาร ใช้ในการเบิก - ถอนเงินผ่านเครื่อง ATM การโอนเงินด้วยระบบด้วยอัตโนมัติโดยโอนเงินจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การดูข้อมูลตลาดหุ้นการทำกราฟแสดงยอดขาย

4. ด้านการสื่อสารและคมนาคม ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต สื่อสารถ่ายทอดผ่านดาวเทียมการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์ การคมนาคมทางเรือ เครื่องบินและรถไฟ

5. ด้านศิลปะและการออกแบบ เป็นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการวาดรูปการ์ตูนออกแบบงานและการสร้างภาพกราฟิกหรือการตกแต่งภาพในคอมพิวเตอร์

6. ด้านการแพทย์ ปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยงานด้านการแพทย์หลายด้าน เช่น การเก็บประวัติคนไข้ การใช้ทดลองประกอบการวินิจฉัยของแพทย์ใช้ในการตรวจเลือกตรวจปัสสาวะ การผ่าตัดหัวใจการตรวจสอบห้องพักรักษาผู้ป่วยว่าว่างหรือไม่ การควบคุมแสงเลเซอร์ การเอ็กซเรย์ การตรวจคลื่นสมองคลื่นหัวใจ เป็นต้น

7. ด้านวิทยาศาสตร์และเคมี ใช้ในการวิเคราะห์สูตรทางเคมีการคำนวณสูตรทางวิทยาศาสตร์การค้นคว้าทดลองในห้องวิทยาศาสตร์ การคำนวณเกี่ยวกับระบบสุริยะจักรวาลและการเกิดปรากฏการณ์เกี่ยวกับดวงดาวต่าง ๆ องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์

1. ฮาร์ดแวร์ หมายถึง ตัวเครื่องหรืออุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ซึ่งประกอบด้วยตัวเครื่องจอภาพ เมาส์แป้นพิมพ์

2. ซอฟต์แวร์ (software) หมายถึง ชุดคำสั่งหรือโปรแกรมที่ใช้สั่งงานให้คอมพิวเตอร์ทำงานซอฟต์แวร์จึงหมายถึงลำดับขั้นตอนการทำงานที่เขียนขึ้นด้วยคำสั่งของคอมพิวเตอร์ คำสั่งเหล่านี้เรียงกันเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. พีเพิลแวร์ (Peiokeware) คือ ผู้ปฏิบัติงานตามกระบวนการวิธีการในกิจกรรมต่างๆ อัน ได้แก่ การสร้างหรือเก็บรวบรวมข้อมูล บางกลุ่มอาจทำหน้าที่ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ขึ้นมาใหม่ๆ ตามความต้องการและในการประมวลผลและอาจเปลี่ยนแปลงโปรแกรมที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องตามความต้องการที่เปลี่ยนแปลงในโอกาสต่างๆจะเห็นว่าบุคลากรทางคอมพิวเตอร์ บางกลุ่มทำหน้าที่สร้างกระบวนการวิธีการให้แก่บุคลากรทางคอมพิวเตอร์กลุ่มอื่นๆได้เพื่อให้งานหรือใช้งานด้วยคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพประโยชน์พื้นฐานของการใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน ทำเอกสารค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตเช็คอีเมลส่วนตัว และขององค์กรสื่อสารผ่านเครือข่ายโซเชียล (Facebook / Twitter / Line) ทำบัญชี รายรับ รายจ่าย ศึกษาหาความรู้ออนไลน์ประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการบันเทิงเปิดดูหนังจากแผ่น CD/DVD ฟังเพลงจากแผ่น CD/DVD ดูหนังจากวิดีโอออนไลน์ (Youtube.com) ดูทีวีออนไลน์ ฟังวิทยุออนไลน์ เล่นเกมสื่อบนอินเทอร์เน็ตประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์ สำหรับ หารายได้ สมัครงาน ผ่านทางอินเทอร์เน็ตรับพิมพ์รายงานงานพิเศษออนไลน์ หาได้ไม่ยากขายสินค้ามือสองเปิด Facebook Page ขายสินค้าออนไลน์ใช้ Instagram ขายสินค้าออนไลน์ใช้ LINE ขายสินค้า ส่งตัวอย่างสินค้า แนะนำสินค้าใช้ Skype ขายสินค้า แนะนำสินค้าเขียน content เขียนหนังสือ ขายบทความรับจ้าง ตัดต่อเพลง ทำวีดีโองานต่าง ๆ ทำเว็บไซต์รับออกแบบรับซ่อม รับติดตั้งโปรแกรม (ต้องมีความรู้เฉพาะด้าน)สอนคอมพิวเตอร์ (ต้องมีความรู้เฉพาะด้าน)เขียนโปรแกรม สร้างแอปฯ (ต้องมีความรู้เฉพาะด้าน)รับจ้างโปรโมทเว็บ (ต้องมีความรู้เฉพาะด้าน)นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด เพื่อน ๆ ลองนำไปพิจารณาดูกันครับว่า ตัวเราเองจะสามารถนำคอมฯ ไปใช้ประโยชน์ได้อะไรบ้าง นอกเหนือจากข้อมูลข้างต้น บางคนอาจสามารถนำไปใช้ได้มากกว่านี้ก็เป็นได้ (คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2018)

1. ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลเป็นจำนวนมาก ได้มากกว่าที่ความจำของมนุษย์สามารถทำได้ อีกทั้งยังมีการแบ่งแยกไฟล์ข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นระบบระเบียบให้้ง่ายต่อการทำงานหรือการจัดหาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ ซึ่งหากเก็บไว้เป็นเวลา 10 ปีถ้าคอมพิวเตอร์นั้นไม่พังหรือเสียก่อนนั้นข้อมูลเหล่านั้นก็จะยังคงอยู่เหมือนเดิม โดยที่ไม่สูญหายหรือมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปทั้งสิ้น ซึ่งเป็นนับเป็นเรื่องเหลือเชื่อมากที่มนุษย์เราสามารถคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งเรานี้ขึ้นมาให้รุ่นลูกหลานได้ใช้กัน

2. ช่วยในการออกแบบสรรค์สร้างสิ่งใหม่ได้ด้วยตนเอง โดยที่ไม่ต้องไปจ้างโรงงานหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ให้สิ้นเปลืองเงินทอง เนื่องจากในปัจจุบันนั้นในคอมพิวเตอร์ได้มีแอปพลิเคชันต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้น รวมทั้งเว็บไซต์ที่ให้เราสามารถเข้าไปคิดค้นประดิษฐ์หรือออกแบบโลโก้สัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือกระทั่งหน้าร้านในการขายของสำหรับออนไลน์ได้ด้วยตนเอง

3. การติดต่อสื่อสาร ซึ่งในคอมพิวเตอร์นั้นหากมีการติดอินเทอร์เน็ตแล้วเราก็เราสามารถใช้นั้นเพื่อติดต่อสื่อสารกับใครก็ตามที่อยู่บนโลกออนไลน์กับเราได้ด้วยวิธีที่ง่ายเพียงนิดเดียว ซึ่งเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อมากสำหรับคนที่อยู่ต่างประเทศหรือต่างทวีปกันนั้นสามารถคุยกันได้ สามารถมองเห็นหน้ากันได้ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์เหล่านี้

4. ช่วยในการหารายได้จากการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งหากมีการติดสัญญาณอินเทอร์เน็ตแล้วไม่ว่าจะทำอะไรก็ดูเหมือนเป็นเรื่องที่ง่ายมาก แม้กระทั่งการหาเงินเข้ากระเป๋านั้นซึ่งมีสื่อต่าง ๆ ให้เราเข้าไปเพื่อที่จะโพสต์ขายของหรือทำธุรกิจออนไลน์ได้ โดยที่เราไม่ต้องไปสิ้นเปลืองงบประมาณไปจ้างผ่านออกรายการทีวีเหมือนสมัยก่อน

5. คอมพิวเตอร์ยังสามารถช่วยเราได้เรียนรู้ไม่ว่าจะเรื่องอะไรเราสามารถค้นหาได้จากอินเทอร์เน็ตผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ สามารถดูวิดีโอการทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยที่ไม่ต้องเข้าห้องเรียน ถือเป็นความรู้นอกห้องเรียนที่นับว่ามีประโยชน์มากมายเลยทีเดียวและนี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นของประโยชน์ที่มาจากการใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ที่มากมายมหาศาลที่ช่วยเราทุ่นแรงได้มาก รวมทั้งทำให้โลกของเราได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัดแบบก้าวกระโดด การติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดนแบบเห็นหน้ากันมากกว่าการพูดคุย อีกทั้งการเรียนรู้อย่างไร้ขีดจำกัดบนหน้าจอคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์อีกด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากของคอมพิวเตอร์

จากการที่คอมพิวเตอร์มีลักษณะเด่นหลายประการ ทำให้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมเป็นอย่างมาก ที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดก็คือ การใช้ในการพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เช่น พิมพ์จดหมาย รายงาน เอกสารต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่างานประมวลผล (word processing) นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในด้านต่างๆ อีกหลายด้าน ดังต่อไปนี้

1. งานธุรกิจ เช่น บริษัท ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนโรงงานต่าง ๆ ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำบัญชี งานประมวลผล และติดต่อกับหน่วยงานภายนอกผ่านระบบโทรคมนาคม นอกจากนี้งานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ก็ใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยในการควบคุมการผลิต และการประกอบชิ้นส่วนของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โรงงานประกอบรถยนต์ ซึ่งทำให้การผลิตมีคุณภาพดีขึ้นบริษัทยังสามารถรับ หรืองานธนาคาร ที่ให้บริการถอนเงินผ่านตู้ฝากถอนเงินอัตโนมัติ (ATM) และใช้คอมพิวเตอร์คิดดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากเงิน และการโอนเงินระหว่างบัญชี เชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่าย

2. งานวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และงานสาธารณสุข สามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้นำมาใช้ในการคำนวณที่ค่อนข้างซับซ้อน เช่น งานศึกษาโมเลกุลสารเคมี วิธีการโคจรของการส่งจรวดไปสู่อวกาศ หรืองานทะเบียน การเงิน สถิติ และเป็นอุปกรณ์สำหรับการตรวจ

รักษาโรคได้ ซึ่งจะให้ผลที่แม่นยำกว่าการตรวจด้วยวิธีเคมีแบบเดิม และให้การรักษารวดเร็วขึ้น

3. งานคมนาคมและสื่อสาร ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทาง จะใช้คอมพิวเตอร์ในการจองวันเวลา ที่นั่ง ซึ่งมีการเชื่อมโยงไปยังทุกสถานีหรือทุกสายการบินได้ ทำให้สะดวกต่อผู้เดินทางที่ไม่ต้องเสียเวลารอ อีกทั้งยังใช้ในการควบคุมระบบการจราจร เช่น ไฟสัญญาณจราจร และการจราจรทางอากาศ หรือในการสื่อสารก็ใช้ควบคุมวงโคจรของดาวเทียมเพื่อให้อยู่ในวงโคจร ซึ่งจะช่วยส่งผลต่อการส่งสัญญาณให้ระบบการสื่อสารมีความชัดเจน

4. งานวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม สถาปนิกและวิศวกรสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ หรือ จำลอง ภาวะการณ์ต่าง ๆ เช่น การรับแรงสั่นสะเทือนของอาคารเมื่อเกิดแผ่นดินไหว โดยคอมพิวเตอร์จะคำนวณและแสดงภาพสถานการณ์ใกล้เคียงความจริง รวมทั้งการใช้ควบคุมและติดตามความก้าวหน้าของโครงการต่าง ๆ เช่น คนงาน เครื่องมือ ผลการทำงาน

5. งานราชการ เป็นหน่วยงานที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด โดยมีการใช้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ มีการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านคอมพิวเตอร์ , กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงไปยังสถาบันต่าง ๆ , กรมสรรพากร ใช้จัดในการจัดเก็บภาษี บันทึกการเสียภาษี เป็นต้น

6. การศึกษา ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ทางด้านการเรียนการสอน ซึ่งมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยการสอนในลักษณะบทเรียน CAI หรืองานด้านทะเบียน ซึ่งทำให้สะดวกต่อการค้นหาข้อมูลนักเรียน การเก็บข้อมูลเฝ้าและการส่งคืนหนังสือห้องสมุด

ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ มีดังนี้

1. ด้านการศึกษา คอมพิวเตอร์มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียน ผู้สอน และสถานศึกษา ดังนี้

- 1.1 ช่วยนำเสนอข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ
- 1.2 ช่วยรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในแหล่งข้อมูลเดียว
- 1.3 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง
- 1.4 ช่วยแลกเปลี่ยนและนำเสนอแนวความคิดของผู้เรียนกับผู้อื่น
- 1.5 ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียนกับผู้สอน
- 1.6 ช่วยผลิตสื่อการเรียนรู้น่าสนใจแก่ผู้เรียนที่ขาดแคลนผู้สอน
- 1.7 ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเรียนที่ไหน

หรือเมื่อไหร่ก็ได้ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์

2. ด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายทำให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

- 2.1 ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร
- 2.2 เป็นสื่อกลางในการรับและส่งข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
- 2.3 ช่วยกระจายข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหนึ่งไปยังผู้ใช้ทุกคน

3. ด้านการบริหารประเทศ รัฐบาลได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการบริหารประเทศ ดังนี้

- 3.1 เป็นช่องทางการรับรู้ข้อมูลจากประชาชน
- 3.2 เป็นช่องทางการนำเสนอข้อมูลไปสู่ประชาชน
- 3.3 ส่งเสริมการแสดงออกซึ่งประชาธิปไตย
- 3.4 เพิ่มทัศนคติที่เกี่ยวกับการบริหารประเทศด้านบวกให้แก่ประชาชน

3.5 เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล

3.6 ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและข้าราชการในการจัดการเกี่ยวกับงานด้านทะเบียนราษฎร

4. ด้านสังคมศาสตร์ เป็นงานที่เกี่ยวกับมนุษย์และประชาชน ดังนี้

- 4.1 ช่วยเก็บข้อมูลสถิติด้านสังคมศาสตร์
- 4.2 ช่วยคำนวณแนวโน้มปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- 4.3 ช่วยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของกราฟ แผนภูมิหรือภาพ 3มิติ ทำให้เปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น

5. ด้านวิศวกรรม เป็นงานที่ต้องอาศัยความแม่นยำ ดังนี้

6. ด้านวิทยาศาสตร์ การช่วยค้นหาวิธีการทดลองหรือแนวความคิดด้านวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ

6.1 ช่วยเก็บและประมวลผลข้อมูลในงานวิจัยและการทดลองต่าง ๆ

6.2 เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอุปกรณ์นั้น

6.3 ช่วยทำงานวิจัยหรืองานทดลองที่มีความละเอียดและมีขนาดเล็ก ๆ ได้

6.4 สร้างแบบจำลองงานทดลองเพื่อความสะดวกความผิดพลาดจากการทดลองกับความจริง

7. ด้านการแพทย์ คอมพิวเตอร์ช่วยส่งเสริมการทำงานด้านการแพทย์ ดังนี้

7.1 ลดความผิดพลาดและเพิ่มความแม่นยำในการวินิจฉัยและรักษาโรค

7.2 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ

7.3 ช่วยลดเวลาในการรักษาโรค

8. ด้านอุตสาหกรรม มีการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้กับเครื่องจักรเพื่อใช้ในวงการอุตสาหกรรมอย่างแพร่หลาย ดังนี้

8.1 ช่วยควบคุมการผลิตชิ้นงานให้ได้ปริมาณและคุณภาพตามต้องการ

8.2 ช่วยทำงานในพื้นที่เสี่ยงภัยหรืองานที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้

8.3 ช่วยลดปัญหาขาดแคลนแรงงาน

8.4 ช่วยคำนวณปริมาณวัตถุดิบ สินค้า และกำไร

9. ด้านธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้สร้างประโยชน์ด้านธุรกิจอย่างมาก ดังนี้

9.1 เป็นช่องทางในการนำเสนอสินค้า

9.2 ช่วยตรวจสอบและสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ

9.3 ขยายโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ที่มีเงินทุนต่ำ

9.4 ช่วยคำนวณตัวเลขทางธุรกิจได้อย่างแม่นยำ

9.5 เพิ่มความสะดวกสบายในการซื้อและขายสินค้าจากทั่วโลก

10. ด้านธนาคาร มีการพัฒนางานด้านธนาคารในรูปแบบการบริหารให้เป็นธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

10.1 ลดขั้นตอนในการดำเนินงาน

10.2 ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการธนาคาร ทำให้สามารถจัดการด้านการเงินได้ทุกที่ทุกเวลา

10.3 ช่วยเก็บข้อมูลลูกค้าไว้ในส่วนกลาง ทำให้สามารถตรวจสอบข้อมูลลูกค้าได้จากทุกธนาคาร

11. ด้านสำนักงาน เป็นประโยชน์ที่ผู้ใช้ทุกคนได้รับมากที่สุด ดังนี้

11.1 ให้สร้างงานนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจ

11.2 ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสาร

11.3 ช่วยเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริการ

11.4 ช่วยจัดทำ แก้วไข หรือคัดลอกเอกสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เป็นระเบียบ และสวยงาม

- 12 ด้านความบันเทิง มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ที่เลือกรับความบันเทิง ดังนี้
 - 12.1 ช่วยให้เกิดความสนุกสนานและทำให้รู้สึกผ่อนคลาย
 - 12.2 เพิ่มทักษะการใช้คอมพิวเตอร์
 - 12.3 ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 12.4 ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสมอง
 - 12.5 ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาในการหาความบันเทิง
 - 12.6 เป็นพื้นฐานในการสร้างแอนิเมชันและเทคนิคพิเศษทางด้าน

ภาพยนตร์

สรุป

ข้อดีอะไรจากการเรียนคอมพิวเตอร์

1. ทักษะ / ทักษะการ / ทักษะข้อมูลข่าวสาร / ทักษะโลก ช่วยให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลก
2. ช่วยให้การเรียน การทำงาน ทักษะและได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น ได้เรียนรู้จากสื่อที่ทันสมัยที่สร้างด้วยคอมพิวเตอร์ ที่เรียกว่า โปรแกรม CAI
3. เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีเยี่ยม ช่วยในการค้นคว้าหาความรู้เป็นห้องสมุดขนาดใหญ่
4. ช่วยรับ – ส่งข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว
5. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น เกม ดูภาพยนตร์ ฟังเพลง ร้องเพลง
6. ช่วยสร้างงานศิลปะ ออกแบบชิ้นงานได้อย่างสร้างสรรค์ สวยงาม

ข้อดีของคอมพิวเตอร์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. **ประโยชน์ทางตรง** ช่วยให้มนุษย์ทำงานได้โดยตรงคือคอมพิวเตอร์ทำงานได้เที่ยงตรง รวดเร็ว ไม่เหน็ดเหนื่อย ช่วยผ่อนแรงมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการคำนวณ พิมพ์งาน บันทึกข้อมูล ประมวลผล ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในแวดวงใน หากนำคอมพิวเตอร์เข้าช่วยงาน จะช่วยแบ่งเบาภาระงานได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ
2. **ประโยชน์ทางอ้อม** คอมพิวเตอร์ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น ช่วยในการเรียนรู้ให้ความบันเทิงความรู้ ช่วยงานบันเทิงพัฒนางานด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีอันส่งผลให้ความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น เป็นต้น

ข้อเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ทำงาน

การละเมิดความเป็นส่วนตัว มีอยู่หลายกรณีด้วยกัน ที่ข้อมูลส่วนตัวซึ่งเป็นความลับ ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์แต่ไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครอง ดังนั้น บุคคลใด ๆ อาจถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว จากการถูกผู้อื่นที่ลักลอบเข้าไปดูโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือลักขโมยนำข้อมูล

ส่วนตัวของผู้อื่นไปใช้ในทางมิชอบความปลอดภัยของประชาชน ทั้งผู้ใหญ่ วัยรุ่น และเด็กๆ ทั่วโลก ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการแบ่งปันข้อมูลแบบสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย วิดีโอ ที่พวกเขาเป็นผู้จัดทำขึ้นมาเอง รวมถึงการแชร์กับบุคคลแปลกหน้าที่ไม่รู้จัก และมีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวทั้งที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ดังนั้น ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ที่ใส่ชื่อบริษัที้อาจถูกล่อลวงหรือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยคนแปลกหน้า ที่มุ่งประสงค์ร้ายได้

ผลกระทบต่อแรงงานแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะช่วยเพิ่มผลิตภาพให้แก่ภาคอุตสาหกรรมโดยทั่วไปก็ตาม แต่ในทุกๆ ภาคอุตสาหกรรมล้วนมีจุดประสงค์ในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อทดแทนแรงงานมนุษย์ซึ่งนอกจากช่วยลดกำลังคนแล้ว ยังช่วยเพิ่มผลกำไร ดังนั้น แรงงานในระดับดังกล่าว จึงได้รับผลกระทบโดยตรง พวกเขาจึงต้องหันมาปรับปรุงตัวเองเพื่อยกระดับความสามารถ ผ่านการเพิ่มพูนทักษะความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้นความเสี่ยงทางด้านสุขภาพ รูปแบบการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้คนสมัยใหม่ ก่อให้เกิดอาการบาดเจ็บที่เรียกว่า “ออฟฟิศซินโดรม (Office Syndrome)” จากการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน ๆ ต่อเนื่องกันภายใต้ลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่เหมาะสมสำหรับอาการที่บ่งบอก สามารถแสดงอาการออกมาได้หลายรูปแบบด้วยกัน เช่น อาการปวดหลัง ปวดตา ปวดศีรษะ ปวดไหล่ และปวดข้อมือ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมของกลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์ที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะการเสพติดคอมพิวเตอร์ หรือ “โรคติดอินเทอร์เน็ต (Web-aholism)” ที่ผู้ใช้มักหมกมุ่นกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตตลอดทั้งวันทั้งคืนครั้งเมื่อตนถูกห้ามมิให้ใช้งาน ก็จะเกิดอาการทุกข์ทรมานใจจนเกิดเหตุ มีความกระวนกระวายใจคลุ้มคลั่ง จนกระทั่งไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ อาการดังกล่าวถือเป็นการบั่นทอนทางสุขภาพเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องการทำงานและการเรียนจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทั้งทางกายและจิตใจจากจิตแพทย์การใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อกันเป็นเวลานานนอกจากทำให้ปวดเมื่อยตามร่างกายแล้ว มีผลเสียต่อสุขภาพทำให้เกิดโรคต่างๆ เช่น โรคอ้วน การนั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน ๆ เช่น การเล่นเกมทำให้ขาดการออกกำลังกายเป็นสาเหตุให้เกิดโรคอ้วนได้โรคนี้ว่ลือค การใช้คอมพิวเตอร์ต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน โดยใช้ข้อมือหรือนิ้วมือในท่าเดิม ทำให้เกิดพังผืดบริเวณช่องเส้นเอ็นที่ข้อมือและนิ้วมือ ทำให้นิ้วลือค กางนิ้วออกไม่ได้ เกิดที่ข้อมือ ทำให้เจ็บปวดมากโรคเกี่ยวกับตา โรคตาแห้งทำให้แสบตา ระคายเคือง มีอาการกระตุกบริเวณกล้ามเนื้อตา ปวดหัว และอาจอักเสบจนเป็นต้อลมได้ ควรพักสายตาโดยมองขึ้นเบื้องสูงทุก ๆ 10 นาที หรือ เปลี่ยนอิริยาบถทุก ๆ ชั่วโมงโรคอื่นๆ เช่น โรคภูมิแพ้ โรคลำไส้อักเสบ โรคกระเพาะ ปัสสาวะอักเสบ เสียความสัมพันธ์กับครอบครัวเนื่องจากติดเกม ห่วงแต่เล่นเกม ขาดการพูดคุยกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำให้ขาดความอบอุ่น เอาแต่ใจตนเอง ความสัมพันธ์ของมนุษย์เสื่อมถอย การใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสาร ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องเห็นตัว ทำให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นลดลง

เกิดปัญหาสังคมเช่น การล่อลวงเพื่อทำการมิดิมีร้าย ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับวัยของนักเรียน เพราะเป็นวัยที่ไวใจคนง่าย จึงเป็นช่องทางให้มีฉฉฉฉปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี เกิดการเลียนแบบ พฤติกรรมที่ไม่ดี เพราะสื่อที่เห็นทางอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น การแสดงออกกับเพศตรงข้ามอย่างไม่เหมาะสม เป็นต้น ทำให้เกิดการเสี่ยงภัย ทางด้านธุรกิจธุรกิจในปัจจุบันจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดของธุรกิจฝากไว้ในศูนย์ข้อมูล เช่น ข้อมูลลูกค้าการค้า ข้อมูลสินค้าและบริการต่างๆ หากเกิดการสูญหายของข้อมูล ย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจโดยตรงทำให้เกิดการแพร่วัฒนธรรมและกระจายข่าวสารที่ไม่เหมาะสมอย่างรวดเร็วเช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ตมีผู้สร้างโฮมเพจหรือสร้างข้อมูลข่าวสารในเรื่องภาพที่ไม่เหมาะสมทำให้ข้อมูลหรือโปรแกรมถูกทำลายได้ง่ายเช่น อาจจะถูกทำลายด้วยไวรัสซึ่งสามารถแพร่ไปยังระบบคอมพิวเตอร์อื่นๆ ได้ โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ราคาสูงกว่าคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ สำหรับบางคนที่ไม่จำเป็นต้องเดินทาง เลือกซื้อคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะดีกว่าเนื่องจากราคาถูกกว่า อีกทั้งยังมอบประสิทธิภาพการใช้งานซึ่งตอบสนองความต้องการได้ดีกว่าด้วยให้ประสิทธิภาพน้อยกว่า กรณีมีราคาเท่ากันกับคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะแล้ว Notebook มีประสิทธิภาพด้อยกว่าในทุกส่วน เช่น ความเร็ว , หน่วยความจำหลัก , หน้าจอ , หน่วยความจำ Hard disc เป็นต้นมีข้อจำกัดบางประการ เพราะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ทำให้การทำงานขั้นสูง หรือการทำงานด้านกราฟิก จำเป็นต้องมีจอขนาดใหญ่ หน่วยประมวลผลที่เร็ว อีกทั้งยังมีอีกหลายอย่างที่ไม่สามารถใช้แทนคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะได้ เช่น การใช้ Server ซึ่งต้องมีการเชื่อมต่อศูนย์กลางของข้อมูลได้ความหนาแน่นต่ำกว่า เพราะเป็นอุปกรณ์ขนาดเล็ก มีความบางเฉียบทำให้อุปกรณ์ต่างๆ ภายในตัวเครื่องอยู่ด้วยกันด้วยความอัดแน่น เพราะฉะนั้นการระบายอากาศก็ทำได้น้อย จะทำให้อุปกรณ์เกิดความร้อนสะสมถ้าเปิดทิ้งไว้นานๆอาจทำให้ Notebook ของเราเสื่อมสภาพได้เร็ว เพราะฉะนั้นเลยเกิดข้อจำกัดในเรื่องของเวลาสำหรับการทำงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การพกพาไปไหนต่อไหนอาจทำให้อุปกรณ์เสี่ยงต่อการกระทบกระเทือนได้สูง Upgrade และซ่อมยาก อย่าลืมนะมันเป็นอุปกรณ์ขนาดเล็ก เลยทำให้ต้องมีการจัดวางตำแหน่ง รวมทั้งการติดตั้งอุปกรณ์บางอย่าง ส่งผลให้การ Upgrade เกิดความยุ่งยาก เช่นการดจอหรือ Mainboard นอกจากนี้หากตัวอุปกรณ์เกิดการชำรุดเสียหาย การซ่อมแต่ละครั้งจำเป็นต้องใช้ความละเอียด เป็นอย่างสูงแถมอะไหล่บางตัวไม่สามารถเปลี่ยนได้เอง จำเป็นต้องให้ช่างที่มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะในการซ่อมถึงจะทำได้ข้อดี คือ การใช้คอมพิวเตอร์ควรใช้ให้เหมาะสมกับภาระงานและความจำเป็นจึงจะก่อให้เกิดความสำเร็จของงานและไม่ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมหรือว่าเกิดภาวะความเครียดมากในการไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์

บรรณานุกรม

- คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2018). วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์. เรียกใช้เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~achatcha/2301274/MyBook_01_ComputerEvolution.pdf.
- automattic. (2005). Cookie Policy. Retrieved February 10, 2019, from <https://automattic.com/cookies>.
- chantamart. (2019). ยุคคอมพิวเตอร์ 5 ยุค. เรียกใช้เมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <https://sites.google.com/site/chantamart72/yukh-khxmphiwtexr-5-yukh>
- ICT@eLearning. (2013). เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. เรียกใช้เมื่อ 24 มกราคม 2562 จาก <https://ictm1elearning.wordpress.com/>.
- jsbg.joseph. (2018). วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์. เรียกใช้เมื่อ 14 มกราคม 2562 จาก http://jsbg.joseph.ac.th/pm08/alesson/computer%20p2/___2.html.
- shc media. (2018). วิวัฒนาการคอมพิวเตอร์. เรียกใช้เมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://www.shc.ac.th/shc_media_online/media_m4/information/infor1.htm.
- thaischool1. (2015). วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์. เรียกใช้เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://www.thaischool1.in.th/_files_school/60104661/document/60104661_0_20150720-100402.pdf.
- weeraya. (2019). วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์. เรียกใช้เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <https://sites.google.com/site/weeraya571031239/1-2-wiwathnakar-khxng-khxmphiwtexr>.

สงครามกับความยุติธรรม*

WAR AND JUSTICE

มะลิ ทิพย์ประจง

Mali Thipprajong

ศิริเพ็ญ สุดแสนสง่า

Siripen Sudsangsa

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

จรวยพร เหมรังสี

Jaruayporn Hemrangsee

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar, Thailand

E-mail: thipprajongmali@gmail.com

บทคัดย่อ

สงครามเป็นความชั่วร้ายทางกายภาพมากที่สุดที่เกิดขึ้นในโลกแต่เราก็อาจยินยอมให้เกิดขึ้นหากสงครามนั้นมีความชอบธรรมเพื่อปกป้องผู้ถูกคุกคามหรือเหยื่อผู้บริสุทธิ์โดยเขาให้เปรียบเทียบระหว่างสิทธิของเหยื่อผู้บริสุทธิ์กับสิทธิของผู้รุกรานว่าสิทธิของใครมากกว่ากันแน่นอนว่าในกรณีการรุกรานโดยปราศจากความชอบธรรมสิทธิของเหยื่อผู้บริสุทธิ์ย่อมเหนือกว่าผู้รุกรานในกรณี เช่นนี้สามารถทำสงครามเพื่อป้องกันตัวได้ไม่ใช่ทำเพื่อคุกคามหรือรุกรานคนอื่นและการสงครามนั้นจะต้องทำโดยบุคคลหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย เจตนารมณ์ของการทำสงครามถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะความปรารถนาที่จะทำร้ายความหิวกระหายในการล้างแค้นอย่างโหดร้าย จิตใจที่ไร้สันติ ไร้อารมณ์ปรน ความหลงใหลการปฏิวัติ ความปรารถนาอำนาจและเรื่องทำนองนี้ทั้งหลายทั้งปวงนี้สมควรได้รับการประณามในสงคราม การทำสงครามหรือการใช้ความรุนแรงมีทั้งยุติธรรมและไม่ยุติธรรม ต้องมีสาเหตุที่ชอบธรรม มีเจตนาที่ชอบธรรม และเป็นทางเลือกสุดท้าย นอกจากนั้น การฟื้นฟูสันติภาพถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ เราไม่ได้แสวงหาสันติภาพเพื่อที่จะอยู่ในสงครามแต่เราเข้าสู่สงครามเพื่อที่ว่าเราอาจจะมีสันติภาพได้ ดังนั้น จึงมีสันติภาพในการทำสงครามเพื่อที่ว่าท่านอาจเอาชนะบุคคลที่ท่านทำสงครามด้วยและจงนำความมั่งคั่งด้วยสันติภาพกลับมาให้แก่พวกเขา

คำสำคัญ: สงคราม, ความยุติธรรม, สันติภาพ

* Received 31 May 2019; Revised 20 June 2019; Accepted 26 June 2019

Abstract

War is the most physical evil in the world, but we may agree if it is justified to protect the threatened or innocent victim by comparing the rights of innocent victims. With the rights of the aggressor as to whose rights are more extraordinary, of course, in the case of unjustified aggression, the rights of the innocent victim prevail over the innocent. As such, war can be waged for self-defense, not to threaten or offend others, and a person or organization must do it with legal authority. The spirit of war is of paramount importance because of the evil desire to harm the hunger and thirst for vengeance. The heart without peace, no relief, revolutionary passion. All these desires, powers, and things like this deserve condemnation in war. War or violence is both fair and unjust. There must be a just cause with righteous intent and as a last resort. In addition, restoring peace is an important motivation. We do not seek peace to be at war, but we enter the war to have peace. Therefore, have peace in war so that you may defeat those with whom you are at war and bring wealth. with ease returned to them.

Keywords: War, Justice, Peace

บทนำ

ในทัศนะของออกัสติน การทำสงครามหรือการใช้ความรุนแรงมีทั้งยุติธรรมและไม่ยุติธรรม กล่าวคือ ถ้าใช้ความรุนแรงเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น การฆ่าเพื่อนบ้านเพื่อปกป้องตัวเองหรือทรัพย์สินของตัวเอง เป็นต้น ไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ยุติธรรมแต่ถ้าการทำสงครามเพื่อรักษาสันติภาพหรือเพื่อป้องกันการทำลายล้างที่กระทำโดยผู้ปกครองของรัฐถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบธรรม ดังคำกล่าวของเขาที่ว่า “สงครามที่ยุติธรรมจะต้องไม่ถูกอธิบายว่าเป็นสงครามเพื่อแก้แค้นผู้กระทำความผิดหากแต่เพื่อฟื้นฟูสิ่งที่ถูกยึดเอาไปอย่างไม่ยุติธรรม” (bbc, 2016) ออกัสติน มองว่า เจตนา (intention) ของการทำสงครามถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เขากล่าวว่า “ความปรารถนาที่จะทำร้ายความหิวกระหายในการล้างแค้นอย่างโหดร้าย จิตใจที่ไร้สันติ ไร้การผ่อนปรน ความหลงใหลการปฏิวัติ ความปรารถนาอำนาจและเรื่องทำนองนี้ทั้งหลายทั้งปวงนี้สมควรได้รับการประณามในสงคราม” (bbc, 2016) นอกจากนั้นเรื่องการฟื้นฟูสันติภาพถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในทัศนะของออกัสติน เขากล่าวว่า “เราไม่ได้แสวงหาสันติภาพเพื่อที่จะอยู่ในสงครามแต่เราเข้าสู่สงครามเพื่อที่ว่าเราอาจจะมียุติภาพได้ ดังนั้นจึงมีสันติภาพในการทำสงครามเพื่อที่ว่าท่านอาจเอาชนะบุคคลที่ท่านทำสงครามด้วยและจงนำ

ความมั่งคั่งด้วยสันติภาพกลับมาให้แก่พวกเขา” (bbc, 2016) โดยนัยนี้แนวคิดเรื่องสงครามที่ยุติธรรมของอ็อกส์ตินจึงมีขอบเขตจำกัดด้วย 1) วัตถุประสงค์ของการทำสงคราม (purpose) 2) อำนาจในการทำสงคราม (authority) และ 3) พฤติกรรมในการทำสงคราม (conduct) อ็อกส์ตินมองว่า สงครามเป็นความชั่วร้ายทางกายภาพมากที่สุดที่เกิดขึ้นในโลกแต่เราก็อายินยอมให้เกิดขึ้นหากสงครามนั้นมีความชอบธรรมเพื่อปกป้องผู้ถูกคุกคามหรือเหยื่อผู้บริสุทธิ์โดยเขาให้เปรียบเทียบระหว่างสิทธิของเหยื่อผู้บริสุทธิ์กับสิทธิของผู้รุกรานว่าสิทธิของใครมากกว่ากันแน่นอนว่าในกรณีการรุกรานโดยปราศจากความชอบธรรมสิทธิของเหยื่อผู้บริสุทธิ์ย่อมเหนือกว่าผู้รุกรานในกรณี เช่นนี้สามารถทำสงครามเพื่อป้องกันตัวได้ไม่ใช่ทำเพื่อคุกคามหรือรุกรานคนอื่นและการสงครามนั้นจะต้องทำโดยบุคคลหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย เช่น กษัตริย์และต้องทำสงครามบนพื้นฐานแห่งความรัก ทำสงครามบนพื้นฐานแห่งความรักถือว่าเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดเพราะมนุษย์เป็นผู้มีศักดิ์ศรีแม้คนที่เป็ศัตรูของเราก็มียุติธรรมการทำให้สงครามควรมาจากแรงจูงใจเพื่อฟื้นฟูสันติภาพ ดังคำกล่าวของเขาที่ว่า “เราไม่ได้แสวงหาความสงบเพื่อที่จะสู้แต่เราสู้เพื่อที่จะมีความสงบ ดังนั้นจึงมีความสงบเมื่อต่อสู้ท่านจะได้พิชิตทุกคนที่ท่านสู้ด้วยและทำให้พวกเขาได้ไปสู่สันติสุข” (bbc, 2016)

แนวคิดสงครามที่ยุติธรรมของนักบุญโทมัสอควินัส

ในปี พ.ศ. 1638 (ค.ศ. 1095) ได้เกิดสงครามระหว่างศาสนาคริสต์กับศาสนาอิสลาม ที่เรียกกันว่า “สงครามครูเสด” สาเหตุของความขัดแย้งเริ่มมาจากชาวมุสลิมได้เข้ายึดครองกรุงเยรูซาเล็มอันเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวคริสต์เดินทางไปจาริกแสวงบุญฝ่ายชาวคริสต์จึงได้ต่อต้านการรุกรานดังกล่าวโดยเฉพาะพระสันตะปาปาอุบองที่ 2 (Urban II) ผู้นำคริสตจักรโรมันคาทอลิกแห่งกรุงโรมพระองค์ได้ชี้ให้ชาวคริสต์เห็นภัยจากการรุกรานของชาวมุสลิมทรงจูงใจให้คนเข้าร่วมรบในสงครามโดยสัญญาว่าจะยกบาปและหนี้สินให้ พร้อมจัดเทศนาครั้งใหญ่ขึ้นระหว่างวันที่ 18-28 พฤศจิกายนพ.ศ. 1602 ณ วิหารแควมองต์ทางตอนใต้ของฝรั่งเศสโดยประกาศให้สงครามครั้งนี้เป็นสงครามที่ “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงประสงค์” (God Wills It) หรือ “สงครามศักดิ์สิทธิ์” (Holy War) เพื่อยึดครองกรุงเยรูซาเล็มกลับคืนมาจากชาวมุสลิมนับว่าการเทศนาครั้งนั้นมีส่วนกระตุ้นให้ชาวคริสต์ในยุโรปจำนวนมากเข้าร่วมสงครามจึงเป็นที่มาของการเรียกสงครามครั้งนั้นว่า “สงครามครูเสด” (คำว่า “Crusade” มาจากคำว่า Cross แปลว่าไม้กางเขน) การประกาศสงครามศักดิ์สิทธิ์ของพระสันตะปาปาอุบองครั้งนั้น ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นให้ชาวคริสต์กับชาวอิสลามทำสงครามกันอย่างต่อเนื่องยาวนานเป็นเวลาถึง 196 ปีต่อมาในช่วงปลายของสงครามครูเสด นักบุญโธมัส อควินัส (Saint Thomas Aquinas) ได้เขียนหนังสือชื่อว่า “Summa Theologica” (ซุมมะ ทิออลอจิกา) โดยได้พัฒนาเนื้อหาบางตอนของแนวคิด

สงครามที่ยุติธรรมที่ออกัสตินได้ริเริ่มไว้ โอไควนัสได้เสนอหลักการทำสงครามที่ชอบธรรมว่าต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญสามประการ ดังต่อไปนี้ (Laurence, W. J., 1998)

1. อำนาจของผู้ปกครอง: สงครามไม่ใช่หน้าที่ของชนธรรมดาทั่วไปที่จะสามารถทำได้ ไม่ใช่หน้าที่ของชนธรรมดาทั่วไปที่จะเรียกประชุมประชาชนในยามเกิดศึกสงคราม แต่เป็นอำนาจของผู้ปกครองที่จะดูแลประโยชน์สุขของประชาชนผู้อยู่ภายใต้การปกครอง เป็นความชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้ปกครองที่จะอาศัยดาบปกป้องประโยชน์สุขของคนในชาติจากภัยคุกคาม ดังคำกล่าวของผู้เผยแผ่ศาสนาคริสต์ (Apostle) ที่ว่า “ผู้ครอบครองนั้น หาได้ถือดาบไว้เฉย ๆ ไม่ ท่านเป็นผู้รับใช้พระเจ้า และจะเป็นผู้ลงพระราชอาญาแทนพระเจ้าแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว” และข้อความที่กล่าวถึงผู้ซึ่งมีอำนาจว่า “จงช่วยคนอ่อนแอและคนขัดสนให้พ้นช่วยกู้เขาจากมือของคนอธรรม” ออกัสตินมองเรื่องอำนาจของผู้ปกครองว่า “เพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบในหมู่ประชาชน จึงเป็นความจำเป็นที่อำนาจในการประกาศสงครามและอำนาจในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสงครามควรอยู่ในมือของผู้ที่มีอำนาจสูงสุด”

2. วัตถุประสงค์ที่ชอบธรรม: หมายความว่า ผู้ที่ถูกรุกรานสมควรจะถูกรุกราน พวกเขาสมควรจะได้รับมันจากความผิดที่ได้ก่อขึ้น ดังคำกล่าวของออกัสตินที่ว่า “สงครามที่ยุติธรรมหมายถึงว่าสงครามที่กระทำไปเพื่อลงโทษ โดยก่อให้เกิดความเสียหายต่อชาติหรือเมืองใด ๆ ก็ตามที่ได้ละเลยที่จะลงโทษพลเมืองของตนที่กระทำความผิด หรือละเลยที่จะคืนสิ่งที่ยึดเอาไปอย่างไม่เป็นธรรม”

3. เจตนารมณ์ที่ชอบธรรม: หมายความว่า ผู้เข้าร่วมสงครามควรจะมีเจตนาที่ชอบธรรม เพื่อสร้างเสริมสิ่งที่ดีงาม หรือหลีกเลี่ยงความชั่วร้าย ดังคำกล่าวของออกัสตินที่ว่า “ศาสนาที่แท้จริงถือว่าความสงบสุขจะคงอยู่ตราบเท่าที่สงครามที่ดำเนินอยู่ มิได้เกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้มีอำนาจมากขึ้นหรือมีความโหดร้ายทารุณ แต่เป็นไปด้วยเป้าหมายในการรักษาความสงบสุขเพื่อลงโทษผู้กระทำชั่วและเพื่อส่งเสริมความดีงาม” การทำสงครามไม่ควรมาจากเจตนาที่ชั่วร้ายเพื่อมุ่งทำร้ายกันดังคำกล่าวของออกัสตินที่ว่า “อารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการจะทำร้ายกัน ความกระหายที่จะแก้แค้น ความไม่สงบและฟุ้งซ่านของจิต ความชอบที่จะกบฏ ความอยากในอำนาจ และลักษณะคล้ายๆ สิ่งเหล่านี้สมควรจะถูกตำหนิในสงคราม”

กล่าวโดยสรุป การทำสงครามที่ยุติธรรมตามทัศนะของนักบุญโอไควนัสจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบแห่งความชอบธรรมสามประการ คือ อำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายมีเจตนารมณ์ภายในจิตใจเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและมีวัตถุประสงค์เพื่อลงโทษคนชั่วร้ายหรือคืนความเป็นธรรมให้แก่ผู้ถูกรุกราน

กรณีสงครามที่ยุติธรรมในโลกปัจจุบัน

กรณีสงครามที่ยุติธรรมในโลกปัจจุบันที่ผู้วิจัยจะนำเสนอต่อไป หมายถึงกรณีตัวอย่างสงครามที่อ้างความยุติธรรมซึ่งเกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างกรณีสงครามที่อ้างความยุติธรรมเพียง 2 กรณี คือ กรณีสงครามเกาหลีและกรณีสงครามอิรัก

1. กรณีสงครามเกาหลี (พ.ศ. 2493-2496) (The Free Dictionary, 2016)

ก. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสงครามเกาหลี

สงครามเกาหลี คือ สงครามระหว่างสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหประชาชาตินำโดยสหรัฐอเมริกา กับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นหลัก สงครามเกาหลีเป็นผลพวงมาจากข้อตกลงของฝ่ายสัมพันธมิตรภายหลังเมื่อสงครามแปซิฟิกยุติลง เดิมทีนั้นคาบสมุทรเกาหลีถูกยึดครองโดยจักรวรรดิญี่ปุ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2453 แล้วมาสิ้นสุดเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองยุติในปี พ.ศ. 2488 จากนั้น คาบสมุทรเกาหลีก็ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เกาหลีใต้ กับ เกาหลีเหนือ ตามเส้นขนานที่ 38 โดยสหรัฐอเมริกายึดครองส่วนใต้ และสหภาพโซเวียตยึดครองส่วนเหนือ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2490 เมื่อสหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกามีความเห็นต่างในการเจรจาเพื่อรวมเกาหลีให้กลับมาเป็นประเทศเดียวกันอีกครั้ง สหรัฐอเมริกาจึงขอให้องค์การสหประชาชาติเข้ามาช่วยแก้ปัญหา เพื่อแก้ปัญหาองค์การสหประชาชาติจึงเสนอให้มีการเลือกตั้งทั่วไปสำหรับเกาหลีทั้งสอง แต่ก็ถูกสหภาพโซเวียตปฏิเสธ พร้อมกันนั้นก็สนับสนุนให้เกาหลีเหนือก่อตั้งระบอบคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของนายคิมอิลซุง (Kim Il-sung) ต่อมาฝ่ายเกาหลีใต้ก็ได้ตั้งรัฐบาลแบบประชาธิปไตยขึ้นมาบ้างภายใต้การนำของนายซิงมันรี (Syngman Rhee) หลังจากนั้นทั้งสหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกาได้ถอนทหารส่วนใหญ่ออกไปจากคาบสมุทรเกาหลีแม้การเจรจาเพื่อรวมประเทศยังคงดำเนินต่อมาหลายเดือนก่อนเกิดสงคราม แต่ความตึงเครียดยิ่งทวีขึ้น เกิดการปะทะและการโจมตีข้ามพรมแดนเส้นขนานที่ 38 อยู่เนืองๆ สถานการณ์บานปลายเป็นการสงครามเปิดเผยเมื่อกองกำลังเกาหลีเหนือบุกครองเกาหลีใต้เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2493 ในปีเดียวกันนั้น สหภาพโซเวียตคว่ำบาตรคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เพื่อประท้วงกรณีที่รัฐบาลก๊กมินตั๋งซึ่งลี้ภัยไปยังเกาะไต้หวันหลังพ่ายแพ้สงครามกลางเมืองจีน ได้รับการยอมรับให้เป็นตัวแทนของประเทศจีน เมื่อขาดเสียงสนับสนุนจากสหภาพโซเวียตซึ่งมีอำนาจยับยั้งข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ สหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นจึงผ่านข้อมติการประชุมที่อนุญาตให้แทรกแซงทางทหารในเกาหลีการแทรกแซงสงครามเกาหลีครั้งนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ส่งทหารเข้าร่วมคิดเป็นร้อยละ 88 ของทหารนานาชาติจำนวน 341,000 นาย ที่ถูกส่งไปช่วยเหลือกองกำลังเกาหลีใต้ โดยมีประเทศ

สมาชิกสหประชาชาติอื่นอีก 20 ประเทศเสนอความช่วยเหลือ ในช่วงสองเดือนแรกของการสู้รบ ทหารฝ่ายสหประชาชาติสับความเสียหายอย่างหนัก ถูกผลักดันกลับไปยังพื้นที่เล็กๆ ทางใต้ของคาบสมุทรเกาหลี ซึ่งมีชื่อว่า “วงรอบปูซาน” จากนั้น การรุกโต้ตอบอย่างรวดเร็วจนสามารถผลักดันทหารเกาหลีเหนือผ่านเส้นขนานที่ 38 ขึ้นไปเกือบถึงแม่น้ำยาลู ต่อมาเมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าร่วมสงครามเพื่อช่วยเหลือเกาหลีเหนือ การเข้าแทรกแซงของจีนบีบให้กองกำลังเกาหลีใต้และพันธมิตรถอยกลับไปใต้เส้นขนานที่ 38 อีกครั้ง ฝ่ายสหภาพโซเวียตแม้ไม่ได้ส่งทหารเข้าร่วมสงครามโดยตรง แต่ก็ให้ความช่วยเหลือด้านยุทธปัจจัยแก่ทั้งกองทัพเกาหลีเหนือและจีน การสู้รบยุติลงเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2496 โดยมีการลงนามในข้อตกลงการสงบศึก ข้อตกลงดังกล่าวให้มีการฟื้นฟูพรมแดนระหว่างประเทศใกล้เคียงกับเส้นขนานที่ 38 และมีการกำหนดเขตปลอดทหารโดยมีพื้นที่แนวกันชนกว้าง 4.0 กิโลเมตร

ข. วิเคราะห์สงครามเกาหลีตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมเป็นการปูพื้นให้เห็นประวัติและภูมิหลังโดยคร่าวๆ ของสงครามเกาหลี อย่างไรก็ตาม ประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยให้ความสนใจในที่นี้คือการอ้างเหตุผลในการเข้าสู่สงครามของประเทศต่างๆ ในนามขององค์การสหประชาชาติ นำโดยประเทศสหรัฐอเมริกา หากวิเคราะห์ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมเรื่อง “ความถูกต้องในการเข้าสู่ความสงคราม” (Jus Ad Bellum) ตามที่ผู้วิจัยนำเสนอมาข้างต้นประกอบด้วยหลัก 5 ประการ คือ

1. สาเหตุที่ชอบธรรม (Just Cause): ถ้ามองว่าการเข้าสู่สงครามของสหประชาชาตินำโดยสหรัฐอเมริกามีสาเหตุที่ชอบธรรมหรือไม่ หากมองตามข้อเท็จจริงของสถานการณ์สงครามในช่วงเวลานั้น ก็อาจกล่าวได้ว่ามีสาเหตุที่ชอบธรรม เหตุผลก็เพราะว่า ทั้งเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือได้รับการรับรองแล้วโดยองค์การสหประชาชาติว่าเป็นชาติหรือรัฐอธิปไตย (sovereign nation) ที่แยกขาดจากกันตามเส้นขนานที่ 38 ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรุกรานอธิปไตยของอีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าประเทศผู้ถูกรุกรานมีสาเหตุที่ชอบธรรมในการทำสงครามปกป้องตนเองจากการรุกรานของศัตรู (self-dedence against aggression) หรือทำสงครามขับไล่ศัตรูผู้รุกรานให้ออกไปจากประเทศของตนนอกจากนั้นการที่เกาหลีเหนือรุกรานเกาหลีใต้ยังถือว่าเป็นการกบฏของสหประชาชาติมาตราที่ 2 (4) ที่ว่า “มวลสมาชิกทั้งหมดจะงดเว้นจาก...การคุกคามและการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งดินแดนและความอิสระทางการเมืองของรัฐใดๆ หรือการกระทำใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ” (United Nations, 2001)

2. อำนาจตามกฎหมาย (Lawful Authority): มองในแง่อำนาจตามกฎหมาย ถือว่าสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาอนุญาตให้ประเทศสมาชิกที่นำโดยสหรัฐอเมริกาเข้าแทรกแซงสงครามเกาหลีได้ ดังข้อความในมาตราที่ 6 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติที่ว่า สภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจะตัดสินความมีอยู่แห่งการ

คุกคามต่อสันติภาพใดๆ การทำลายสันติภาพ การกระทำการรุกรานและจะดำเนินการให้คำแนะนำหรือตัดสินว่าจะใช้มาตรการใดตามความในมาตรา 41 และ 42 เพื่อดำรงไว้หรือเพื่อฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (United Nations, 2001)

ดังนั้น จึงถือว่าประเทศสหรัฐอเมริกาในฐานะแกนนำมีอำนาจตามกฎหมายในการเข้าสู่สงครามเกาหลี เพราะได้ผ่านความเห็นชอบขององค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย นั่นคือสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

3. เจตนาธรรมที่ชอบธรรม (Just Intention): เรื่องเจตนาธรรมในการทำสงครามเกาหลีของประเทศต่างๆ นำโดยสหรัฐอเมริกานั้น อาจกล่าวได้ว่ามีเจตนาธรรมที่จะเข้าไปช่วยเกาหลีใต้ปกป้องตนเองจากการรุกรานของเกาหลีเหนือหรือเพื่อรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศตามที่ระบุในมาตราที่ 6 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม หากมองตามบริบทการเมืองระหว่างประเทศในช่วงเวลานั้น ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงเริ่มต้นสงครามเย็นระหว่างอุดมการณ์ทางการเมือง 2 ค่าย คือ ค่ายเสรีประชาธิปไตยนำโดยสหรัฐอเมริกาและค่ายคอมมิวนิสต์ นำโดยสหภาพโซเวียต อาจกล่าวได้ว่าสหรัฐอเมริกา มีเจตนาแอบแฝงนั่นคือเจตนาที่จะหยุดยั้งหรือสกัดกั้นอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ไม่ให้แผ่ขยายเข้ามาในประเทศบริวารของตนกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือเพื่อรักษาความเป็นมหาอำนาจของตนให้มั่นคงต่อไปนั่นเอง

4. วิถีทางสุดท้าย (Last Resort): การที่ประเทศต่าง ๆ นำโดยสหรัฐอเมริกา ในนามขององค์การสหประชาชาติเข้าแทรกแซงในสงครามเกาหลี ยังไม่แน่ชัดว่าเป็นวิถีทางสุดท้ายแล้วหรือยัง ได้เพียรพยายามใช้ทุกวิถีทางแล้วหรือยังก่อนจะเดินทางถึงจุดของการแทรกแซงทางทหาร อย่างไรก็ตาม หากดูตามข้อมูลหลักฐานเห็นชัดว่าทั้งเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือได้มีข้อพิพาทตามแนวชายแดนกันอยู่เนืองๆ มีการโจมตีกันว่าอีกฝ่ายรุกล้ำดินแดนของตนอยู่บ่อยครั้ง และมีความพยายามเจรจาเพื่อประเทศรวมประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวมาโดยดลั แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จเพราะยังตกลงกันไม่ได้ว่าเมื่อรวมประเทศเสร็จแล้วจะปกครองประเทศด้วยระบอบการเมืองแบบใดต่อมาสถานการณ์ความขัดแย้งเข้าถึงจุดวิกฤตเมื่อเกาหลีเหนือส่งทหารเข้าบุกยึดเกาหลีใต้จนเกือบได้ทั้งหมดจึงเป็นที่มาของการให้มาตรการสุดท้าย (last resort) คือการเข้าแทรกแซงทางทหารของประเทศต่างๆ ในนามองค์การสหประชาชาตินำโดยสหรัฐอเมริกามองในแง่หนึ่งการเข้าแทรกแซงทางทหารอันเป็นมาตรการสุดท้ายครั้งนี้ก็ดูเหมือนมีเหตุผลที่รับฟังได้อยู่พอสมควรเพราะได้มีความพยายามเจรจากันมาก่อนหน้านั้นแล้ว และเกาหลีเหนือก็ได้ทำผิดกฎบัตรสหประชาชาติในแง่ที่เป็นประเทศผู้ก้าวร้าวรุกราน (aggressor) อธิปไตยของประเทศอื่นอย่างไรก็ตามหากมองโดยสัมพันธ์กับบรรยากาศสงครามเย็นของยุคสมัยนั้น ก็อาจกล่าวได้ว่าการแทรกแซงครั้งนี้ไม่ได้มีเป้าหมายเพียงเพื่อขับไล่ประเทศผู้รุกรานและเพื่อรักษาสันติภาพสำหรับประชาชนชาวเกาหลีใต้ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรม

หากยังมีเป้าหมายแอบแฝงนั่นคือการสกัดกั้นการแผ่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์เพื่อรักษาดุลอำนาจระหว่างประเทศมหาอำนาจโลกสองค่าย

5. ความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Reasonable Hope of Success): ถ้ามองว่าการเข้าแทรกแซงทางทหารครั้งนี้ประเทศต่างๆ นำโดยสหรัฐอเมริกามีความหวังว่าจะประสบความสำเร็จในการขับไล่เกาหลีเหนือออกไปจากเกาหลีใต้ได้หรือไม่หากวิเคราะห์จากสถานการณ์แวดล้อมก็กล่าวได้ว่ามีความหวังอยู่มากพอสมควรเหตุผลก็เพราะการแทรกแซงครั้งนี้ นำโดยประเทศมหาอำนาจคือสหรัฐอเมริกาและมีประเทศอื่น ๆ เข้าร่วมอีก 20 ประเทศ อีกทั้งฝ่ายเกาหลีเหนือแม้จะได้รับการสนับสนุนด้านอาวุธยุทโธปกรณ์จากโซเวียตและจีน แต่ก็ไม่กี่ไม่มีประเทศใดเข้าร่วมรบโดยตรง ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่การเข้าแทรกแซงครั้งนี้จะประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเมื่อทำการสู้รบกันจริง ๆ กลับไม่ได้จำกัดขอบเขตอยู่เพียงการขับไล่เกาหลีเหนือออกไปจากเกาหลีใต้มีการบุกยึดแผ่นดินของเกาหลีเหนือแบบเดียวกับที่เกาหลีเหนือเคยทำกับเกาหลีใต้ด้วยส่งผลให้ประเทศจีนต้องเข้าแทรกแซงร่วมรบกับเกาหลีเหนือด้วยทางฝ่ายสหภาพโซเวียตแม้ไม่ได้ร่วมรบโดยตรงแต่ก็ได้เพิ่มการสนับสนุนด้านอาวุธยุทโธปกรณ์มากขึ้นสุดท้ายมีการเจรจาลงนามสงบศึกโดยให้ยึดเส้นขนานที่ 38 เป็นเขตพรมแดนเหมือนเดิม

2. กรณีสงครามอิรัก (พ.ศ. 2546-2554)

ก. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสงครามอิรัก

สงครามอิรัก หรือสงครามที่สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรเข้ารุกรานประเทศอิรัก เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2546 และสิ้นสุดลงในปี พ.ศ.2554 สงครามครั้งนี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการก่อวินาศกรรมที่ผู้ก่อการร้ายใช้เครื่องบินพุ่งชนตึกเวิร์ลเทรด เซ็นเตอร์ (World Trade Center) เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 หรือรู้จักกันทั่วไปว่าเหตุการณ์ “9/11” เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้สหรัฐอเมริกาตื่นตระหนกและหันมาเอาใจตัวเองจึงกับการทำสงครามต่อต้านการก่อการร้าย (terrorism) และถือว่าทำให้สหรัฐอเมริกามีข้ออ้างหรือมีความชอบธรรมในการทำสงครามกับประเทศที่ตนคิดว่าให้การสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่กลุ่มผู้ก่อการร้ายอัลกออิดะห์ โดยเฉพาะประเทศที่ถูกเพ่งเล็งมากที่สุดก็คือ อัฟกานิสถาน และอิรัก (Wikipedia, 2001)

สหรัฐอเมริกาและประเทศพันธมิตรเริ่มต้นด้วยการทำสงครามอัฟกานิสถาน ก่อนเรียกว่า “ปฏิบัติการเสรีภาพยั่งยืน” (Operation Enduring Freedom) เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2544 มีวัตถุประสงค์เพื่อทำลายองค์การก่อการร้ายอัลกออิดะห์ ยุติการใช้อัฟกานิสถานเป็นฐานปฏิบัติการโค่นระบอบตาลีบันลงจากอำนาจและสร้างรัฐประชาธิปไตยที่ยั่งยืนโดยรัฐบาลของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช มองว่ากลุ่มก่อการร้ายอัลกออิดะห์และระบอบตาลีบันเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกดังนั้นทั้งสองกลุ่มนี้จะต้องถูกกำจัดไปพร้อม ๆ กัน

(Wikipedia, 2001) หลังจากล้มระบอบตาลีบันในอาฟกานิสถานได้แล้ว ในปีถัดมา พ.ศ. 2545 สหรัฐอเมริกาก็เริ่มรณรงค์ทำสงครามกับอิรัก ดังคำกล่าวของประธานาธิบดีจอร์จดับเบิลยู. บุช เมื่อเดือนมกราคม 2545 ว่า “สหรัฐอเมริกาจะไม่ยอมปล่อยให้ระบอบที่อันตรายมากที่สุดของโลกคุกคามพวกเราด้วยอาวุธ ทำลายล้างสูง” (Office of the Press Secretary, 2002) ในปีต่อมารัฐบาลของประธานาธิบดีจอร์จดับเบิลยู. บุช ก็เริ่มผลักดันขอการสนับสนุนจากนานาชาติในการบุก อิรัก การรณรงค์สงครามได้มาถึงจุดสูงสุดเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสหรัฐ พลเอกคอลลิน เพาเวลล์ ได้เสนอต่อสหประชาชาติเพื่อขออำนาจเพิ่มเติมจากสหประชาชาติ (an additional UN authorization) เมื่อไม่ได้รับการสนับสนุน จากสหประชาชาติสหรัฐอเมริกาพร้อมด้วยประเทศพันธมิตรประกอบด้วยสหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย โปแลนด์ และเดนมาร์ก จึงได้ทำการบุก อิรักเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2546 ต่อมาเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 สภาออกเกรสของสหรัฐอเมริกาได้ผ่านมติสงครามอิรัก (Iraq War Resolution) โดยได้อ้างเหตุผลหลายประการเพื่อสนับสนุนการใช้กำลังทหารต่ออิรัก ดังต่อไปนี้ (Wikipedia, 2001)

1. อิรักไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงหยุดยิงในปี พ.ศ. 2534 รวมทั้งการแทรกแซงคณะผู้ตรวจสอบอาวุธขององค์การสหประชาชาติ
2. อิรักมีอาวุธทำลายล้างสูง (weapon of mass destruction) และมีโครงการพัฒนาอาวุธดังกล่าว ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของสหรัฐอเมริกา ต่อสันติภาพระหว่างประเทศและต่อความมั่นคงในภูมิภาคอ่าวเปอเซีย
3. อิรักกดขี่ประชาชนของตนอย่างโหดร้าย
4. อิรักมีความสามารถและความตั้งใจที่จะใช้อาวุธทำลายล้างสูงต่อชาติอื่น ๆ และประชาชนของตน
5. อิรักมีความเกลียดชังต่อสหรัฐอเมริกาดังจะเห็นได้จากความพยายามรอบสังหารอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศ บุช ในปี พ.ศ. 2536
6. อิรักเป็นที่ยู่สมาชิกของกลุ่มอัลกออิดะห์ ซึ่งเป็นองค์กรที่ต้องรับผิดชอบต่อการโจมตีสหรัฐอเมริกา ประชาชน และผลประโยชน์ของอเมริการวมทั้งการโจมตีที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544
7. อิรักให้ความช่วยเหลือและให้ที่พักพิงแก่องค์กรก่อการร้ายสากล รวมทั้งองค์กรก่อการร้ายที่เป็นปฏิปักษ์กับสหรัฐอเมริกา
8. อิรักให้เงินช่วยเหลือแก่ครอบครัวของพลเรือนที่เสียชีวิต
9. ให้สภาออกเกรสและประธานาธิบดีเพียรพยายามต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายรวมทั้งผู้ก่อการร้ายในเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 และบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือหรือให้ที่พักพิงแก่ผู้ก่อการร้ายเหล่านั้น

10. รัฐธรรมนูญและสภาคองเกรสให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีต่อสู้กับลัทธิก่อการร้ายที่ต่อต้านสหรัฐอเมริกา

11. รัฐบาลตุรกี คูเวต และซาอุดีอาระเบีย เกรงกลัวซัดดัม ฮุสเซน และต้องการโค่นล้มเขาจากอำนาจ

12. โดยอ้างถึงกฎหมายปลดปล่อยอิรักปี พ.ศ. 2541 มติของสภาคองเกรสจึงเน้นว่าการโค่นล้มระบอบซัดดัม ฮุสเซน แล้วแทนที่ด้วยระบอบประชาธิปไตยควรเป็นนโยบายของสหรัฐอเมริกา

เหตุผลทั้ง 12 ประการดังกล่าวข้างต้นของสภาคองเกรสสหรัฐอเมริกาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทเหตุผลหลัก และเหตุผลรอง เหตุผลหลักได้แก่ข้อกล่าวหาที่ว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายสูง มีความสามารถและมีความตั้งใจที่จะใช้อาวุธดังกล่าวทำลายล้างสหรัฐอเมริกาและชาติอื่นๆ รวมทั้งให้การสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่กลุ่มผู้ก่อการร้าย ซึ่งเหตุผลเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลสหรัฐเน้นย้ำอยู่บ่อย ๆ ขณะกำลังรณรงค์การทำสงคราม ดังคำกล่าวของพลเอกคอลิน เพาเวลล์ รัฐมนตรีกลาโหมสหรัฐที่ว่า “ข้อเท็จจริงและพฤติกรรมของอิรักแสดงให้เห็นว่า ซัดดัม ฮุสเซนและระบอบของเขา กำลังปกปิดความพยายามที่จะสร้างอาวุธทำลายล้างสูงมากขึ้น” (Wikipedia, 2003) และว่า “ไม่ผิดพลาดแน่นอน อย่างที่ผมเคยพูดก่อนหน้านี้ เรามีความมั่นใจสูงว่าพวกเขามีอาวุธทำลายล้างสูง นั่นคือสิ่งที่ทำให้สงครามกำลังจะเกิดและมันจะเกิดแล้ว และพวกเราที่มีความมั่นใจสูงว่าจะค้นพบมัน” (Wikipedia, 2003)

ข. วิเคราะห์สงครามอิรักตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรม

การวิเคราะห์สงครามอิรักตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมในที่นี้ผู้วิจัยขอวิเคราะห์เฉพาะองค์ประกอบบางอย่างที่เห็นว่าเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์เท่านั้น

1. สาเหตุที่ชอบธรรม (Just Cause): ดังกล่าวมาแล้วว่า สหรัฐอเมริกาทำสงครามกับอิรักด้วยข้ออ้างที่ว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูง รวมทั้งสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่ผู้ก่อการร้าย กล่าวได้ข้ออ้างนี้เป็นเพียงความเชื่อหรือการสันนิษฐานของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แม้คณะทำงานตรวจสอบอาวุธของสหประชาชาติภายใต้มติการประชุมที่ 1441 ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ.2545 ก็ไม่เคยสรุปว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูง ดังข้อความที่ว่า “ไม่พบหลักฐานว่าหรือข้อบ่งชี้ที่มีเหตุผลเกี่ยวกับการรื้อฟื้นโครงการอาวุธนิวเคลียร์ในอิรัก” และว่า “ไม่พบหลักฐานของความต่อเนื่องหรือการริเริ่มโครงการอาวุธทำลายล้างสูงอีก” (IAEA, 2003)

นอกจากนั้นหลังการบุกยึดอิรักสิ้นสุดลง คณะสำรวจอิรัก (ISG-Iraq Survey Group) นำโดยนายเดวิด เกย์ (David Kay) ชาวอเมริกัน ได้รับมอบหมายภารกิจให้ค้นหาอาวุธ ทำลายล้างสูงในอิรักการสำรวจได้ข้อสรุปว่าการผลิตอาวุธทำลายล้างสูงของอิรักได้ยุติไป

แล้วและอาวุธที่สะสมเอาไว้ส่วนใหญ่ก็ได้ถูกทำลายไปแล้วตั้งแต่ปีพ.ศ. 2533 เมื่ออิรักถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจแต่อิรักยังคงมีผู้เชี่ยวชาญที่จะเริ่มการผลิตอาวุธได้อีกหลังจากการคว่ำบาตรสิ้นสุดลง (wikipedia, 2008) ต่อมาเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2548 นายชาร์ลส์ดีเอลเฟอร์ ผู้เข้ามารับตำแหน่งแทนนายเดวิด เกย์ ได้ออกรายงานว่า ความสามารถด้านอาวุธทำลายล้างสูงของอิรักได้ถูกทำลายไปแล้วในปี พ.ศ. 2534 และนายซัดดัม ฮุสเซน ได้มุ่งไปที่การยุติการคว่ำบาตรและยังรักษาความสามารถที่ริเริ่มอาวุธทำลายล้างสูงอีกครั้ง เมื่อการคว่ำบาตรยุติลงไม่พบหลักฐานว่ามีการผลิตอาวุธทำลายสูงอย่างต่อเนื่องภายหลังจากการใช้มาตรการคว่ำบาตรในปี พ.ศ. 2534 (Wikipedia, 2019)

นายโฮเวิร์ด ดีน (Howard Dean) ประธานคณะกรรมการประชาธิปไตยแห่งชาติ(Democratic National Committee Chairman) กล่าวหารัฐบาลของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุชและนายโทนีแบลร์ว่าจงใจสร้างหลักฐานเท็จเพื่อทำสงคราม (Wikipedia, 2019) ข้อกล่าวหานี้ถูกตอกย้ำด้วยบันทึกที่เรียกว่า “Downing Street Memo” ของอดีตหัวหน้าหน่วยข่าวกรองทางทหารของสหราชอาณาจักร เขียนเมื่อปี พ.ศ. 2545 ที่ว่า “ข่าวกรองและข้อเท็จจริงถูกเก็บงำโดยสหรัฐอเมริกาตามนโยบายกำจัดซัดดัมฮุสเซนออกจากอำนาจ” (Matthew Clark, 2005)

แม้การอ้างเหตุผลที่ว่าอิรักให้การสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่ผู้ก่อการร้ายก็เช่นเดียวกัน หน่วยข่าวกรองสหรัฐ (CIA) ได้ออกรายงานว่า “ไม่พบหลักฐานชัดเจนว่าอิรักให้ที่พักพิงแก่นายอาบูมุซาบอัล -ซาร์กาวิ (Abu Musab al-Zarqawi)” (Borger, J., 2004) และว่า “...หน่วยข่าวกรอง (ของสหรัฐ) ยังยืนยันอย่างมั่นคงว่าไม่มีความสัมพันธ์ในแง่ปฏิบัติการและความร่วมมือดำรงอยู่” (Kerr Report, 2004) จากข้อมูลหลักฐานที่ผู้วิจัยนำเสนอมา หากมองตามกรอบทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมกล่าวได้ว่าการทำสงครามอิรักของสหรัฐอเมริกาและประเทศพันธมิตรแทบไม่มีสาเหตุที่ยุติธรรมเลยเพราะเป็นการอ้างเหตุผลบนพื้นฐานของความเชื่อหรือการสันนิษฐานเอาไม่มีข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูงและให้การสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่กลุ่มผู้ก่อการร้ายตามที่ถูกลกล่าวหา

2. อำนาจตามกฎหมาย (Lawful Authority): ถ้ามองว่าการทำสงครามอิรักครั้งนี้สหรัฐอเมริกาใช้อำนาจถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่หากมองเฉพาะกฎหมายภายในประเทศแน่นอนว่าประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาอำนาจเป็นผู้นำสูงสุดของประเทศย่อมมีอำนาจในการประกาศสงครามกับประเทศอื่น รวมทั้งได้รับความเห็นชอบจากสภาองเกรสด้วยแต่อย่าลืมว่าสหรัฐอเมริกาไม่ได้ทำสงครามปกป้องตัวเองจากการรุกรานของอิรัก ตรงกันข้าม สหรัฐอเมริกาต่างหากเป็นผู้รุกรานอิรัก กรณีการรุกรานประเทศอื่นเหมือนที่สหรัฐอเมริกาทำนั้น จะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุผลเพียงพอ เช่น ประเทศนั้นเป็นอันตรายแก่เรา คุณความเพื่อนบ้าน คุณความสันติภาพของชาวโลก เป็นต้น และที่สำคัญต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาความมั่นคงแห่ง

สหประชาชาติ (UN Security Council) ด้วย สำหรับกรณีสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรนั้นแม้จะขอเพิ่มอำนาจจากสหประชาชาติ (an additional UN authorization) คือเพิ่มอำนาจจากการคว่ำบาตรอิรักไปเป็นการทำสงครามกับอิรัก แต่ก็ไม่ได้รับความเห็นชอบจากสหประชาชาติ ดังนั้น สงครามครั้งนี้หากวิเคราะห์ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมถือว่าสหรัฐและพันธมิตรไม่มีอำนาจตามกฎหมายหมาย

3. เจตนาที่ชอบธรรม (Just Intention): เจตนาที่ชอบธรรมตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมนั้นก็คือเจตนาที่เพื่อแสวงหาสันติภาพและความยุติธรรมไม่ใช่เพื่อล้างแค้นเพื่อผลประโยชน์ หรือเพื่อเกียรติยศชื่อเสียง สำหรับกรณีสงครามอิรักนั้นแม้สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรจะอ้างเหตุผลว่าทำสงครามเพื่อกำจัดภัยคุกคามจากอาวุธทำลายล้างสูงต่อชาวโลกและเพื่อกำจัดแหล่งสนับสนุนและแหล่งพักพิงผู้ก่อการร้าย เป็นต้นแต่เหตุผลเหล่านี้ก็ถือว่าฟังไม่เห็นขึ้นเพราะไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าอิรักมีพฤติกรรมเช่นนั้นดังนั้นแม้สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรจะไม่เปิดเผยเจตนาที่แท้จริงของตนหากวิเคราะห์จากบริบทของการทำสงครามก็อาจตีความได้ว่ามีเจตนาที่เพื่อล้างแค้นอิรักจากความเชื่อที่ว่าอิรักมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 (9/11) นอกจากนั้น อาจตีความได้ว่า เจตนาที่แท้จริงของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรคือเรื่องผลประโยชน์ด้านน้ำมัน ซึ่งเป็นประเด็นที่ถูกชาวโลกตั้งข้อสงสัยมากที่สุดที่จะเห็นได้จากคำแถลงการณ์ของนายโทนี แบลร์ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาที่ว่าสงครามอิรักมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องน้ำมันและเป็นทฤษฎีสมคบคิด (conspiracy theory) ว่า “ประการแรกผมขอกล่าวถึงเรื่องทฤษฎีสมคบคิดที่ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับน้ำมันเหตุผลที่แท้จริงว่าทำไมพวกเราดำเนินการครั้งนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องน้ำมันและทฤษฎีสมคบคิดแต่อย่างใด” (Wikipedia, 2019) และคำกล่าวของนายจอร์จ โจนส์ นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย ที่ว่า “ไม่มีคำวิจารณ์ใด ๆ โท่เกี่ยวกับการกล่าวหาว่า พฤติกรรมของอเมริกาถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการควบคุมแหล่งสำรองน้ำมันในอิรัก” (BBC, 2007) แม้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ. 2551 นายจอร์จ แมคเคน (John McCain) ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรคริพับลิกันซึ่งสังกัดพรรคเดียวกันกับประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ก็ได้ปราศรัยทำนองยอมรับว่าการทำสงครามอิรักของสหรัฐอเมริกามาจากเหตุผลด้านน้ำมัน ดังข้อความที่ว่า “สหายทั้งหลาย ผมจะมีนโยบายด้านพลังงานที่พวกเรา กำลังจะพูดถึงอยู่ซึ่งจะกำจัดการพึ่งพาน้ำมันจากตะวันออกกลางของพวกเราทำให้พวกเราไม่ต้องส่งชายหนุ่มหญิงสาวเข้าสู่ความขัดแย้งในตะวันออกกลางอีกครั้ง” (Politics, 2008) อย่างไรก็ตาม ต่อมานายจอร์จ แมคเคน ได้ถูกกดดันให้ชี้แจงถึงเหตุผลที่พูดอย่างนั้นเขาชี้แจงว่า “คำว่า ‘อีกครั้ง’ ถูกตีความผิด ผมต้องการให้เราเลิกการพึ่งพาน้ำมันต่างประเทศด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงของชาตินั้นคือสิ่งที่ผมหมายถึง”

4. วิธีทางสุดท้าย (Last Resort): ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรม “วิธีทางสุดท้าย” หมายถึงการทำสงครามให้เลือกใช้เป็นวิธีทางสุดท้ายหลังจากได้พยายามใช้วิธีทางอื่นๆ มาหมดแล้ว แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศได้สำหรับกรณีสงครามอิรักนั้นถือว่าสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะเลือกการทำสงครามเป็นวิธีทางสุดท้ายเพราะในช่วงเวลานั้นอิรักไม่ได้รุกรานหรือเป็นภัยคุกคามต่อประเทศเพื่อนบ้านและไม่มีหลักฐานพิสูจน์ว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูงพร้อมทั้งสนับสนุนและให้ที่พักพิงแก่ผู้ก่อการร้ายซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อชาวโลก นอกจากนี้ จากรายงานของคณะสำรวจอิรัก (ISG-Iraq Survey Group) ประเทศอิรัก ซึ่งกำลังอยู่ภายใต้มาตรการคว่ำบาตรของสหประชาชาติ ก็ได้ล้มเลิกโครงการผลิตอาวุธทำลายล้างสูงไปแล้วเป็นส่วนใหญ่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ดังนั้น กรณีประเทศอิรักจึงถือว่ายังไม่เข้าข่ายที่จะต้องใช้การทำสงครามเป็นวิธีทางสุดท้าย

5. ความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Reasonable Hope of Success): ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมนั้น ความหวังที่จะประสบความสำเร็จ หมายถึงความหวังว่าเมื่อเลือกใช้การทำสงครามจะสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งได้ภายในระยะเวลาอันสั้นและจะสร้างฟื้นฟูสันติภาพและสร้างความยุติธรรมได้ภายหลังสงคราม สำหรับกรณีสงครามอิรักนั้น หากประเมินจากศักยภาพด้านการทหารและอาวุธยุทโธปกรณ์ของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรสามารถเอาชนะอิรักได้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ตามทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมความสำเร็จนั้นไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การชนะสงครามเท่านั้น หากยังหมายรวมถึงความสำเร็จด้านการฟื้นฟูสันติภาพและสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนผู้ถูกกดขี่ด้วย กรณีประเทศอิรักภายหลังการโค่นล้มรัฐบาลซัดดัม ฮุสเซน เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่ามีปัญหาความรุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่าสมัยรัฐบาลของนายซัดดัม ฮุสเซน ด้วยซ้ำไปอย่างเช่นปัญหาความแตกแยกระหว่างชาวมุสลิมนิกายซุนนีกับนิกายชีอะห์ปัญหาการก่อการร้ายด้วยระเบิดพลีชีพ เป็นต้น ดังนั้น หากประเมินความสำเร็จด้านการสร้างสันติภาพของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรถือว่าแทบจะไม่ประสบความสำเร็จเลยนอกจากไม่ประสบความสำเร็จแล้วยังนำไปสู่ปัญหาความแตกแยกและความรุนแรงที่ร้ายลึกยิ่งกว่าเดิมเสียอีก

สรุปแนวคิดสงครามที่ยุติธรรม

พัฒนาแนวคิดเรื่องสงครามที่ยุติธรรมในวัฒนธรรมตะวันตกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีนักวิชาการสรุปและจัดหมวดหมู่ไว้หลายแบบด้วยกันแต่ส่วนใหญ่แล้วได้จัดอยู่ภายใต้องค์ประกอบหลัก 2 อย่าง คือ ความถูกต้องในการเข้าสู่สงคราม (Jus AdBellum) และความถูกต้องขณะอยู่ในสงคราม (Jus In Bello) ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Laurence, W. J., 1998)

1. ความถูกต้องในการเข้าสู่สงคราม ความถูกต้องในการเข้าสู่สงคราม มาจากภาษาลาตินว่า “Jus Ad Bellum” (จัสแอด เบลลัม) แปลเป็นภาษาอังกฤษ “Right to (go to) war” หมายถึงความถูกต้องชอบธรรมที่จะเข้าสู่สงคราม คือ มีเหตุผลเพียงพอก่อนที่จะลงมือทำสงครามมีสาระสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1 สาเหตุที่ชอบธรรม (Just Cause) การที่จะประกาศสงครามได้นั้นต้องมีเหตุผล อันชอบธรรมเป็นต้นว่าการต่อสู้ป้องกันตัวจากการรุกรานของฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เป็นธรรม การคุ้มครองประชาชนผู้บริสุทธิ์ การปกป้องสิทธิเสรีภาพและรัฐจากการถูกล่วงล้ำสิทธิ ตลอดจนการลงโทษผู้กระทำผิด เป็นต้น

1.2 อำนาจตามกฎหมาย (Lawful Authority) การตัดสินใจประกาศสงครามต้องเป็นไปโดยผู้ปกครองประเทศที่มีอำนาจตามกฎหมายหรือผู้มีอำนาจสูงสุดของประเทศ ตลอดจนองค์กรซึ่งเป็นที่ยอมรับของสากล โดยผ่านกระบวนการที่ถูกต้องและต้องประกาศให้สาธารณชน (รวมถึงพลเมืองของตนเองและของศัตรู) รับทราบด้วย

1.3 เจตนาที่ชอบธรรม (Just Intention) คือเจตนาที่ในการทำสงครามเพื่อที่จะนำมาซึ่งสันติภาพไม่ใช่ทำเพื่อล้างแค้นหรือเพื่อเกียรติศักดิ์ของผู้ร่วมสงคราม

1.4 วิถีทางสุดท้าย (Last Resort) หมายความว่า การประกาศสงครามเป็นวิถีทางหรือมาตรฐานขั้นสุดท้ายหลังจากได้พยายามใช้วิถีทางอื่น ๆ มาหมดแล้ว แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างประเทศได้ โดยเฉพาะการเจรจาทางการทูตถือว่าเป็นวิถีทางลำดับต้น ๆ ที่ต้องนำมาใช้ แต่เมื่อทำไปจนถึงที่สุดแล้วก็ไม่สามารถยุติปัญหาได้จึงค่อยใช้วิถีทางแห่งการประกาศสงครามเป็นวิถีทางสุดท้าย

1.5 ความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Reasonable Hope of Success) จุดมุ่งหมายของการทำสงครามคือ ต้องทำสงครามจนได้ชัยชนะโดยเร็วที่สุด และหากทราบว่าผลของการสู้รบนั้นคือไม่สามารถไปสู่ความสำเร็จหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ก็ต้องหาทางสกัดกั้นหรือจัดความรุนแรง เพราะหากฝืนสู้รบไปก็เป็นการไร้ประโยชน์และจะมีแต่ผลเสียติดตามมา

2. ความถูกต้องขณะอยู่ในสงคราม (Jus In Bello)

ความถูกต้องขณะอยู่ในสงคราม มาจากภาษาลาตินว่า “Jus In Bello” (จัสอิน เบลโล) แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า “(What is) right in war” หมายถึง การปฏิบัติตนให้ถูกต้องขณะอยู่ท่ามกลางสงคราม ประกอบด้วยสาระสำคัญ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1 การแยกแยะ (Discrimination) หมายความว่า ในการทำสงครามต้องแยกแยะระหว่างประชาชนผู้บริสุทธิ์กับทหารของฝ่ายตรงข้าม หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงที่โหดร้ายและไม่เป็นธรรม และเชลยศึกสงครามต้องได้รับการปฏิบัติอย่างดีและมีเกียรติ นอกจากนี้ ทหารพลเรือนของคู่สงครามต้องไม่ถูกทำลายให้ได้รับความเสียหายเกินความจำเป็น

2.2 ความพอเหมาะพอดี (Proportionality) หมายถึงความพอเหมาะพอดีในการใช้กำลังทำสงครามให้พอดีหรือได้สัดส่วนกับการบรรลุเป้าหมายทั้งความพอเหมาะพอดีด้านการใช้อาวุธสงคราม ต้องตระหนักถึงเงื่อนไขในการใช้กำลังอาวุธเพื่อให้สงครามยุติลงเท่านั้น การใช้อาวุธร้ายแรงซึ่งมีอำนาจทำลายล้างสูง ถือเป็นการใช้กำลังที่เกินความพอเหมาะพอดีจากกรณีตัวอย่างสงครามในโลกสมัยใหม่ที่ผู้วิจัยยกมาวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรม ได้แก่ สงครามเกาหลี และสงครามอิรัก จะเห็นว่า สงครามเกาหลีเข้าเกณฑ์ทฤษฎีสงครามที่ยุติธรรมมากกว่าสงครามอิรัก กล่าวคือ 1) ด้านสาเหตุที่ชอบธรรม: สงครามเกาหลีเกิดจากการอ้างสาเหตุที่เกาหลีเหนือบุกยึดเกาหลีใต้ ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติ จึงถือว่ามีเหตุชอบธรรม ขณะที่สงครามอิรักเกิดจากการสันนิษฐานว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูง สนับสนุนผู้ก่อการร้าย และให้ที่พักพิงแก่ผู้ก่อการร้าย ซึ่งข้อสันนิษฐานเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์ภายหลังสงครามว่าไม่เป็นความจริง จึงถือว่าสงครามอิรักไม่มีสาเหตุที่ชอบธรรม 2) ด้านอำนาจตามกฎหมาย: สงครามเกาหลีถือว่ากลุ่มประเทศผู้ประกาศสงครามนำโดยสหรัฐอเมริกา มีอำนาจตามกฎหมาย สหประชาชาติ เพราะได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ขณะที่สงครามอิรักถือว่าสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรไม่มีอำนาจตามกฎหมาย เพราะไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 3) ด้านเจตนารมณ์ที่ชอบธรรม: ถือว่าสงครามเกาหลีมีเจตนารมณ์ที่ชอบธรรมอยู่บ้างเพราะมุ่งที่จะสร้างสันติภาพด้วยการขับไล่เกาหลีเหนือผู้รุกรานออกไปจากเกาหลีใต้ อย่างไรก็ตาม หากวิเคราะห์ตามบริบทสงครามเย็นในสมัยนั้น อาจตีความได้ว่าสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรมีเจตนารมณ์แอบแฝงกล่าวคือมีเจตนารมณ์ทำสงครามเพื่อสกัดกั้นการแผ่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์เพื่อรักษาความเป็นมหาอำนาจโลกของตนเอาไว้ขณะที่สงครามอิรักแม้จะอ้างเจตนารมณ์ว่าต้องการปกป้องสันติภาพโลกจากการคุกคามด้วยอาวุธทำลายล้างสูงของอิรักและลัทธิก่อการร้าย แต่เจตนานี้ได้รับการพิสูจน์ภายหลังสงครามว่าไม่มีความชอบธรรมเพราะอิรักไม่ได้มีพฤติกรรมเช่นนั้น อนึ่ง มีข้อครหาจำนวนมากว่าสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรทำสงครามอิรักด้วยเจตนาที่จะครอบครองแหล่งสำรองน้ำมันในอิรัก 4) วิธีทางสุดท้าย: กรณีสงครามเกาหลีอาจกล่าวได้ว่าเข้าข่ายเกณฑ์วิธีทางสุดท้าย เพราะก่อนเกิดสงครามทั้งเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ได้มีการเจรจาทางการทูตอย่างต่อเนื่องมาโดยลำดับ เพื่อยุติการพิพาทตามแนวพรมแดนระหว่างกันแต่เมื่อเกาหลีเหนือบุกยึดเกาหลีใต้จึงนำไปสู่การเลือกทำสงครามเป็นวิธีทางสุดท้าย อย่างไรก็ตาม การเลือกทำสงครามเป็นวิธีทางสุดท้ายอาจไม่ได้มุ่งเพื่อสร้างสันติภาพและความยุติธรรมให้แก่ชาวเกาหลีใต้ผู้ถูกรุกรานเพียงเท่านั้น หากเป็นเรื่องการแย่งชิงความได้เปรียบระหว่างประเทศมหาอำนาจโลกสองค่าย ขณะที่สงครามอิรักไม่ถือว่าเข้าข่ายเกณฑ์วิธีทางสุดท้าย เพราะอิรักยังไม่ได้รุกรานหรือเป็นภัยคุกคามประเทศใด ๆ ตามข้อสันนิษฐานที่ว่าอิรักครอบครองอาวุธทำลายล้างสูงและไม่ได้ให้การสนับสนุนหรือให้ที่พักพิงแก่

ผู้ก่อการร้าย ดังนั้น หากมองสงครามอิรักตามเกณฑ์วิธีทางสุดท้ายจึงถือว่าไม่มีความชอบธรรม และ 5) ความหวังที่จะประสบความสำเร็จ: สงครามเกาหลีถือว่ามีความหวังที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า เพราะเป็นการทำสงครามภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและมีประเทศอื่นๆ เข้าร่วมจำนวนมาก ส่วนสงครามอิรักแม้สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรจำประสบความสำเร็จด้านการรบ แต่ว่าล้มเหลวด้านการฟื้นฟูสันติภาพและการสร้างยุติธรรมให้แก่ประชาชนชาวอิรัก เพราะหลังเสร็จสิ้นสงครามแทนที่อิรักจะมีสันติภาพมากขึ้น กลับไปสร้างปัญหาความแตกแยกและความขัดแย้งระหว่างประชาชนผู้นับถือศาสนาอิสลามต่างนิกายกันมากขึ้นกว่าเดิม (New American Standard Bible, 1973)

สรุป

แนวคิดเรื่องสงครามที่ยุติธรรมได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในสังคมตะวันตก ตั้งแต่ยุคกรีกโบราณแล้วได้รับการพัฒนาต่อมาในยุคกลางของยุโรปโดยนักคิดชาวโรมันและนักบุญชาวคริสต์จนถึงยุคปัจจุบัน หัวใจสำคัญของสงครามที่ยุติธรรมนั้นคือ 1) มีความถูกต้องชอบธรรมในการเข้าสู่สงคราม (jus ad bellum) นั่นคือ มีสาเหตุที่ชอบธรรม มีอำนาจที่ชอบธรรม มีการประกาศอย่างเป็นทางการ มีเจตนาที่ชอบธรรม และเป็นทางเลือกสุดท้าย และ 2) มีความถูกต้องชอบธรรมขณะอยู่ในสงคราม (jus in bello) นั่นคือ มีความพอเหมาะพอดีในการใช้กำลัง รู้จักแยกแยะระหว่างทหารกับประชาชนและปฏิบัติต่อศัตรูอย่างมีมนุษยธรรมไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงในรูปแบบสงคราม หากสังคมมนุษย์ไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกจากการทำสงคราม พระพุทธศาสนาก็เสนอว่าหากสังคมมนุษย์เลือกที่จะเดินตามวิถีแห่งการทำสงคราม ก็เป็นสิทธิของสังคมนั้นๆ ที่จะตกร่วมกัน แต่ต้องยอมรับความจริงว่าการทำสงครามไม่ว่าจะอ้างเหตุผลใดก็ตาม ก็ถือว่าเป็นการผิดศีลและเป็นบาป

บรรณานุกรม

- BBC. (2007). Australia 'has Iraq oil interest. Retrieved January 5, 2019, from <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/6272168.stm>.
- _____. (2016). Pope urged to end Catholic Church's 'just war' teachings. Retrieved January 20, 2019, from <https://www.bbc.com/news/world-europe-36050229>.
- IAEA. (2003). Statements of the Director General. Retrieved January 15, 2019, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.

- Borger, J. (2004). There are no weapons of mass destruction in Iraq. Retrieved January 10, 2019, from <http://www.theguardian.com/world/2004/oct/07/usa.iraq1>.
- Kerr Report. (2004). Intelligence and Analysis on Iraq: Issues for the Intelligence Community. Retrieved February 15, 2019, from http://irrationallyinformed.com/pdfcollection/20040729_Kerr_Report.pdf.
- Laurence, W. J. (1998). The Persian Gulf War: A Case Study in Just War Theory. In M.A. Thesis, Divinity School. Duke University.
- Matthew Clark. (2005). Why has 'Downing Street memo' story been a 'dud' in US? Retrieved January 29, 2019, from <http://web.archive.org/web/20070310182232/>.
- New American Standard Bible. (1973). reference edition. Chicago: Moody Press.
- Office of the Press Secretary. (2002). The President's State of the Union Address. Retrieved January 29, 2019, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.
- Politics. (2008). McCain clarifies remark about oil, Iraq war. Retrieved January 4, 2019, <http://www.huffingtonpost.com/huff-wires/20080502/mccain-iraq/>.
- The Free Dictionary. (2016). Korean War. Retrieved February 10, 2019, from <http://www.unitypublishing.com/Government/JustWarCatholic.htm>.
- United Nations. (2001). Iran (Islamic Republic of) H.E. Mr. Mohammad Javad Zarif. Retrieved January 5, 2019, from <http://www.un.org/en/documents/charter/chapter1.shtml>.
- Wikipedia. (2001). Rationale for the Iraq War. Retrieved January 29, 2019, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.
- _____. (2001). War In Afghanistan. Retrieved February 18, 2019, from [http://en.wikipedia.org/wiki/War_in_Afghanistan_\(2001-present\)](http://en.wikipedia.org/wiki/War_in_Afghanistan_(2001-present)).
- _____. (2003). Transcript of Powell's U.N. presentation. Retrieved February 6, 2019, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.
- _____. (2008). McCain clarifies remark about oil, Iraq war. Retrieved May 2, 2019, from <http://www.huffingtonpost.com/huff-wires/20080502/mccain-iraq/>.

- _____. (2019). Parliamentary Debates. Retrieved January 20, 2019, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.
- _____. (2019). Rationale for the Iraq War. Retrieved January 5, 2019, from https://en.wikipedia.org/wiki/Rationale_for_the_Iraq_War.

นวัตกรรมโบราณ : กรณีการสร้างม้าไม้เมืองทรอย
กับนครท - นกไม้ของกัฏฐาพหะษัตริย์*
ANCIENT INNOVATIONS: THE CASE OF BUILDING A TROY WOODEN
HORSE WITH A GARUDA - WOOD BIRD OF KING KATTAWAHANA

อนุชา พละกุล

Anucha Bhalakula

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: puen29.1986@gmail.com

บทคัดย่อ

สงครามทรอยเกิดขึ้นเมื่อ 300 - 400 ปี ก่อนคริสตกาล ระหว่างชาวกรีกเผ่าเอเคียน ที่มีนครรัฐสปาร์ต้าช่วยเหลือกับพวกโทรจัน (ฝ่ายกรุงทรอย) ม้าไม้เมืองทรอยถูกสร้างโดย โอดิสเซียส เพื่อข้ามประตูเคเอียนของทรอย โดยใช้ไม้จำนวนมากประกอบเป็นม้าขนาดมหึมา เพื่อบูชาเทวีอิธีนาและเป็นบรรณาการแก่ทรอย ม้าไม้คาดว่ามีความสูง 6 เมตร คือ ขาสูง 2 เมตร ลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอ 2 เมตร ความกว้างภายในท้องม้าไม้ประมาณ 2x3 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นชาวทรอยได้ลากจูงม้าไม้เข้าเมือง ครั้นตีกลองจึงออกมาจากท้องม้าไม้ พร้อมอาวุธครบมือ อาทิ หอก โล่ป้องกัน แล้วแยกกันทำภารกิจตามที่โอดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู พวกหนึ่งเข้าเข้าฆ่าทหารยาม พวกหนึ่งเปิดประตูสเคเอียน เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทรอย นวัตกรรม “นครท - นกไม้” เกิดจากการสร้างปราสาทโกกนุทของพระโพธิราชกุมาร นำไปสู่การสร้างพาหนะยานยนต์ที่ควบคุมบังคับได้ มีรูปร่างเหมือนครุฑทำด้วยไม้ ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น 37 ปีก่อน พ.ศ. หรือประมาณ 580 ปีก่อน ค.ศ. พาหนะนกไม้นี้คาดว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธี คือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น - ลงได้ด้วยการควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกกางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง อาทิ ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกกางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดึงลงจากปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ

* Received 31 May 2019; Revised 20 June 2019; Accepted 27 June 2019

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบ, นวัตกรรมโบราณ, ม้าไม้กรีก, นกครุฑ - นกไม้, ภัฏฐวาหนะกษัตริย์

Abstrac

The Troy War took place in 300-400 BC between the Aiken Greeks with the Sparta city-state assisted by the Trojans. (Troy City Department) Troy wooden horse, built by Odysseus To cross the gate of Troy. Using much wood to make a gigantic horse worship Devi Athena and as a tribute to Troy, The wooden horse is estimated to have a height of 6 meters, legs, 2 meters high, body 2 meters high, and a neck span of 2 meters. The width of the inside of the wooden horse is approximately 2 x 3 meters to contain several Greek soldiers. Then the Troy dragged wooden horses into town. In the night, it came out from the belly of a wooden horse. Equipped with warrior weapons, such as a spear and a protective shield, separate the Odyssey's planned mission, where several soldiers are in charge of setting fire to guard the gates. One of them kills the guards. One of them opened the Sahakian door. To receive Greek troops and Sparta into the heart of Troy. The innovation "Nok Garuda - Nok Mai" was born from the construction of Prasat Koknut of Phra Bodhiraj Kumar Led to the creation of controllable motor vehicles Shaped like a wooden garuda This happened 37 years ago, or about 580 years before AD, the car is expected to move in three ways: 1) the wingspan can flutter up and down with the control of the mechanic 2) The wingspan spread out, stabilized to resist the wind and flew with specific mechanisms such as wind, fuel, and 3) the wingspan to stabilize and fly by plummeting from the castle. Then the mechanic controls to fly in the desired direction.

Keywords: Comparative Analysis, Ancient Time Innovation, Greek Wooden Horse, Garuda Bird- Wooden Bird, King Kattawahana

บทนำ

เฮโรโดตีสนักประวัติศาสตร์กรีกโบราณกล่าวว่า โฮเมอร์ เกิดก่อนตน 400 ปี และน่าจะ มีชีวิตอยู่ช่วง 850 ปีก่อนคริสตกาล เขาเป็นมหากวี นักประพันธ์ และนักประวัติศาสตร์โบราณ ชาวกรีก ผลงานสร้างชื่อและโด่งดังคือมหากาพย์อีเลียดและโอดิสซี แต่อย่างไรก็ตามแหล่ง อ้างอิงโบราณอื่น ๆ กลับให้ข้อมูลว่า น่าจะเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์สงคราม เมืองทรอยมากกว่า (Graziosi, B., 2002) ซึ่งช่วงเวลาที่อาจจะเกิดสงครามเมืองทรอยนั้น เรา

ทอสมเนิส กล่าวว่เกิดในช่ว 1194 - 1184 ปีก่อนคริสตกาล (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556) โฮเมอร์ท่านได้บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสงครามกรรทรอยกับชาวกรีก โดยการสร้างม้าไม้ขนาด ใหญ่เสมือนกรีกได้ถวายบรรณาการต่อชาวทรอย ก่อนที่จะนำไปสู่การล่มสลายของกรรทรอยอย่างราบคาบในคืนนั้น

เจ้าชายสิทธัตถะเป็พระราชโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ กษัตริย์ผู้ครองกรรกกบิลพัสดุ์ แคว้นสักกะพระราชมารดาทรงพระนามว่า "พระนางสิริมหามายา" ซึ่งเป็นพระราชธิดาของ กษัตริย์ราชสกุลโกเลียวงศ์แห่งกรรทวทหะ แคว้นโกเลียะ ประสูติเมื่อ 80 ปีก่อนพุทธศักราช ที่สวนลุมพินีวัน ณ ใต้ต้นสาละนั้น ซึ่งอยู่ระหว่างพรมแดนกรรกกบิลพัสดุ์กับกรรทวทหะ จากนั้น ได้มีพราหมณ์ 8 คนทำนายว่า เจ้าชายสิทธัตถะมีลักษณะเป็นมหาบุรุษ คือ ถ้าดำรงตนใน ฆรวาสจะได้เป็นจักรพรรดิ ถ้าออกบวชจะได้เป็นศาสดาเอกของโลก แต่ทว่าโกณฑัญญะ พราหมณ์ผู้อายุน้อยที่สุดในจำนวนนั้น ยืนยันหนักแน่นว่า พระราชกุมารสิทธัตถะจะเสด็จออก บวชและจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน (เสถียร โพธิ์นันทะ, 2543) เมื่อพระชนม์ 29 พรรษา พระองค์ได้เสด็จออกผนวช ทรงปฏิบัติตนจนค้นพบสัจธรรม ทรงตรัสรู้เป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าขณะพระชนม์ 35 พรรษา จากนั้นจึงเที่ยวประกาศหลักธรรมตามแคว้น ต่าง ๆ ทั่วชมพูทวีป ครึ่งหนึ่งพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ในเณสกวาวัน ซึ่งเป็นป่าที่นางยักษีชื่อ เณสกวา อาศัยอยู่ อันเป็นสถานที่ให้อภัยแก่หม่มฤค ใกล้เมือง สุธสมารคิระ ได้ปรารภโพธิราชกุมารผู้ซึ่งทรงให้สร้างปราสาทโกณฑูท เมื่อปราสาทเสร็จแล้วดารี จะก่กัदनายช่าง เมื่อเขาทราบดารินั้นจึงสร้างนกครุฑ เพื่อพาครอบคร้วหนีด้วยนกครุฑนั้น นกครุฑพาเขาและครอบคร้วไปลงเชิงเขาหิมาลัย เขาจึงสร้างเมืองและสถาปนาตนเองเป็น กษัตริย์ จากนั้นพระองค์ได้ประกาศหลักธรรมถึง 45 ปี จึงทรงเสด็จดับขันธปรินิพพานขณะ พระชนม์ 80 ปี (กรรณา กุศลาลัย และเร่องอุรุ กุศลาลัย, 2554)

นวัตกรรม (Innovation) เป็นสิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2561) สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้ ความรู้ ทักษะประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็น ผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือกระบวนการใหม่ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและ สังคม การนำเอาวิธีการใหม่ มาปฏิบัติหลังจากที่ได้ผ่านการทดลองและได้รับการพัฒนามาเป็น ลำดับแล้ว และมีความแตกต่างจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา (iM2 Market, 2560) ย่อม เป็นผลสำเร็จของนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม “นวัตกรรม” เป็นการท่ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด การผลิต กระบวนการ มักมีการแยกแยะ ความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างการประดิษฐ์คิดค้น ความคิดริเริ่ม และนวัตกรรม อัน หมายถึงความคิดริเริ่มที่นำมาประยุกต์ใช้อย่างสัมฤทธิ์ผล การที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นนวัตกรรมได้ นั้น จะต้องมีความแปลกใหม่อย่างเห็นได้ชัด และไม่เป็นแค่เพียงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เป็นต้นว่า ในด้านศิลปะ เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐ การเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องเพิ่มมูลค่า เป้าหมายของนวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก เพื่อท่ให้สิ่งต่าง ๆ เกิดเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นวัตกรรมก่ให้ได้ผลิตผลเพิ่มขึ้น และเป็นท่มีสำคัญของความ มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

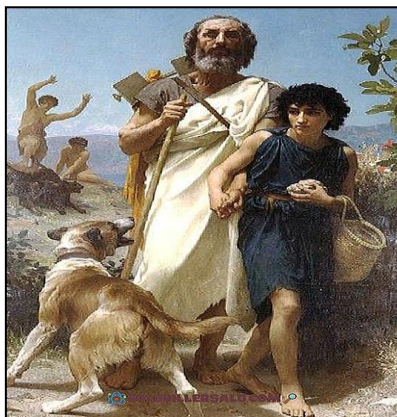
บทความนี้ต้องการศึกษา นำเสนอ วิเคราะห์ และเปรียบเทียบการสร้างนวัตกรรมสมัยโบราณ โดยชาวกรีกได้สร้าง “ม้าไม้” อันเป็นกลศึกเข้าโจมตีกรุงทรอย กับการสร้างนกครุฑ - นกไม้ของนายช่าง ซึ่งภายหลังได้ขนาดนามตนเองว่ากัฏฐาหนะกะษัตริย์ ซึ่งเป็นชาวชมพูทวีปร่วมสมัยกับพุทธกาล ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์โบราณที่สามารถสร้างนวัตกรรมได้อย่างสมบูรณ์ และนำไปสู่ชัยชนะทางกลศึก ในขณะที่อีกฝ่ายสามารถใช้หนีรอดจากราชภัยได้ นำมาสู่การสร้างเมืองใหม่บริเวณเชิงเขาหิมาลัย และปกครองตามระบอบราชาธิปไตย

ชนเผ่าโทรจัน (ชาวทรอย)และม้าไม้ของชนเผ่าเอเคียน (ชาวกรีก)

1. ประวัติกรุงทรอย - กรุงกรีก

1.1 ประวัติศาสตร์กรุงทรอย

สงครามกรุงทรอย เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ศตวรรษที่ 13 หรือ 12 ก่อนคริสตกาล การขุดค้นซากเมืองทรอย เริ่มโดยนายไฮน์ริช ชลิมันน์ (Heinrich Schliemann) นักโบราณคดีชาวเยอรมัน เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1870 - 1890 มีการพบว่า ทรอยแบ่งเป็น 9 ยุค เริ่มตั้งแต่ 3,000 ปีก่อนคริสตกาล จนถึงปี ค.ศ. 400 ผลจากข้อสันนิษฐานสามารถสรุปได้ว่า “กรุงทรอย” เป็นเมืองโบราณติดชายฝั่งทะเลเอเจียนตอนบน ซึ่งอยู่เมืองซานัคคาเล (Canakkale) ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศสาธารณรัฐตุรกีในปัจจุบัน นับว่าเป็นที่ตั้งตามจตุรทิศสำคัญ อันประกอบด้วย ช่องแคบดาร์ดาแนลล์ (Dardanelles) และ คาบสมุทรกาลลิโปลี (Gallipoli) (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2561)

ภาพที่ 1 ชนเผ่าโทรจัน

นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่เชื่อว่าสงครามกรุงทรอยเป็นนิทานปรัมปราที่แต่งขึ้นแต่อย่างไรก็ดี ในปี 1868 นักโบราณคดีชาวเยอรมันนามว่า ไฮน์ริช ชลิมันน์ พบกับแฟรงก์ คัลเวิร์ท ผู้โน้มน้าวชลิมันน์ว่า กรุงทรอยเป็นสถานที่ที่มีอยู่จริง โดยตั้งอยู่ที่อิสซาร์ริคประเทศตุรกี และชลิมันน์เข้าควบคุมการขุดค้นของคัลเวิร์ทบนพื้นที่ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของคัลเวิร์ท

คำถามที่ว่ามีความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์โดยอยู่เบื้องหลังสงครามกรุงทรอยหรือไม่นั้น ยังไม่มีคำตอบ นักวิชาการจำนวนมากเชื่อว่านิยายดังกล่าวมีแก่นความจริงทางประวัติศาสตร์ แม้อาจหมายความว่า เรื่องเล่าของโฮเมอร์เป็นการผสมนิทานและการออกเดินทางต่าง ๆ ของชาวกรีก ไมซีเนียนระหว่างยุคสัมฤทธิ์ก็ตาม ผู้ที่เชื่อว่าเรื่องเล่าสงครามกรุงทรอยมาจากความขัดแย้งในประวัติศาสตร์ ระบุเวลาไว้ว่าอยู่ในศตวรรษที่ 12 หรือ 11 ก่อนคริสตกาล ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับหลักฐานทางโบราณคดีของการเผาทำลายทรอย (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

1.2 ประวัติศาสตร์กรีก

ชนเผ่าอินโด - ยูโรเปียนกลุ่มหนึ่งอพยพเข้าสู่ดินแดนกรีก แล้วรับความเจริญจากวัฒนธรรมไมโนน(Minoan Culture) บนเกาะครีต รวมทั้งวัฒนธรรมของเอเชียไมเนอร์ และวัฒนธรรมอียิปต์ ผสมผสานกระทั่งพัฒนาเป็นอารยธรรมของตนเอง ชาวกรีกเรียกตัวเองว่า เฮลลีน (Hellene) เรียกบ้านเมืองตัวเองว่า เฮลลัส(Hellas) และเรียกอารยธรรมของตนเองว่า เฮลเลนิก (Hellenic Civilization) โดยปกติวิสัยชาวกรีกชอบแสวงหาความรู้ เชื้อมั่นในเหตุผล ชอบเสรีภาพ นิยมความเป็นปัจเจกชน และนิยมความเป็นธรรมชาติ ที่ตั้งของชาวกรีกมีภูมิประเทศเป็นภูเขา ทำให้ต้องแบ่งการปกครองออกเป็นนครรัฐ แต่ละนครรัฐอิสระจากกัน ศูนย์กลางนครรัฐกรีกตั้งอยู่ที่ “อะโครโพลิส” (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556)

ยุคสำริด 3,000-2,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช เป็นยุคที่อารยธรรมชนเผ่าไซแคลติกและไมซีแชนเนียนกำลังมีอิทธิพลรุ่งเรืองอยู่ในกรีซ แต่พอถึงศตวรรษที่ 11 ก่อนคริสตกาล อิทธิพลของวัฒนธรรมไซแคลติกและไมซีแชนเนียนก็ถึงกาลเสื่อมสลาย เพราะถูกรุกรานโดยนักรบเผ่าดอเรียนที่รุกรมาจากทางเหนือ อารยธรรมต่าง ๆ ในกรีซจึงเริ่มเข้าสู่ยุคมืดช่วงเวลา 800 ปีก่อนคริสตกาล เป็นช่วงเวลาที่อารยธรรมกรีซเฟื่องฟูขึ้นมาอีกครั้ง วัฒนธรรมและกิจการทหารของกรีซเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด เมืองเอเธนส์และสปาร์ต่าเป็นศูนย์กลางของอำนาจ มหาอาณาจักรกรีซประกอบด้วยอิตาลีทางตอนใต้ในปัจจุบัน อันเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่กรีซ ย่างก้าวเข้าสู่ยุคคลาสสิกหรือยุคทอง ในยุคนี้องค์นักปราชญ์ชื่อเพเรอคลีสผู้ทำให้วิหารพาร์เธนอน เป็นที่รู้จักของโลก

โซโฟคลีสได้เขียนมหากาพย์อิดิปุสขึ้น และโสคราตีสหรือซาเครอติสได้เริ่มการสอนลูกศิษย์ชาวเอเธนส์ ให้รู้จักวิชาตรรกวิทยาและหลักการประชาธิปไตย ต่อมาไม่นานนัก ยุคทองของกรีซก็ถึงจุดเสื่อม กรีซก็เข้าสู่ยุคสงครามเปโลโปนีเซียน ซึ่งกองทหารอันเกรียงไกรของ สปาร์ตา ได้ยกกำลังเข้าบดขยี้ชาวเอเธนส์เสียจนย่อยยับ

ในขณะที่สปาร์ตากำลังรุกรานกรีซอย่างย่ำแย่ ทางตอนเหนือพระเจ้าฟิลิปแห่งอาณาจักรมาซิโดเนีย กำลังไล่ตีเมืองเล็ก - เมืองน้อยรุกคืบเข้ามาใกล้กรีซทุกที แต่ทว่าความทะเยอทะยานที่จะเป็นผู้พิชิตในภูมิภาคนี้ของพระเจ้าฟิลิป กลับถูกบดบังรัศมีโดยโอรสของพระองค์เอง พระนามว่า “พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช” ผู้สามารถยatraทัพไปถึงเอเชียไมเนอร์และอียิปต์ ซึ่งที่อียิปต์นี้เองพระองค์ได้รับการยกย่องให้เป็นฟาโรห์ ผู้สร้างเมืองอเล็กซานเดรีย พระองค์ยังสามารถยกทัพไปถึงเปอร์เซีย และดินแดนส่วนที่เป็นอินเดียและ

อัฟกานิสถานในปัจจุบัน ในรัชสมัยของอาณาจักรมาซิโดเนีย เรียกกันว่า ยุคเฮลเลนิสติก (Hellenistic Period) เพราะยุคนี้มีการผสมผสานปรัชญาและวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองของชนชั้นปกครอง จนกลายเป็นวัฒนธรรมแบบใหม่ที่ศิวิไลซ์ยิ่งขึ้น หลังจากพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชสิ้นพระชนม์ในวัย 33 ชันษาแล้วมีกษัตริย์ปกครองกรีซสืบต่อมาอีก 3 รัชกาล

ครั้นถึงปีที่ 205 ก่อนคริสต์ศักราช อิทธิพลของโรมันแผ่ขยายเข้ารุกรานกรีซ และเมื่อถึงปี 146 ก่อนคริสตกาล กรีซกับมาซิโดเนียตกอยู่ใต้การปกครองของโรมัน หลังจากที่มีการแบ่งอาณาจักรโรมันเป็นอาณาจักรตะวันออกและตะวันตก กรีซได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรไบแซนไทน์ และเมื่อเกิดสงครามครูเสดขึ้น อิทธิพลของอาณาจักรไบแซนไทน์ก็เสื่อมถอยลง เพราะถูกรุกรานโดยชาวเวนิส คาตาลัน เจนัว แฟรงก์ และนอร์มัน

กระทั่งถึงปี ค.ศ. 1936 (พ.ศ. 2479) นายพลเมเตอซัสได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี เขาเป็นผู้ปกครองประเทศที่นิยมการปกครองแบบเผด็จการ ถึงแม้ว่าจะได้เห็นความเป็นไปในชะตากรรมของพวกนาซีแต่ตัวเขาเองกลับกระทำการต่าง ๆ ที่ทำให้เขาได้รับฉายาว่า เป็นภาพจำลองของอาณาจักรโรมันในกรีซ นายพลเมเตอซัสทำการต่อต้าน ไม่ยอมให้เยอรมนีกับอิตาลีเดินทัพผ่านกรีซ ถึงแม้ว่ากลุ่มสัมพันธมิตรจะเข้าช่วยกรีซแต่กรีซก็ต้องตกเป็นของเยอรมนีในปี ค.ศ. 1941 (พ.ศ. 2484) เป็นผลให้เกิดภาวะข้าวยากหมากแพง มีการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล เกิดความวุ่นวายขึ้นในประเทศที่มีทั้งฝ่ายสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์ และฝ่ายสนับสนุนสถาบันกษัตริย์ เป็นชนวนให้เกิดสงครามกลางเมือง นองเลือดขึ้นในกรีซและยุติลงในปี ค.ศ. 1949 (พ.ศ. 2492) โดยฝ่ายนิยมกษัตริย์อ้างชัยชนะ

1.3 ประวัติศาสตร์นครรัฐสปาร์ตา

นครรัฐสปาร์ตา (Spártā) เป็นชื่อเรียกของรัฐอิสระของชาวดอเรียน ซึ่งเป็นหนึ่งในชนเผ่าที่สำคัญของกรีกในยุคโบราณ สปาร์ตามีศูนย์กลางอยู่ที่ลาโอเนีย และมีจุดเด่นที่เน้นการฝึกทหาร จนอาจจะกล่าวได้ว่าสปาร์ตาเป็นรัฐทางทหาร ที่เป็นທີ່เข้มแข็งที่สุดในประวัติศาสตร์ของกรีกโบราณ โดยกองทัพสปาร์ตาสามารถมีชัยเหนือจักรวรรดิเปอร์เซีย และจักรวรรดิเอเธนเนียน และได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ปกป้องรัฐอื่น ๆ ในกรีก ประชาชนในนครรัฐสปาร์ตา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) สปาร์เตียตส์ (Spartites) เป็นพวกดอเรียนส์ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในสปาร์ตา ถือเป็นชาว สปาร์ตาโดยแท้ พวกนี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในนครรัฐทำหน้าที่เป็นทหารรัฐ 2) เปรโอซิ (Perioeci) คำนี้ภาษากรีกแปลว่า ผู้ที่อาศัยอยู่โดยรอบ ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านโดยรอบนครรัฐสปาร์ตา เป็นชาวเลซีเดโมเนียที่สืบเชื้อสายปะปนกันมา พวกนี้จัดเป็นเสรีชนและมีส่วนในกิจการต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านของตน แต่ขาดสิทธิในทางการเมืองภายในนครรัฐ สปาร์ตา ขาดสิทธิในการสมรสกับหญิงสปาร์เตียตส์ มีหน้าที่ต่อรัฐคือรับราชการทหารและประกอบกร กสิกรรม และ 3) เฮล็อต (Helot) พวกนี้เป็นชนพื้นเมืองเดิม ที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้มาก่อน เมื่อพวกเลซีเดโมเนียนเข้ามาตั้งบ้านเรือน ก็ได้ปกครองคนเหล่านี้ในฐานะเป็นทาสของรัฐ มีหน้าที่ทำงานในที่ดินของผู้ที่เป็นนายและแบ่งผลประโยชน์ที่ได้จากที่ดินให้แก่ผู้ที่เป็นนาย พวกเฮล็อตนั้นเป็นชาวกรีกโดยแท้และมีจิตใจรัก

อิสรภาพเช่นชาวกรีกทั้งหลาย เมื่อมาถูกจำกัดอิสรภาพและลดฐานะก็เกิดความไม่พอใจ และมักปักใจอยู่กับการก่อการปฏิวัติ พวกสปาร์เตียตส์ก็ตระหนักในเรื่องนี้ดี ดังนั้น เมื่อมีการสงสัยว่าเฮลลอส คนใดคิดการปฏิวัติ ผู้นั้นจะได้รับโทษถึงประหารชีวิตทันที (อนันตชัย จินดาวัฒน์, 2556)

2. สงครามทรอย

บันทึกโลกตะวันตกฉบับประวัติศาสตร์กล่าวถึงตำนานกรีกโบราณว่า กรุงทรอย (Troy) ตั้งอยู่บริเวณจุดยุทธศาสตร์ที่ดีแถบช่องแคบเฮลเลนดอนด์ (Hellenpond) หรือช่องแคบดาร์ดาแนลส์ในปัจจุบันโดยสามารถควบคุมเส้นทางติดต่อระหว่างเอเชียกับยุโรปได้ทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งแต่เดิมนักปราชญ์ต่างก็เชื่อกันว่า กรุงทรอยเป็นตำนานที่ปรากฏเฉพาะในหนังสือมหากาพย์อีเลียด (Iliad) ของมหากวีนาม โฮเมอร์ (Homer) เท่านั้น แต่ภายหลังการค้นพบโดยบังเอิญของนักโบราณคดี ในปี ค.ศ. 1930 พบว่า เมืองทรอย มีอยู่จริงตามการอ้างถึงตามประวัติศาสตร์ “สงครามทรอย” กล่าวถึงสงครามระหว่างชนเผ่าเอเคียน (ชาวกรีก) กับพวกโทรจัน (ฝ่ายกรุงทรอย) ซึ่งโฮเมอร์เขียนขึ้นหลังจากที่กรุงทรอยล่มสลายไปแล้ว 300 - 400 ปี ดังนั้นนักประวัติศาสตร์จึงสันนิษฐานว่า โฮเมอร์แต่งเรื่องอีเลียดขึ้นจากตำนานที่ผู้คนเล่าสืบทอดกันมา หรือแต่งขึ้นมาจากจินตนาการของเขาเอง แต่อย่างไรก็ตาม “สงครามทรอย” ยังได้รับการกล่าวขานถึงไม่รู้จบอย่างมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 2 ม้าโทรจัน (ม้าไม้เมืองทรอย)

สำหรับ เหตุแห่งชนวนสงครามเกิดจากเจ้าชายปารีส ผู้เป็นพระอนุชาของเจ้าชายเฮกเตอร์แห่งทรอย ไปลักพาตัว “เฮเลน” ชายาของพระเจ้าเมเนลอส กษัตริย์แห่ง “นครรัฐสปาร์ตา” ไปจากวัง การกระทำดังกล่าวถือเป็นการหมิ่นพระเกียรติทั้งกษัตริย์เมเนลอส และอากาเมมนอนผู้เป็นพระอนุชา และเป็นกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจของไมซีเนีย ดังนั้นอากาเมมนอนจึงรวบรวมชนทุกเผ่าพันธุ์ของชาติกรีก แล้วกรีธาทัพเพื่อไปแย่งตัวเฮเลนกลับคืนมาจากทรอย แต่อากาเมมนอนนั้นมีเหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ต้องการยึดทะเลอีเจียนมาเป็นของตนเพื่อขยายอำนาจอาณาจักรไมซีเนียให้ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์ทราบดีว่าการบุกทรอยนั้นไม่ใช่เรื่อง

ง่าย เพราะเมืองทรอยมีกำแพงที่แข็งแกร่ง และมีเจ้าชายเฮกเตอร์ผู้ซึ่งเป็นยอดนักรบที่ชื่อเสียงเกรียงไกร ยากที่จะปราบลงได้เพียงเพราะกำลังทหาร (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ดังนั้น อากาเมมนอนจึงต้องจำใจเรียกตัวนักรบผู้เก่งกล้าอย่าง “อคิลลิส” มาร่วมทัพต่อสู้ในศึกนี้ด้วย เพราะเหล่าทหารต่างรู้ว่า อคิลลิสได้รับพลังอมตะจากเทพิดาเททิส ผู้เป็นมารดาของเขา และตัวอคิลลิสเองต้องการสร้างชื่อเสียงให้ประวัติศาสตร์จารึกชื่อเขาไว้ตลอดกาล จึงยอมเข้าร่วมทัพกรีกอันเกรียงไกร เพื่อบุกทรอยด้วยเหตุผลสองประการนั้น หลังจากที่เจ้าชายเฮกเตอร์และเจ้าชายปารีสกลับถึงเมืองทรอยแล้ว ชาวกรีกที่พาทัพของชาวกรีกก็แพร่สะพัดมาถึงพระกรรมของกษัตริย์ “ไปร้อม” แห่งทรอยผู้เป็นพระราชบิดา ทั้งสามตัดสินใจเข้าสู่สงครามแทนที่จะส่งตัวเฮเลนคืน ต่อมากองทัพเรือรบพันของชาวกรีกก็เข้าเทียบที่ชายฝั่ง “โทรจัน” ภายใต้การนำของอคิลลิสและยิดขยาหัดได้อย่างรวดเร็ว การสู้รบอย่างดุเดือดได้เริ่มขึ้น แผ่นดินทรอยนองไฟไปด้วยสายเลือดของชาวกรีกและชาวโทรจัน แต่อคิลลิสก็ยังไม่สามารถยึดครองเมืองทรอยได้ (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

3. กลศึกม้าไม้

สงครามทรอยนานยี่สิบถึง 10 ปี และสิ้นสุดลงด้วยชัยชนะของชาวกรีก โดยชาวกรีกใช้กลอุบายนำเอาไม้ม้าร่างเป็นม้าขนาดใหญ่ข้างในกลวง เรียกว่า “ม้าไม้” เพื่อซ่อนทหารกรีกไว้ข้างใน แล้วปล่อยทิ้งหน้ากำแพงเมืองทรอยแล้วยกทัพกลับ เสมือนว่าหมดหนทางที่เข้ายึดทรอยได้ จึงสร้างม้าไม้มอบเป็นของขวัญแก่ทรอย รุ่งเช้าทหารเฝ้าประตูเมืองทรอยเห็นม้าไม้ถูกทิ้งไว้ จึงทูลแก่กษัตริย์ “ไปร้อม” พระองค์จึงรับสั่งให้ทหารลากจูงเข้าเมือง แต่ทว่า ด้วยวิธีนี้ทำให้ทหารกรีกซึ่งซ่อนตัวอยู่ด้านในท้องม้าไม้ จึงสามารถเข้าไปเปิดประตูเมืองทรอยได้สำเร็จอย่างง่ายดายในเวลาตีกลางคืน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ชาวทรอยกำลังหลับใหล ภายหลังเปิดประตูเมืองทรอยได้แล้ว ทหารกรีกจำนวนมากก็บุกเข้าเมืองทรอยได้เป็นผลสำเร็จกรุงทรอยจึงถูกทหารกรีกเผาทำลายเมืองจนวอดวาย (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

การสร้างนครฐ - นกไม้ของกัณฐวาทนะกษัตริย์

ในพระราชที่ 8 หลังตรัสรู้ พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ในแควสพาวน ซึ่งเป็นป่าที่อาศัยของนางยักษีชื่อ ภสสพวา อันเป็นสถานที่ให้อภัยแก่หมู่มฤค ไกลเมืองสูงสุมาโรคะ แคว้นภคคะ โดยมี เจ้าภคคะ เป็นผู้ปกครอง ปัจจุบัน แคว้นภคคะ (Bhagga) ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนหนึ่งของประเทศเนปาล (Nepal) ณ สถานที่นี้พระองค์ได้ปรารภเรื่องราวของโพธิราชกุมาร จากพระธรรมเทศนาชื่อว่า “อุตตนาญเณ” เป็นต้น จากนั้น จึงกล่าวถึงการสร้างปราสาทของโพธิราชกุมาร การก่อกัดนายช่าง นางช่างสร้างนครฐ นายช่างพาครอบครัวขึ้นนครฐหนึ่ นครฐพานายช่างและครอบครัวไปลงเชิงเขาหิมาลัย นายช่างสร้างเมืองและสถาปนาตนเองเป็นกษัตริย์ โดยรายละเอียดปรากฏดังนี้ (พระมหาอารีย์ พลากโก และพระมหาสมบุญ อนนตชโย, 2558)

1. โปธิราชกุมารสร้างปราสาทแล้วคิดฆ่านายช่าง

เหตุการณ์ระบุว่า โปธิราชกุมาร รับสั่งให้สร้างปราสาท ชื่อโกกนุท ซึ่งมีรูปทรงไม่เหมือนปราสาทอื่น ๆ บนพื้นแผ่นดิน เสมือนว่าปราสาทนี้ “ลอยอยู่ในอากาศ” เมื่อใกล้เสร็จจึงตรัสถามนายช่างว่า “ปราสาทที่มีรูปทรงอย่างนี้ เธอเคยสร้างในที่อื่นบ้างแล้วหรือ หรือว่านี่เป็นศิลปะครั้งแรกของเธอ” นายช่างจึงทูลว่า ข้าแต่สมมติเทพ นี่เป็นศิลปะครั้งแรกของข้าพระองค์ ขณะนี้เองที่พระโปธิราชกุมารทรงดำริว่า “ถ้านายช่างผู้นี้จักสร้างปราสาทมีรูปทรงอย่างนี้แก่คนอื่น ปราสาทนี้ก็จักไม่น่าอัศจรรย์ การที่เราฆ่านายช่างนี้เสีย ตัดมือ และเท้าของเขา หรือควักนัยน์ตาทั้งสองเสียย่อมควร เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาจะสร้างปราสาทแก่คนอื่นไม่ได้” พระองค์ได้ตรัสบอกความประสงค์นั้นแก่มาณพน้อย บุตรของสญชีวก ผู้เป็นสหายรักของพระองค์

อย่างไรก็ตามปราสาทโกกนุท ซึ่งหมายถึง ดอกบัวแดง ออกแบบและสร้างตามลักษณะของดอกบัวดังกล่าว จึงสามารถแสดงให้เห็นตามภาพประกอบของวัดป่าสันติวนาราม (วัดป่าดงไร่) จังหวัดอุดรธานี (วัดป่าสันติวนาราม, 2561)

ภาพที่ 3 วัดป่าสันติวนาราม

2. นายช่างทำนกรุขชี้หนัภัย

หลังจากที่มาณพน้อยบุตรของสญชีวก ผู้เป็นสหายรักของพระโปธิราชกุมารทราบความต้องการนั้น จึงเกิดความคิดว่า “พระราชาผู้ทรงพระคุณนี้ จักผลาญนายช่างให้ฉิบหายอย่างไม่ต้องสงสัย คนผู้มีศิลปะเป็นผู้หาค่ามิได้ เมื่อเรายังมีอยู่ เขาจึงอย่าฉิบหาย เราจักให้สัญญาแก่เขา” เมื่อตัดสินใจอย่างนี้แล้ว มาณพน้อยได้เดินทางไปหานายช่างแล้วถามว่า “การงานของท่านที่ปราสาทสำเร็จแล้วหรือยัง” นายช่างจึงตอบว่า “สำเร็จแล้ว” มาณพจึงกล่าวว่า “พระราชาผู้มีพระประสงค์จะผลาญท่านให้ฉิบหาย เพราะฉะนั้น ท่านพึงรักษาตนเอง (ให้ดี)”

นายช่างกล่าวว่า นายท่านบอกข้าพเจ้านี้แก่ข้าพเจ้า นับว่าเป็นข่าวที่ดีเพื่อรักษาความปลอดภัยต่อข้าพเจ้า แต่ว่าข้าพเจ้าจักทราบกิจที่ควรทำในเรื่องนี้อย่างไร หรือมีวิธีการ

ใดบ้าง จากนั้นมาณพจึงแนะนำว่า หากพระราชกุมารตรัสถามว่า “สหาย การงานของท่านที่ปราสาทของเราสำเร็จแล้วหรือ” นายช่าง ท่านจึงทูลว่า “ข้าแต่สมมติเทพ การงานที่ปราสาทยังไม่สำเร็จก่อน ยังเหลืออีกมาก” พระเจ้าข้า

ส่วนพระราชกุมาร เมื่อเสด็จมาถึงจึงตรัสถามนายช่างว่า มีการงานอะไรอีกยังเหลือตกค้างอยู่บ้างหรือไม่ นายช่างจึงทูลว่า ข้าแต่สมมติเทพ ข้าพระองค์จะทูลให้ทรงทราบภายหลัง แต่ขอพระองค์จงตรัสสั่งให้ใคร ๆ ขนไม้มาก่อนเถิด ราชกุมารตรัสถามว่า จะให้ขนไม้ชนิดไหนมาบ้าง นายช่างทูลว่าขอเป็นไม้แห้งเนื้อแข็งที่ไม่มีมีแก่นพระเจ้าข้า เมื่อโพธิราชกุมารได้รับสั่งให้ขนไม้ตามที่นายช่างต้องการมาให้จนครบและเพียงพอแล้ว นายช่างได้กราบทูล พระราชกุมารว่า ข้าแต่สมมติเทพ จำเดิมแต่ขึ้นไป ขอความกรุณาจากพระองค์ไม่พึงเสด็จมายังสำนักอันเป็นสถานที่ทำงานของข้าพระองค์ เพราะเมื่อข้าพระองค์ทำงานที่ละเอียดอยู่ เมื่อมีการสนทนากับคนอื่น ความฟุ้งซ่านก็จะมี อนึ่งเวลารับประทานอาหาร ภรรยาของข้าพระองค์จักนำอาหารมาด้วยตนเอง พระราชกุมารทรงรับว่า ดีแล้วนายช่าง

หลังจากที่นายช่างได้รับไม้แก่นเนื้อเบาจากพระโพธิราชกุมาร เขาจึงนั่งถากไม้เหล่านั้นอยู่ในห้อง ๆ หนึ่ง เพื่อทำเป็นนกครุฑ “ครุพสกุณ” ซึ่งมีเนื้อที่เพียงพอต่อบุตรและภรรยานั่งภายในได้ ครั้นถึงเวลารับประทานอาหาร เขาจึงสั่งภรรยาว่า “เธอจงขายของทุกสิ่งอันมีอยู่ในเรือนแล้ว รับเอาเงินและทองไว้”

3. นายช่างพาครอบครัวหนี

ฝ่ายพระราชกุมารรับสั่งให้ล้อมเรือนไว้ ทรงจัดตั้งการรักษาเพื่อประโยชน์จะไม่ให้นายช่างออกไปได้ ส่วนนายช่าง ในเวลาที่นกไม้สำเร็จแล้ว จึงสั่งภรรยาว่า “วันนี้ เธอพึงพาเด็กแม่ทั้งหมดมา” เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว จึงสั่งให้บุตรและภรรยาเข้าไปนั่งในห้องนก แล้วออกทางหน้าต่างหลบหนีไป หลังจากนั้นเหล่าทหารอารักขา จึงได้เร่งรีบไปกราบทูลว่า “ขอเดชะสมมติเทพ นายช่างหลบหนีไปได้” นายช่างนั้นก็ไปลงที่หิมวันตประเทศ สร้างนครขึ้นนครหนึ่ง แล้วสถาปนาตนเป็นพระราชาทรงพระนามว่า “กัณฐวาทนะ” หมายถึง ผู้มีท่อนไม้เป็นพาหนะ หรือผู้มีพาหนะอันทำด้วยท่อนไม้ ในนครนั้นสืบไป

4. พระศาสดาสันทนากับโพธิราชกุมาร

พระราชประวัติของโพธิราชกุมารเบื้องต้น ทราบมาว่าพระองค์อภิเษกสมรสแล้วไม่มีแม้กระพระราชนิโอรสหรือพระราชนิธิดา การสร้างปราสาทโกกนุทก็เพื่อเป็นอาณานิสงส์บุญ เพื่อให้ทรงได้บุตรตามที่ทรงปรารถนา เมื่อปราสาทโกกนุทสร้างเสร็จสมบูรณ์พร้อมฉลอง พระองค์จึงรับสั่งให้ข้าราชการบริพารตกแต่งสถานที่ ส่วนหนึ่งพระองค์ได้อธิษฐานก่อนบูชาพระพุทธรูป ประทับทางเข้าไปจนถึงห้องโถงของปราสาทว่า หากพระองค์จักได้ประราชนิโอรสหรือพระราชนิธิดา ขอให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเยียบผ้านที่ทรงปูลาดนี้ หากจักไม่มีบุตรแล้วไซ้ ขอพระองค์ไม่ปรารถนาทรงเหยียบ ครั้นรุ่งเช้าในเวลาเสด็จของพระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระสาวก เมื่อถึงหน้าประตูหน้าเข้าปราสาทโกกนุท พระองค์หยุดนั่งมิได้ทรงเหยียบพระมณเฑียรนั้น แม้จักถูกพระราชกุมารโพธิทูลนิมนต์เสด็จบนพระมณเฑียรถึง 3 ครั้ง พระองค์จึงตรัสเหตุที่ไม่เหยียบตามที่พระราช

กุมารทรงได้อิฐฐานแล้วนั้นจากนั้นพระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสถึงเหตุที่พระราชกุมารไม่ทรงมีบุตร มาแสดงแด่พระราชกุมารว่า

“ในอดีตกาล กลาสีหลายร้อยคนเล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร แต่เรือเกิดอับปางใน กลางสมุทร สองสามีภรรยาคว้าได้แผ่นกระดานแผ่นหนึ่ง เพื่ออาศัยว่ายน้ำเข้าไปสู่เกาะน้อยแห่ง หนึ่ง ส่วนกลาสีที่เหลือตายทั้งหมดในมหาสมุทรนั้น อย่างไรก็ตามบนเกาะนั้นมีเฉพาะนก กลาสี สามี/ภรรยาทั้งสองไม่เห็นสิ่งอื่นที่ควรกินได้ เมื่อถูกความหิวครอบงำจึงเผาไขนกกินจนหมด เมื่อ ไข่หมดจึงจับลูกนกปิ้งกินจนหมด เมื่อลูกนกหมด จึงจับนกทั้งหลายปิ้งกิน โดยสรุปคือทั้งสองมี ความประมาทเพราะการทำต่อชีวิตนกลูกนก และไข่นก โดยที่ทั้งสองไม่มีใครเลยที่ตั้งอยู่บน เมตตา”

หลังจากพระพุทธเจ้ากรรมที่พระโพธิราชกุมารได้เคยกระทำแล้ว จึงสรุปว่า หาก พระองค์กับภรรยาไม่ประมาทในช่วงวัยใดวัยหนึ่ง พระองค์จักมีบุตรหรือธิดาอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นบุคคลผู้เป็นที่รักเป็นความหวังของผู้อื่น จึงไม่ควรประมาทในช่วงวัยทั้ง 3 กล่าวคือ ปฐมวัย-วัยเด็ก มัชฌิมวัย - วัยหนุ่ม/สาว และปัจฉิมวัย - วัยผู้ใหญ่ หรืออย่างน้อยก็พึงรักษา ตนและไม่ประมาทในวัยหนึ่งวัยใด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบนวัตกรรมสมัยโบราณด้านการสร้างม้าน้ำของกรีกกับ การสร้างนครรัฐ - นกไม้ของกัฏฐวาทนะกษัตริย์

1. การวิเคราะห์นวัตกรรมสมัยโบราณด้านการสร้างม้าน้ำของกรีก

แนวคิดการสร้างม้าน้ำเกิดขึ้นในนามสงครามทรอย ประมาณ 900 ปีก่อนคริสตกาล เป็นการต่อสู้แย่งชิงพระนางเฮเลน ซึ่งเจ้าชายปารีสแห่งทรอยชิงมาจากพระสวามี คือพระเจ้า เมเนเลอัสแห่งสปาร์ตา ซึ่งเป็นสัมพันธมิตรกับมหานครกรีก แต่การต่อสู้ยืดเยื้อเป็นเวลา 10 ปี ต่างฝ่ายต่างไม่สามารถชนะกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะทรอยมีกำแพงขนาดใหญ่รอบล้อมเชื้อส เคเอี้ยน ส่วนกรีกก็มีนักรบที่เก่งกล้าอย่างอควิลิส กับหน่วยรบที่ทรงพลังในการรบดุดันไม่เคย ปรายชัย

การรบไม่สามารถชี้ชะตา โอติส ซิอุส ที่ปรึกษาฝ่ายกลยุทธ์สงครามของชาวกรีก จึง เสนอริเริ่มแนวคิดการสร้างม้าน้ำขนาดมหึมา ภายในลำตัวกลวงเพื่อบรรจุทหารจำนวนหนึ่ง เขา แนะนำให้ชื่อไซนอน (Sinon) เล่นตามบทบาทที่ตกลงกันไว้ กล่าวคือเสมือนว่าถูกสปาร์ตาใจ ร้ายหักหลัง จะฆ่าตนเพื่อขอขานแก่เทพเจ้า เพื่อให้มีชัยในศึกสงครามอันยืดเยื้อนี้ อุบายที่ว่า คือการทิ้งค่ายยกทัพกลับกรีก แล้วสร้างม้าน้ำทิ้งไว้เป็นบรรณาการเทวอิธินา ความสำเร็จของ ม้าน้ำเพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายของทรอย หากทรอยขึ้นทำการเคลื่อนย้ายจะส่งผลให้เทวอิธินา พอลโรธและจะซาบแข่งให้ทรอยเสื่อมด้วยอำนาจวิเศษ แต่ความสำเร็จของม้าน้ำนั้น เป็นที่ รู้สึกไม่น่าไว้วางใจสำหรับนักบวชผู้เปี่ยมด้วยไหวพริบ นามว่า เลโอโคออน เขากล่าวตักเตือนพระ

เจ้าปรีธัมว่า “ข้าพหวั่นชาวกรีกแม้ว่าเขาถือของขวัญมาให้” ซึ่งสอดคล้องกับคำเตือนของพระราชธิดาที่ทรงแนะนำว่า “โปรดระวังภัยอันตรายที่จะมากับม้าไม้” แต่ไม่มีผู้เชื่อคำตักเตือนของทั้ง 2 ท่าน ดังนั้นมิดิชาวทรอยจึงได้ตัดสินใจชักลากม้าไม้เข้าเมือง ภายใต้ความหวังว่าเทวีอิโน่าจะทรงพอพระทัย และช่วยปกป้องชาวทรอยจากการรุกรานของชาวสปาร์ตาผู้เป็นพันธมิตรกับมหาอำนาจกรีก หลังจากที่ชาวทรอยชักลากม้าไม้เข้าไปในลานกว้างกลางกรุงทรอยแล้ว ชาวทรอยต่างฉลองใหญ่เท่าที่เคยจัดมา เพื่อสดุดีการสิ้นสุดสงครามที่ยาวนานนับ 10 ปี (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ทว่าตีกส์ักของคีนนั้นชาวทรอยเหน็ดเหนื่อยแล้วกลับไหลจากการเฉลิมฉลอง ท้องถนนมืดและทั้งสองฝั่งเงียบสงัด อีกด้านของนครกรีกได้ท้อมม้าไม้ถูกหย่อนเชือกบันได ทหารกรีกทั้งหมดที่หลบซ่อนตัวในท้อมม้าไม้จึงทยอยลงมาตามสัญญาณ พร้อมแยกย้ายกันออกไปวางเพลิงทั่วทุกมุมของกรุงทรอย เมื่อประตูศเคเอี้ยนถูกเปิดออก นครบสปาร์ตาก็เข้าเช่นฆ่าชาวทรอยอย่างไม่ว่าราณี อย่างไรก็ตามภายใต้การเช่นฆ่าอย่างโหดเหี้ยมนี้ เจ้านายระดับขุนศึกนามว่า เอนีแอส แบกพ่อวีชราและลูกชายทหารกตีฝ่าวงล้อมทหารสปาร์ตาไปได้ เขาลงเรือแล้วไปขึ้นบกอีกที่ที่บริเวณที่เป็นอิตาลีในปัจจุบัน จากนั้นจึงได้สร้างบ้านเมืองขึ้นอยู่ร่วมกับชาวอิทรัสกันสืบมา (ดาว ปิ่นเฉลียว, 2557)

ผู้เขียนขอวิเคราะห์การสร้าง “ม้าไม้” ของโฮดิสเซียส ผู้ซึ่งคิดอุบายผ่านเข้าไปยังประตูศเคเอี้ยนอันแข็งแกร่งแน่นหนาของทรอย ในคีนนั้นเขาสั่งให้ทหารหาท้อมไม้จำนวนมากแล้วนำมายังฐานทัพเพื่อประกอบเป็นม้าไม้ขนาดมหึมา ซึ่งต้องประกอบให้แล้วเสร็จก่อนรุ่งอรุณ เพื่อจักได้ทิ้งไว้เป็นการบูชาเทวีอิโน่า และให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องบรรณาการต่อทรอย จากนั้นจึงทำที่เป็นยกพลกลับกรีกในเช้ามิดของวันนั้น คาดว่ามีความสูงราว 6 เมตร แบ่งเป็นช่วงขาสูง 2 เมตร ความสูงของลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอถึงช่วงหน้าของม้าไม้คงสูง 2 เมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลงตัวสมส่วนตามลักษณะกายภาพ เพราะตีความว่า ทหารกรีกเข้าอาศัยอยู่ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่าราว 10 นาย ทหารกรีกคงมีส่วนสูงเฉลี่ย 1.80 - 2 เมตร ตามมาตรฐานทหารนครกรีก บวกกับพื้นที่เก็บหอกซึ่งยาวกว่าทหารกรีกแน่นอน โดยยาวประมาณ 2.50 เซนติเมตร ส่วนความกว้างภายในท้อมม้าไม้นั้น คงอยู่ประมาณ 2 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกเป็น 2 แถว จำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเกิน 10 นาย สำหรับความยาวภายในท้อมม้าไม้นั้นก็เช่น คาดว่ายาวประมาณ 3 เมตร เพื่อพักอาศัยของทหารจำนวนหนึ่ง ไม่น่าจะเกิน 10 นาย ซึ่งเข้าไปอาศัยอยู่ในช่วงเช้ามิดของวันที่สร้างม้าไม้เสร็จ จนกว่าชาวทรอยจะลากจูงม้าไม้เข้าเมืองทรอยซึ่งก็อยู่ภายในท้อมม้าไม้นั้นทั้งวัน และช่วงค่ำจนกระทั่งตีกส์ัก ก่อนที่จะออกมาจากท้อมม้าไม้ด้วยบันไดเชือก จากการอนุมานตามเหตุการณ์นี้ ทหารกรีกที่อยู่ข้างในท้อมม้าไม้จำนวนหนึ่ง พร้อมอุปกรณ์กรีก เช่น หอก โล่ป้องกัน เสีียงอาหารที่เพียงพอสำหรับทหารอย่างน้อย 2 มื้อ คือช่วงมือเที่ยงหลังจากถูกลากจูงเข้าไปในเมืองทรอยแล้ว และช่วงมือก่อนลงมือออกจากท้อมม้าไม้ แล้วกระจายกันออกทำภารกิจตามที่โฮดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู ทหารจำนวนหนึ่งเข้าเข้าฆ่าทหารยาม

ชาวทroyอย่างฉับไว ทหารจำนวนหนึ่งเปิดประตูเอเคียนของทroy เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทroy ในคืนทหารกรีกและสปาร์ต้าต่างสังหารชาวทroyผู้หลับใหล และทหราชที่ปราศจากการเตรียมตัวสู้หรือแม้แต่ความสามารถในการป้องกันตนเอง เนื่องจากความเหนื่อยล้าและการดื่มกินในงานฉลองอย่างรื่นเริงในช่วงเย็นจนกระทั่งดึกสงัด แล้วชาวทroyทั้งเมืองก็หลับใหล พอรู้ตัวอีกทีทroyก็ถูกเป็นไฟ ผู้คนบาดเจ็บล้มตายกันทุกที่ ทั้งพื้นดินและบรรยากาศเต็มไปด้วยกลิ่นคาวเลือด ทroyจึงถึงกาลอวสานในคืนนั้นอย่างไม่อาจฟื้นฟูได้อีกต่อไป

2. การสร้างนครุฑ - นกไม้ของกัฏฐาพะนะกษัตริย์

จากเนื้อเรื่องคงต้องเริ่มต้นที่การวิเคราะห์ศัพท์ว่า นครุฑ-นกไม้ ตามศัพท์คงหมายถึง การนำไม้มาประกอบสร้างนกขนาดใหญ่ ที่มีรูปร่างเหมือนครุฑ การสร้างนกไม้ดังกล่าวนี้ นายช่างต้องการบรรจุคนไว้ภายในแล้วบังคับหุ่นยนต์นกไม้นั้นอพยพคนหนีไปทางอากาศ นับว่าเป็นแนวคิดและการออกแบบนวัตกรรมที่ล้ำหน้ามากในยุคนั้น ภายใต้ความคิดของนายช่างนี้ เขาสามารถสร้างกลไกการขับเคลื่อนนครุฑ - นกไม้ได้สำเร็จ

ไม้ที่ใช้สร้างนกไม้เป็นไม้เนื้อแข็งชนิดเบา หากสันนิษฐานคงเป็นไม้สักซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งและเบา การที่จะประดิษฐ์นกไม้ที่สามารถบรรจุคนได้ จำนวน 5 - 10 คน นับว่านายช่างมีความเชี่ยวชาญทั้งการออกแบบ การคำนวณ และการประกอบชิ้นส่วนอย่างมาก เพราะต้องสร้างนกไม้ขนาดใหญ่ภายใต้เวลาจำกัด ต้องคำนวณทุกสัดส่วนของนกไม้ซึ่งพลาดไม่ได้ โดยไม่มีโอกาสทดลองก่อนใช้งานจริง เพราะตามเนื้อเรื่องกล่าวว่า เมื่อสร้างนครุฑ-นกไม้เสร็จก็สั่งให้ภรรยา ลูก ๆ พร้อมนำของมีค่าเข้าไปนั่งด้านใน แล้วบินออกทางหน้าต่างปราสาทโกกนุททันที

สำหรับนกไม้ที่ประกอบขึ้นด้วยไม้ทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ นั้น คงต้องเชื่อมชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างแน่นหนา เพื่อขับเคลื่อนนกไม้นี้ซึ่งสันนิษฐานว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธี คือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น-ลงได้ด้วยการควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกกางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง เช่น ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกกางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดึงลงจากที่สูงของปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ อย่างไรก็ตามการเชื่อมรอยต่อทุกส่วนนกไม้ ต้องได้ขนาดพอดีและมีความมั่นคง เช่นระหว่างปีกทั้งสองข้างกับลำตัวนก เพราะเป็นส่วนที่ต้องรับน้ำหนักทั้งนายช่าง ภรรยา ลูก ๆ รวมทั้งหมคน่าจะประมาณ 3 คน รวมเป็น 5 คน และของมีค่าอีกประมาณ 5 - 10 กิโลกรัม

จากแคว้นภักคะที่ก่อสร้างปราสาทโกกนุทของโพธิราชกุมาร ไปจนถึงเชิงเขาหิมพานต์ สถานที่ลงจอดนครุฑ - นกไม้นั้น (บาลีคิด, 2561) อนุมานได้ว่าระยะทางไม่เกิน 200 กิโลเมตร (ตามวงกลมในภาพข้างบน) ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง แสดงว่านกไม้ที่ควบคุมการขับเคลื่อนโดยนายช่างนั้น ทรงตัวและบินอยู่ในอากาศได้นานพอสมควร หรือนานตามทีนายช่างต้องการให้ไปลงจอด ณ จุดใด ตามประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในโพธิราชกุมารสูตรนั้น นายช่างบังคับนกไม้ของเขาออกจากปราสาทโกกนุท เมืองสุสมารคิระ แคว้นภักคะ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเทือกเขาหิมาลัย อันเป็นสถานที่ที่เชื่อว่าเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของป่าหิมพานต์ จากนั้นทั้งนายช่าง ภรรยา และลูก ๆ ได้ช่วยกันสร้างเมืองขึ้น พร้อมทั้งตั้งตนเองเป็นกษัตริย์ พระนามว่า “กัฏฐาพะนะ” หมายถึง

ผู้มีท่อนไม้เป็นพาหนะ หรือผู้มีพาหนะอันทำด้วยท่อนไม้ จากนั้นจึงปกครองเมืองที่สร้างขึ้นใหม่นั้นต่อไป

สรุป

นวัตกรรม “ม้าไม้” ของโอดิสเซียส ผู้ซึ่งคิดอุบายยกพลข้ามพ้นประตูสเคอเรียน อันแข็งแกร่งแน่นหนาของทรอย ในคืนนั้นเขาสั่งให้ทหารหาท่อนไม้จำนวนมาก แล้วนำมายังฐานทัพเพื่อประกอบเป็นม้าไม้ขนาดมหึมา ซึ่งต้องประกอบให้แล้วเสร็จก่อนรุ่งอรุณ เพื่อจักได้ทิ้งไว้เป็นการบูชาเทวีอิธิน่า และให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องบรรณาการต่อทรอย จากนั้นจึงทำที่เป็นยกพลกลับกรีกในเช้ามีดของวันนั้น คาดว่ามีความสูงราว 6 เมตร แบ่งเป็นช่วงขาสูง 2 เมตร ความสูงของลำตัวสูง 2 เมตร และช่วงลำคอถึงช่วงหน้าของม้าไม้คงสูง 2 เมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลงตัวสมส่วนตามลักษณะกายภาพ เพราะตีความว่า ทหารกรีกเข้าอาศัยอยู่ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่าราว 10 นาย ทหารกรีกคงมีส่วนสูงเฉลี่ย 1.80 - 2 เมตร ตามมาตรฐานทหารนักรบกรีก บวกกับพื้นที่เก็บหอกซึ่งยาวกว่าทหารกรีกแน่นอน โดยยาวประมาณ 2.50 เซนติเมตร ส่วนความกว้างภายในท้องม้าไม้ นั้น คงอยู่ประมาณ 2 เมตร เพื่อบรรจุทหารกรีกเป็น 2 แถว จำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเกิน 10 นาย สำหรับความยาวภายในท้องม้าไม้ นั้นก็เช่น คาดว่ายาวประมาณ 3 เมตร เพื่อพักอาศัยของทหารจำนวนหนึ่ง ไม่น่าจะเกิน 10 นาย ซึ่งเข้าไปอาศัยอยู่ในช่วงเช้ามีดของวันที่สร้างม้าไม้เสร็จ จนกว่าชาวทรอยจะลากจูงม้าไม้เข้าเมืองทรอยซึ่งก็อยู่ภายในท้องม้าไม้ นั้นทั้งวัน และช่วงค่ำจนกระทั่งดึกสงัด ก่อนที่จะออกมาจากท้องม้าไม้ด้วยบันไดเชือก จากการอนุมานตามเหตุการณ์นี้ ทหารกรีกที่อยู่ข้างในท้องม้าไม้จำนวนหนึ่ง พร้อมอุปกรณ์รบ เช่น หอก โล่ป้องกัน เสบียงอาหารที่เพียงพอสำหรับทหารอย่างน้อย 2 มื้อ คือช่วงมือเที่ยงหลังจากถูกลากจูงเข้าไปในเมืองทรอยแล้ว และช่วงมือก่อนลงมือออกจากท้องม้าไม้ แล้วกระจายกันออกทำภารกิจตามที่โอดิสเซียสวางแผนไว้ คือ ทหารจำนวนหนึ่งรับหน้าที่จุดไฟเผาตามซุ้มประตู ทหารจำนวนหนึ่งเข้าเฝ้าฆ่าทหารยามชาวทรอยอย่างฉับไว ทหารจำนวนหนึ่งเปิดประตูสเคอเรียนของทรอย เพื่อรับทัพกรีกและสปาร์ต้าเข้าสู่ใจกลางกรุงทรอย

นวัตกรรม “นกครุฑ - นกไม้” เกิดขึ้นจากประวัติศาสตร์การสร้างปราสาทโกกนุทของพระโพธิราชกุมาร คือ เหตุการณ์นี้ไปสู่การสร้างพาหนะยานยนต์ที่ควบคุมบังคับได้ อันมีรูปร่างเหมือนนกครุฑซึ่งทำด้วยไม้เนื้อแข็งแต่เบา เป็นส่วนประกอบหลักของนกไม้ ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น 37 ปีก่อน พ.ศ. หรือประมาณ 580 ปีก่อน ค.ศ. พาหนะนกไม้นี้คาดว่าคงเคลื่อนตัวด้วย 3 วิธี คือ 1) ปีกนกสามารถกระพือขึ้น-ลงได้ด้วยการควบคุมของนายช่าง 2) ปีกนกทางออกลักษณะทรงตัวเพื่อต้านลมและบินด้วยกลไกบางอย่าง เช่น ลม เชื้อเพลิง และ 3) ปีกนกทางออกเพื่อทรงตัวและบินด้วยการดึงลงจากที่สูงของปราสาท แล้วนายช่างจึงควบคุมให้บินไปตามทิศทางที่ต้องการ

บรรณานุกรม

กรุณา กุศลาสัย และเรืองอุไร กุศลาสัย. (2554). ภารตวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ศยาม.

- ดาว ปิ่นเฉลียว. (2557). สงครามกรุงทอญและตำนานวีรบุรุษ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี. วาทิน พรินติ้ง จำกัด.
- บาลีคิด. (2561). แผนที่ชมพูทวีป แสดงพุทธสถานสำคัญสมัยพุทธกาล. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2561 จาก <http://www.palidict.com/node/10515>.
- พระมหาวารีย์ พลธิโก และพระมหาสมบุญ อนนตชโย. (2558). ธรรมบท ภาคที่ 6 แปลโดย พญัญชนะ ฉบับสองภาษา (ไทย-บาลี). (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลียง เชียงเพียรเพื่อพุทธศาสน์.
- วัดป่าสันติวนาราม. (2561). วัดป่าสันติวนาราม (วัดป่าดงไร่). เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2561 จาก <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/info/attraction/detail/itemid/21177>.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2561). นวัตกรรม. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>.
- _____. (2561). สงครามกรุงทอญ. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>.
- เสถียร โพธิ์นันทะ. (2543). แนวพระพุทธรูป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- อนันตชัย จินดาวัฒน์. (2556). ประวัติศาสตร์ยุโรป. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ยิปซี กรู๊ป.
- Graziosi, B. (2002). The Invention of Homer. London: Cambridge.
- iM2 Market. (2560). ความคิดสร้างสรรค์ คือ (Creative) ? เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2561 จาก <https://www.im2market.com/2017/11/19/4655>.

การประชาสัมพันธ์กับการเมืองไทย*

PUBLIC RELATIONS WITH THAI POLITICS

พระพิพิธพัชรโรดม

Phraphiphitpatcharodom

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

พระสารโรจน์ ธมมสโร

Phra Saroj Thamasaro

วัดนาสน์

Wat Nason, Thailand

E-mail: thipprajongmali@gmail.com

บทคัดย่อ

การประชาสัมพันธ์ หมายความว่า การติดต่อสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องต่อกัน ประชาสัมพันธ์เป็นงานสื่อสารสัมพันธ์ที่มีความสำคัญและเป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางมีระบบงานที่ซับซ้อน ประเภทของการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเมืองไทย ประกอบด้วย 1) การประชาสัมพันธ์ภายในประเทศ จะเกี่ยวข้องกับงานด้านข่าวสารและการเผยแพร่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาลและประชาชน อันจะส่งผลให้เกิดการลดช่องว่างระหว่างกันได้ โดยประชาชนจะได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของรัฐบาล อันได้แก่นโยบาย การดำเนินงาน และผลงานของโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กระทำขึ้น 2) การประชาสัมพันธ์ภายนอกประเทศเป็นการสร้างความเข้าใจ ความรู้จัก และความสัมพันธ์อันดีของประชาชนในประเทศต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งความนิยมชมชอบ และเกิดมิตรภาพอันดีระหว่างประเทศ โดยรัฐบาลจะทำการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วโลกทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของรัฐบาล เพื่อป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด สนับสนุนนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ รวมถึงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีของประเทศ การที่จะให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจความมุ่งหมายในนโยบายและการบริหารงานของรัฐบาล และหน่วยงานของรัฐบาล ต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี คือ บอกกล่าวให้ประชาชนได้รับทราบถึงนโยบายและการดำเนินงาน ขณะเดียวกันต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย เพื่อจะได้ปรับแนวความคิดให้ตรงกัน และได้รับการสนับสนุนจากประชาชนให้เกิดความรู้สึกในทางที่ดีร่วมกัน งานประชาสัมพันธ์เป็นงานที่จะช่วยส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำขององค์กรและบุคคล ทั้งยังช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และได้รับความร่วมมือทั้งจากพนักงานภายในและจากประชาชนภายนอกด้วย นับว่างานประชาสัมพันธ์มีคุณค่าต่อสถาบันต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง

* Received 2 June 2019; Revised 21 June 2019; Accepted 27 June 2019

คำสำคัญ: ประชาสัมพันธ์, นักการเมือง, ประชาชน

Abstract

Public relations means communication to promote mutual understanding. Public relations is an important media relations job and is a job that has a broad scope and has a complex system. Types of public relations related to Thai politics consist of 1) domestic public relations about news and publishing work. To build a good relationship between the government and the people, which will reduce the gap between each other. The people will be informed of the news and movements of the government, such as policies, operations, and the results of various projects that the government has carried out. In different countries that will bring popularity and good friendship between nations, The government will publicize the world's policies, objectives, and operations. To prevent and correct misunderstandings, Support the government's foreign policy in various fields, including spreading the good arts and culture of the country. To let people know and understand the purpose of government policies and administration. And government agencies must have good public relations, that is, inform the public about the policies and operations. At the same time, people's opinions must also be listened to adjust the concept to match and received support from the people to create a good feeling together. Public relations work to promote the leadership style of organizations and individuals. It also helps to achieve the correct understanding. And received cooperation from both internal employees and outside people as well. It is considered that public relations work is precious to various institutions.

Keywords: Public Relations, Politicians, People

บทนำ

ความหมายของการประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารความคิดเห็น ข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปสู่กลุ่มประชาชน เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงาน องค์กร สถาบันกับกลุ่ม ประชาชนเป้าหมายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อหวังผลในความร่วมมือ สนับสนุนจากประชาชน รวมทั้งมีส่วนช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีให้แก่หน่วยงาน องค์กร สถาบันด้วย ทำให้ประชาชน เกิดความนิยม เลื่อมใสศรัทธาต่อหน่วยงาน ตลอดจนค้นหาและกำจัดแหล่งเข้าใจผิด ช่วยลบล้างปัญหา เพื่อสร้าง

ความสำเร็จในการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต สุพรรณบุรี, 2561)

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างกลุ่มบุคคล ทุกคนทุกองค์กร สามารถใช้การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ภารกิจหลักเป็นไปอย่างราบรื่น ลดทอนปัญหาอุปสรรคลงให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ มีทฤษฎีหรือตำราเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์กล่าวไว้มากมายทั้งในและต่างประเทศ (ทัศนีย์ ผลชานิกโก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิชาการประชาสัมพันธ์) (ดวงพร คำบุญวัฒน์ และวาสนา จันทรวงศ์, 2536)

นักวิชาการและนักวิชาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์ได้ให้ความหมายของคำว่า การประชาสัมพันธ์ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมาย "การประชาสัมพันธ์" ว่า การติดต่อสื่อสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องต่อกัน

วิรัช ลิทธิธนกุล คำว่า "การประชาสัมพันธ์" หากวิเคราะห์ตามรูปศัพท์แล้ว เป็นคำที่แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า "Public Relations"

Publi c แปลว่า ประชา ได้แก่ ประชาชน สาธารณชน กลุ่มชน

Relations แปลว่า สัมพันธ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องด้วยหรือการผูกพัน

ดังนั้น คำว่าการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน สาธารณชนหรือกลุ่มชน หนังสือศัพท์พจนานุกรมสื่อสารมวลชนได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตามแผนที่ได้วางไว้ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อถือ ศรัทธาในบุคคลและสถาบัน การประชาสัมพันธ์อาจแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น การประชาสัมพันธ์โรงเรียน การประชาสัมพันธ์สำหรับโรงพยาบาล การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งการประชาสัมพันธ์ประกอบด้วย การบวนการ 4 ประการ คือ การค้นคว้าหาข้อมูล การวางแผน การสื่อสารและการติดตามผลประเมินผล

ความหมายของนักวิชาชีพ

ไอวี่แอล ลี (Ivy Ledbetter Lee) นักวิชาชีพทางด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งถือเป็นบิดาของการประชาสัมพันธ์สมัยใหม่ ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การดำเนินงานอะไรก็ตามได้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนเผยแพร่ออกไปให้ประชาชนได้เข้าใจถึงการทำงานให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย ประชาชนจะให้การสนับสนุนผลงานนั้น

ความหมายของนักวิชาการ

เอ็ดเวิร์ด แอล เบอร์เนย์ (Edward L. Bernays) นักประชาสัมพันธ์ที่นำผลงานประชาสัมพันธ์เข้าสู่สถาบันการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1923 แสดงความคิดเห็นว่าการประชาสัมพันธ์มีความหมาย 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เผยแพร่ชี้แจงให้ประชาชนทราบ
2. ชักชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานของสถาบัน
3. ประสานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เข้ากับจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินงานของสถาบัน

สะอาด ต้นศุภผล ให้คำจำกัดความว่า การประชาสัมพันธ์ คือ วิธีการของสถาบันอันมีแผนการและการกระทำที่ต่อเนื่องกัน ในอันที่จะสร้างหรือพึงให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มประชาชนเพื่อให้สถาบัน อันจะเป็นประโยชน์ให้สถาบันนั้น ๆ ดำเนินงานไปได้ผลดี สมความมุ่งหมาย โดยมีประชาคมติเป็นแนวบรรทัดฐานสำคัญด้วยจากคำจำกัดความดังกล่าว อธิบายได้ดังนี้ (วิรัช ฤทธิรัตนกุล , 2553)

1. คำว่า สถาบัน (Institution on organization)คือ กิจกรรมที่บุคคลหรือคณะบุคคลได้จัดทำขึ้นโดยประสงค์ที่จะดำเนินการใด ๆ ในสังคมให้ลุล่วงไปตามความปรารถนาของบุคคลหรือคณะบุคคลนั้น กิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมด้านการปกครอง สถาบันก็อาจมีรูปเป็นรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยราชการต่าง ๆ ถ้าเป็นกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ องค์การสาธารณกุศลต่าง ๆ เช่น มูลนิธิ หรือสภาสงเคราะห์ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมด้านธุรกิจ เช่น บริษัท ห้างร้าน ธนาคาร รวมทั้งสถาบันการศึกษาด้วย เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน เป็นต้น หน่วยงาน และองค์การสถาบันเหล่านี้จะต้องดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของสถาบันดังกล่าวข้างต้นจะต้องดำเนินงานถูกต้องตามกฎหมายมีระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับและเป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

2. คำว่า กลุ่มประชาชน (The Public)หมายถึง กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน กลุ่มประชาชน อาจแบ่งตามลักษณะต่าง ๆ เช่น ความสนใจ ระดับการศึกษา ความรู้ เพศ วัย ฐานะ และ รายได้ ฯลฯ กลุ่มของประชาชนจะเป็นกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของสถาบันนั้น ๆ กลุ่มของประชาชน แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

กลุ่มประชาชนภายนอก (External Public)ได้แก่ กลุ่มประชาชนภายนอก องค์การหรือสถาบันและสถาบันที่เกี่ยวข้อง เช่น ลูกค้า ประชาชน ผู้บริโภค ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ฯลฯ

กลุ่มประชาชนภายใน (Internal Public)ได้แก่ กลุ่มประชาชนภายในองค์การ หรือสถาบัน เช่น เจ้าหน้าที่ขององค์การ กลุ่มพนักงาน

กลุ่มประชาชนดังกล่าวข้างต้น มีความสำคัญต่อสถาบันมากเพราะมีอิทธิพลที่จะทำให้สถาบันเจริญก้าวหน้า ถ้าเขาให้ความร่วมมือและสนับสนุน ตรงกันข้าม ถ้าไม่ให้ความร่วมมือสถาบันก็ไปไม่รอด ดังนั้นสถาบันจะต้องยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงให้เข้ากับกลุ่มประชาชนและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของกิจการ

3. คำว่า ความสัมพันธ์อันดี (Good Relationship) ได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างองค์การ สถาบันกับกลุ่มประชาชนของตน กิจการใด ๆ ของสถาบันที่ได้จัดทำขึ้นนับตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสถาบัน จนกระทั่งได้ดำเนินงานใด ๆ ของสถาบันไป ควรจะให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนกล่าวคือ ทำให้กลุ่มประชาชนมีความนิยม เกิดความพึงพอใจความเข้าใจในนโยบาย และการดำเนินงานของสถาบัน รวมทั้งเต็มใจที่จะให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วย การที่จะทำให้ดำเนินงานได้ผลดีเช่นนั้น องค์การสถาบันจำเป็นต้องศึกษาถึงสภาพของกลุ่มประชาชนตลอดจนความรู้สึกริเริ่มคิดต่าง ๆ ที่ประชาชนมีต่อสถาบันและกิจการของสถาบันสรุปแล้วก็คือ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี (Good Understanding) ซึ่งกันและกันนั่นเองเมื่อเกิดความเข้าใจอันดี หรือความสัมพันธ์อันดีแล้วโอกาสที่จะได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชนก็จะติดตามมา

4. คำว่า ประชามติ (Public Opinion) คือความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญร่วมมือ ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลย่อมมีความเห็นต่อสิ่งเดียวกันหรือสถาบันแตกต่างกันหรือเหมือนกัน ดังนั้นสถาบันควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชน สนใจหรือเห็นด้วยให้ความสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน โดยการคัดค้านหรือมีปฏิกิริยาโต้ตอบ เมื่อสถาบันได้ศึกษาสภาพความคิดเห็นของประชาชนแล้วก็จะได้หาทางแก้ไขความขัดแย้ง หรือความ เข้าใจผิดของประชาชนบางคนในกลุ่มให้หมดไป

ความหมายของสมาคม

สมาคมการประชาสัมพันธ์แห่งสหรัฐอเมริกา (Public Relation Society of America; PRSA) อ่างในวริช ลัทธิตันกุล ได้ให้คำจำกัดความของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ เป็นอาชีพที่ให้บริการผลประโยชน์อย่างถูกต้องตามกฎหมายแก่บรรดาลูกจ้างและผู้ว่าจ้าง อาชีพการประชาสัมพันธ์จึงมีวัตถุประสงค์พื้นฐานอยู่ที่ความ เข้าใจร่วมกัน และความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และสถาบันสังคม

สถาบันการประชาสัมพันธ์แห่งสหราชอาณาจักร (The British in Stitute of PublicRelations) ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ การกระทำที่มีการวางแผนอย่างสุขุมรอบคอบและมีความหมายไม่ลดละ เพื่อสร้างสรรค์และอ้างไว้ซึ่งความเข้าใจอันดีร่วมกัน ระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง (บ้านจอมยุทธ, 2561)

ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ (Public relation) เป็นหนึ่งในส่วนประสมของการสื่อสารทางการตลาดซึ่งมีความสำคัญอย่างหนึ่งขององค์การที่นอกเหนือจากการโฆษณา การขายโดยพนักงานขาย และการส่งเสริมการขายทั้งนี้องค์การอาจอยู่ในรูปของบริษัท ห้างร้าน สมาคม หรือหน่วยงานต่าง ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งในระบบสังคมซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์การจะไม่สามารถอยู่ในสังคมได้หรืออยู่ได้ยากหากปราศจากการยอมรับและความเข้าใจจากสาธารณชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นที่องค์การต้องให้ความสนใจต่อการทำความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสาธารณชนโดยผ่านสื่อต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สาธารณชนมีทัศนคติ ความเชื่อหรือมุมมองที่ดีต่อองค์การ อันจะส่งผลต่อการดำเนินงานอย่างราบรื่นในระยะยาวขององค์การ

การประชาสัมพันธ์จะถูกใช้เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ บุคลากร สถานที่ แนวคิดและกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การ เช่น ธุรกิจการค้าใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการฟื้นความสนใจของลูกค้าต่อสินค้าที่ตกต่ำลง การใช้การประชาสัมพันธ์ของประเทศในการดึงดูดนักท่องเที่ยวหรือนักลงทุนเพื่อให้เข้ามาท่องเที่ยวหรือลงทุนในประเทศ หรือการที่บริษัทใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อจัดการกับวิกฤติที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดในตัวสินค้าของผู้ใช้สินค้า เป็นต้น

งานประชาสัมพันธ์เป็นงานสื่อสารสัมพันธ์ที่มีความสำคัญและเป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางมีระบบงานที่ซับซ้อนแต่องานประชาสัมพันธ์จะช่วยส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำขององค์การและบุคคลทั้งยังช่วยให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือทั้งจากพนักงานภายในและจากประชาชนภายนอกด้วย นับว่างานประชาสัมพันธ์มีคุณค่าต่อสถาบันต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่งซึ่งพอจะสรุปความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และสร้างค่านิยมของหน่วยงานได้ดีขึ้นหมายถึง การสร้างความรู้สึกระบอบใจที่บุคคลหลาย ๆ กลุ่มมีต่อหน่วยงานนั้น ๆ รวมทั้งลูกค้า ผู้บริโภค ชุมชน พ่อค้าและรัฐบาล โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มชนเหล่านี้ เผยแพร่ชี้แจงข่าวสารให้ประชาชนเห็นคุณค่าที่ดีให้เกิดความเลื่อมใสและสร้างความผูกพันทางใจ เช่น การที่หน่วยงานประสบความสำเร็จมีกำไรพอควร และแบ่งส่วนของกำไรให้กับพนักงานในรูปของเงินเดือนที่สูงพอควร ตลอดจนมีสวัสดิการต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามอัตรา ขณะเดียวกันก็เป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบต่อชุมชน เป็นเพื่อนบ้านที่ดี มีนโยบายส่งเสริมพนักงานให้มีตำแหน่งและความรับผิดชอบสูงมีการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน

2. การประชาสัมพันธ์ช่วยป้องกันรักษาชื่อเสียงของหน่วยงาน หมายถึง มีการพัฒนาปรับปรุงตัวเอง รวมทั้งสินค้าและบริการต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนแล้วโอกาสที่ประชาชนจะได้รับความไม่สะดวก เกิดความเข้าใจผิด หรือมองในแง่ร้ายซึ่งจะเป็น

ผลในการนำไปวิพากษ์วิจารณ์ให้เกิดเสียชื่อเสียงย่อมไม่มีหรือน้อยมากเพราะเรา ได้ตรวจสอบความคิดเห็นทัศนคติของประชาชนและการปรับปรุงอยู่เสมอ

3. การประชาสัมพันธ์ช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง หมายถึง การให้เกิดความร่วมมือกับหน่วยงานและฝ่ายบริหาร เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายบริหารกับบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยการให้ข่าวสารข้อเท็จจริงและความถูกต้องมิได้เป็นการจูงใจหรือการโฆษณาชวนเชื่อด้วยกลฉ้อโกง ย่อมให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกับฝ่ายบริหารขึ้น

4. การประชาสัมพันธ์ช่วยการขายและการตลาด หมายถึง การประชาสัมพันธ์เป็นการปูพื้นค่านิยม ทัศนคติที่ดีที่เกิดกับหน่วยงาน เมื่อประชาชน มีค่านิยม ความรู้สึกที่ดีแล้วก็มีใจพร้อมที่จะรับฟังข่าวสาร การโฆษณาสินค้า หรือบริการต่าง ๆ ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความต้องการอยากได้และตัดสินใจซื้อในที่สุดประชาสัมพันธ์ที่มีการตรวจสอบทัศนคติความคิดเห็น ค่านิยมของกลุ่มเป้าหมายยังช่วยให้ฝ่ายการตลาดวางแผนงานตั้งแต่ผลิตสินค้าจัดจำหน่าย โฆษณา ฯลฯ ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพด้วย (ทศนีย์ ผลธานีโก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิชาการประชาสัมพันธ์)

หลักการประชาสัมพันธ์

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน นั่นคือประชาชนมีสิทธิในการรับรู้สิ่งที่รัฐบาลกระทำ และมีสิทธิในการวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลโดยรัฐบาลต้องรับฟังและดำเนินการแก้ไข เพราะการที่รัฐบาลจะบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชน ดังนั้นหน้าที่ที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล คือ เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของส่วนราชการ สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของรัฐต่อประชาชน ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมและภาพลักษณ์อันดี ทั้งนี้เพื่อป้องกันและแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ ดังนั้นจึงอาจสรุปความหมายของการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลได้ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล คือ การเผยแพร่ข่าวสารของหน่วยราชการของรัฐอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล โดยวิธีการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย กิจกรรม และผลงานต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและชื่อเสียงเกียรติคุณของรัฐ อันจะส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความนิยม และการสนับสนุนจากประชาชนในการสร้างสรรค์ความสำเร็จแก่หน่วยราชการและประเทศชาติโดยรวมการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันมีหลักใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ อยู่ 3 ประการด้วยกันคือ

1. การบอกกล่าวหรือชี้แจงเผยแพร่ให้ทราบ การบอกกล่าวชี้แจงหรือเผยแพร่ให้ทราบนี้คือ การบอกกล่าวชี้แจงให้ประชาชนทราบถึง

1.1 นโยบาย

1.2 วัตถุประสงค์

1.3 การดำเนินงาน

1.4 ผลงาน บริการ และกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนข่าวคราวความเคลื่อนไหวขององค์การสถาบันให้ประชาชน และกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบและรู้เห็นถึงสิ่งดังกล่าว ซึ่งนับเป็นการปูพื้นฐานแห่งความเข้าใจในองค์การสถาบัน เพื่อให้สถาบันเป็นที่รู้จัก เข้าใจ และเลื่อมใส ตลอดจนให้ประชาชนเกิดความรู้สึกที่เป็นไปในทางที่ดีต่อองค์การสถาบัน

2. การป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด การป้องกันความเข้าใจผิดนี้ ทางด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ถือเป็นการประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกัน (Preventive Relation) ซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะการป้องกันไว้ก่อนย่อมมีผลดีกว่าที่จะต้องมาการแก้ไขในภายหลัง ฉะนั้น การป้องกันความเข้าใจผิดจึงเป็นการกระทำที่ป้องกันมิให้กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันบังเกิดความเข้าใจผิดในตัวสถาบันได้

ประเภทของการแก้ไขความเข้าใจผิด

1. การแก้ไขความเข้าใจผิดทางตรง คือการออกแถลง ถ้อยแถลง แถลงการณ์หรือประกาศ ชี้แจงแก้ความเข้าใจผิดนั้นไปยังกลุ่มประชาชนเพื่อให้ประชาชนทราบและเข้าใจอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง วิธีการแก้ไขความเข้าใจผิดวิธีนี้จึงเป็นวิธีแก้โดยตรงไปตรงมา กล่าวคือ ความจริงมีอยู่อย่างใดก็แถลงไปตามนั้นอย่างใดก็ตามการแก้ไขความเข้าใจผิดทางตรง

2. การแก้ไขความเข้าใจผิดทางอ้อม การแก้ไขความเข้าใจผิดทางอ้อมนี้ส่วนมากใช้ความเข้าใจผิดบางประการที่ไม่สมควรใช้วิธีการแก้ไขทางตรง เพราะอาจให้เกิดผลเสียหายนามากกว่าผลดี การแก้ไขความเข้าใจผิดทางอ้อมนี้ จึงมิใช่การออกประกาศชี้แจง หรือแถลงการณ์เหมือนวิธีแรก แต่เป็นการกระทำ (deeds) ให้ประชาชนได้เห็นประจักษ์แก่ตนเอง เพื่อลบล้างความเข้าใจผิดหรือข่าวลืออื้ออวนดังกล่าวเสีย ตัวอย่างเช่น มีข่าวลือหรือความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความสกปรกในการผลิต การบรรจุหีบห่อของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่อาจจะแก้ไขความเข้าใจผิดด้วยการกระทำและแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงโดยการเชิญสื่อมวลชนหรือตัวแทนกลุ่มประชาชนที่เข้าใจผิดเข้ามาเยี่ยมชมโรงงานหรือบริษัทหรือชมกรรมวิธีในการผลิตการบรรจุหีบห่อของสินค้าเป็นการลบล้างความเข้าใจผิดไปในตัว

3. การสำรวจประชามติหลักที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์อีกประการหนึ่งก็คือ จะต้องมีการสำรวจวิจัยประชามติ เพราะองค์การสถาบันจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชน หรือที่เรียกว่าประชามติ (Public

Opinion) จะต้องทราบว่าประชาชนต้องการอะไร ไม่ต้องการอะไร ชอบหรือไม่ชอบในสิ่งไหน ตลอดจนทำที่ต่าง ๆ ที่ประชาชนมีต่อองค์การสถาบันของเรา ซึ่งจะทราบได้จากการสำรวจวิจัย ประชามติเพื่อองค์การสถาบันจะสามารถตอบสนองสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของประชาชน

ประเภทของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การประชาสัมพันธ์ภายในประเทศ

การประชาสัมพันธ์ภายในประเทศจะเกี่ยวข้องกับงานด้านข่าวสารและการเผยแพร่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาลและประชาชน อันจะส่งผลให้เกิดการลดช่องว่างระหว่างกันได้ โดยประชาชนจะได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของรัฐบาล อันได้แก่ นโยบาย การดำเนินงาน และผลงานของโครงการต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องการสนับสนุนจากประชาชนและป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิดของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน ของรัฐบาล หน่วยงานราชการมักจะใช้การประชาสัมพันธ์ในกรณีต่อไปนี้ (บ้านจอมยุทธ, 2561)

1. เมื่อเริ่มโครงการใหม่ หรือนโยบายใหม่ ที่ต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่าย
2. เมื่อโครงการใหม่หรือนโยบายใหม่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีต่อประชาชน
3. เมื่อมีกฎหมายหรือระเบียบราชการใหม่ ๆ ที่ประชาชนควรทราบเพื่อจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง
4. เมื่อหน่วยงานราชการต้องการแถลงผลงานที่ปฏิบัติไปแล้ว
5. เมื่อมีเรื่องที่ประชาชนเข้าใจผิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการ
6. เมื่อเกิดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ เป็นต้น

วิธีการในการประชาสัมพันธ์ภายในประเทศอาจทำได้โดย

1. การรณรงค์เผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการและรัฐบาลที่ประชาชนควรทราบ เช่นการจัดตั้งหน่วยราชการใหม่ การดำเนินงานโครงการใหม่ การออกกฎหมายหรือการปรับปรุงกฎหมาย เป็นต้น
2. การรณรงค์วางแผนระยะยาวหรือโครงการต่อเนื่อง เพื่อชักจูงใจให้ประชาชนร่วมมือและสนับสนุน เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนเสียภาษีอากร การรักษาความสะอาด เป็นต้น
3. การเผยแพร่ความเคลื่อนไหวของทางราชการ เช่น ข่าวการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศการป้องกันการระบาดของโรคปากเท้าเปื่อย เป็นต้น

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอกประเทศ

การประชาสัมพันธ์ภายนอกประเทศเป็นการสร้างความเข้าใจ ความรู้จัก และความสัมพันธ์อันดีของประชาชนในประเทศต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งความนิยมชมชอบและมิตรภาพอันดีระหว่างประเทศ โดยรัฐบาลจะทำการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วโลกทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของรัฐบาล เพื่อป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด สนับสนุนนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ รวมถึงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีของประเทศโดยทั่วไปการประชาสัมพันธ์อาจแบ่งตามลักษณะงานกว้าง ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. การประชาสัมพันธ์ภายใน (Internal Public Relations) คือ การสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลภายในสถาบันเอง อันได้แก่กลุ่มเจ้าหน้าที่ เสมียน พนักงาน ลูกจ้างรวมถึงตลอดจนถึงนักการภารโรง คนขับรถภายในองค์การสถาบันให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียว สามัคคีกันในหมู่เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งด้านการเสริมสร้างขวัญ และความรักใคร่ผูกพัน จงรักภักดี (Loyalty) ต่อหน่วยงานการประชาสัมพันธ์ภายใน จึงมีความสำคัญมาก

การประชาสัมพันธ์ภายนอกองค์การ สถาบันจะดีไปไม่ได้เลยหากการประชาสัมพันธ์ภายในองค์การสถาบันยังไร้ประสิทธิภาพ เพราะความสัมพันธ์อันดีภายในหน่วยงานจะมีผลสะท้อนไปกับการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกด้วย และการสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในหน่วยงานยังเอื้ออำนวยให้การบริการ และการดำเนินงานขององค์การสถาบันเป็นไปด้วยความราบรื่น คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

รวมทั้งการที่พนักงาน ลูกจ้างภายในสถาบันมีความเข้าใจในนโยบาย และการดำเนินงานของสถาบันเป็นอย่างดีก็จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้าง ประสิทธิภาพแก่การประชาสัมพันธ์ภายนอกด้วยสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ภายในนั้น อาจใช้การติดต่อสื่อสารด้วยวาจาแบบซึ่งหน้า (Face of Face) หรืออาจใช้สิ่งพิมพ์ภายในองค์การ (House Journal) ช่วย เช่น หนังสือเวียน จดหมายของภายใน วารสารภายใน เป็นต้น

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอก (External Public Relations) คือ การสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนภายนอก กลุ่มต่าง ๆ อันได้แก่ประชาชนทั่วไป และประชาชนที่องค์การสถาบันเกี่ยวข้อง เช่น ผู้นำความคิดเห็น ผู้นำในท้องถิ่น ลูกค้า ผู้บริโภค รวมทั้งชุมชนละแวกใกล้เคียง ฯลฯ เพื่อให้กลุ่มประชาชนเหล่านี้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวสถาบัน และให้ความร่วมมือแก่สถาบันด้วยดี

การประชาสัมพันธ์ภายนอกต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนที่มีกลุ่มขนาดใหญ่ หรือจำนวนมาก จึงอาจใช้เครื่องมือ สื่อสารต่าง ๆ เข้ามาช่วยเผยแพร่กระจายข่าวสารผ่านคนด้วย อันได้แก่ สื่อมวลชน (Mass Media) เช่น หนังสือพิมพ์วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบัน องค์การ สถาบันต่าง ๆ ก็นิยมใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชนเหล่านี้เข้าช่วยในการประชาสัมพันธ์

องค์ประกอบของการประชาสัมพันธ์

ถ้าหากพิจารณาจากกระบวนการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์แล้ว ก็สามารถจำแนกองค์ประกอบ สำคัญของการประชาสัมพันธ์ออกเป็น 4 ประการ คือ (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี, 2561)

1. องค์กร สถาบันหรือหน่วยงาน ได้แก่ กิจกรรมที่บุคคลหรือคณะบุคคลได้จัดทำขึ้นเป็นแหล่งข่าว แหล่งข้อมูลในการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี กิจกรรมเหล่านี้อาจจะเป็นกิจการของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ องค์กรสาธารณกุศล และธุรกิจเอกชน เช่น รัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการหรือหน่วยรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มูลนิธิ บริษัทห้างร้าน ธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น

2. ข่าวสารประชาสัมพันธ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์กร สถาบันหรือหน่วยงานต้องการเผยแพร่ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นเนื้อหา สาระ รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ที่สามารถสื่อสารความเข้าใจได้

3. สื่อประชาสัมพันธ์ ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นเนื้อหา สาระ รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย อาจจะเป็นสื่อคำพูด เช่น การสนทนา การประชุม การสัมมนา การอภิปราย การปาฐกถา ฯลฯ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น จดหมาย บัตรอวยพร แผ่นปลิว หนังสือ วารสาร รูปเล่ม ฯลฯ หรือสื่อภาพและเสียง เช่น ภาพถ่าย สไลด์ แผ่นโปสเตอร์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สไลด์มัลติวิชชั่น เทปเสียง ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารความเข้าใจได้ การเลือกใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์มีความสำคัญ ถ้าเป็นบุคคลภายในอาจใช้โทรทัศน์วงจรปิด เสียงตามสาย ประกาศข่าว จดหมายข่าว ถ้าเป็นประชาชนทั่วไป สื่อประชาสัมพันธ์จะต้องเผยแพร่ข้อมูลได้ในวงกว้าง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

4. กลุ่มประชาชนเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ กลุ่มบุคคลหรือประชาชนที่เป็นเป้าหมายในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ครั้งนั้น ๆ ดังนี้

4.1 กลุ่มประชาชนภายใน หมายถึง กลุ่มบุคลากร เจ้าหน้าที่ พนักงาน ขององค์กร สถาบันหรือหน่วยงาน

4.2 กลุ่มประชาชนภายนอก หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อยู่ภายนอกองค์กร สถาบันหรือหน่วยงาน อันได้แก่ กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน องค์กรหรือสถาบันโดยตรง กลุ่มประชาชนในท้องถิ่น และกลุ่มประชาชนทั่วไป

กระบวนการประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ เป็นการสื่อสารแบบสองทาง (two – way communication) กระบวนการประชาสัมพันธ์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้ (รุ่งรัตน์ ชัยสำเริง, 2549)

1. การสำรวจและกำหนดปัญหา (Defining the Problem / Fact Finding) เป็นการประมวลข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน หน่วยงาน ทั้งในแง่ความรู้ ความคิดเห็น ทัศนคติ และพฤติกรรม ที่เป็นผลมาจากนโยบายและการดำเนินงานของสถาบัน

2. การวางแผนและกำหนดแผนงานการปฏิบัติ (Planning & Programming) เมื่อทราบปัญหาที่เกิดขึ้นการลงมือปฏิบัติและทำการสื่อสารตามที่วางแผนและ กำหนดไว้แล้ว ในขั้นตอนที่สอง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3. การปฏิบัติการและการสื่อสาร (Taking Acting & Communicating) ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติและทำการสื่อสารตามที่วางแผนและกำหนดไว้แล้วในขั้นตอนที่สอง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Evaluating the Program) เป็นการตัดสินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งประเมินประสิทธิผลของ การเตรียมแผนงานและการสนับสนุน แผนงานโดยการสำรวจผลและความคิดเห็น จากกลุ่มประชาชน เป้าหมายโดยตรง

การประชาสัมพันธ์กับบทบาทที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน

บทบาทของการประชาสัมพันธ์ต่อระบบสังคม

มนุษย์มักจะรวมกลุ่มกันอยู่ในสังคม การรวมกลุ่มกันจะกลายเป็นสังคมชาติเพราะมนุษย์จะมีความรู้สึกความคิดเห็นในแนวเดียวกันซึ่งเราเรียกว่าเป็นความรู้สึกร่วม ร่วมที่จะเป็นกลุ่มเดียวกัน มีความประพฤติเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันยอมรับนับถือขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างเดียวกันการประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ไม่เพียงแต่มุ่งเผยแพร่ข่าวสารจากกลุ่มสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งแต่เพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้กลุ่มสังคมต่าง ๆ เข้ามาพิจารณาตัดสินคุณค่าของสังคม ช่วยให้ความคิดและเป้าหมายรวมทั้งความต้องการร่วมกันบรรลุสู่ทิศทางเดียวกันและเป็นจริงเป็นจังยิ่งขึ้น (สมบัติ จำปาเงิน, 2531)

ในยุคโลกาภิวัตน์ การประชาสัมพันธ์ให้สังคมกลายเป็นสังคมที่มีการรับรู้ข่าวสารเหมือนกัน มีความเข้าใจร่วมกันเกิดความรู้สึกเข้าใจ และเห็นใจระหว่างกลุ่มสังคมให้เกิดความรู้สึกเสียสละ อดทนและเกิดความมั่นคงขึ้นในสังคม ผลก็คือให้ประชาชนในสังคม สามารถช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองและสังคมอย่างก้าวหน้าด้วยความร่วมมือของประชาชนทุกกลุ่มในสังคมนั่นเอง

บทบาทของการประชาสัมพันธ์ต่อระบบเศรษฐกิจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า เศรษฐกิจ หมายถึงงานอันเกี่ยวกับการผลิตการจัดจำหน่ายแจกและการบริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ของชุมชนจากความหมายว่า เศรษฐกิจ ดังกล่าวนั้น ความหมายของ ระบบเศรษฐกิจ ก็คืองานอันเกี่ยวกับการผลิต การจัดจำหน่าย แจกแจก และการบริโภคสิ่งต่าง ๆ ของชุมชนนั้น

คือ การธุรกิจและอุตสาหกรรมนั่นเอง ในการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมนั้นถือว่าการประชาสัมพันธ์เป็นปัจจัยสำคัญ

ประการหนึ่งของการจัดการหรือการบริหารการด้านธุรกิจ และอุตสาหกรรมจะมั่นคงรวมทั้งได้รับการร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนก็ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบถึงวัตถุประสงค์และนโยบายของหน่วยงาน หรือเพื่อติดต่อนหา ข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เข้ามาช่วยตัดสินใจในการดำเนินกิจการของธุรกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่หน่วยงานสินค้า และบริการให้ประชาชนเกิดความนิยมและไว้วางใจหน่วยงาน และเกิดนิยมสินค้าและบริการรวมทั้งได้รับการสนับสนุนในการดำเนินงานจากกลุ่มต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้ความสัมพันธ์ ภายในหน่วยงานเป็นไปด้วยความราบรื่น และเกิดการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจเสรีเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการที่จะพิจารณาเลือกซื้อสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ

บทบาทของการประชาสัมพันธ์ต่อระบบการเมือง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า การเมือง หมายถึงงานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดิน เช่น วิชาการเมือง ได้แก่ วิชาว่าด้วยรัฐการจัดส่วนแห่งรัฐและการดำเนินงานของรัฐ

1. การบริหารประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับนโยบายในการบริหารประเทศ เช่น การเมืองระหว่างประเทศ ได้แก่การดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ

2. กิจการอำนาจ หรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น ตำแหน่งการเมือง ได้แก่ ตำแหน่ง ซึ่งมีหน้าที่อำนาจ (คณะรัฐมนตรี) หรือควบคุม (สภาผู้แทนราษฎร) การบริหารแผ่นดิน ตามที่ได้เข้าใจความหมายของการประชาสัมพันธ์ไปแล้วนั้นเมื่อได้มาพิจารณาถึงบทบาทของการประชาสัมพันธ์ต่อระบบการเมืองตามความหมายดังกล่าวข้างต้นนั้น สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 บทบาทของการประชาสัมพันธ์ที่มีต่องานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดินการประชาสัมพันธ์ต้องมีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารสร้างศรัทธาสภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรหน่วยงานและสถาบันของรัฐเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรหน่วยงาน สถาบันของรัฐกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และประชาชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่วนแห่งรัฐ และการดำเนินการขององค์กร หน่วยงานและสถาบันของรัฐ

2.2 บทบาทของการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อการบริหารประเทศ เฉพาะที่เกี่ยวกับนโยบายในการบริหารประเทศ การประชาสัมพันธ์ต้องมีบทบาทในการที่จะให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจความมุ่งหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับนโยบายในการบริหารประเทศ การเมืองระหว่างประเทศ และนโยบายระหว่างประเทศ ซึ่งต้องใช้ระบบการประชาสัมพันธ์แบบยุควิธี (Two-ways communications) คือการบอกกล่าวให้

ประชาชนได้ทราบถึงนโยบายและการดำเนินงานการดำเนินตามนโยบายประเทศ ขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย ด้วยเหตุผลเพื่อให้ทั้งประชาชนและผู้บริหารประเทศได้ปรับแนวความคิดให้ตรงกันและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและเกิดความมั่นคงทางการเมืองและแรงจูงใจในการพัฒนาประเทศตลอดทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีในการเมืองระหว่างประเทศ

2.3 บทบาทของการประชาสัมพันธ์ที่ดีต่อกิจการอำนวยการหรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การประชาสัมพันธ์เป็นกลไกที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่กิจการทุกอย่างที่มีการติดต่อระหว่างกลุ่มประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะช่วยให้รัฐบาลสามารถบริหารราชการได้โดยสะดวก ช่วยให้ประชาชนเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ของรัฐบาลในการกิจการอำนวยการหรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินการประชาสัมพันธ์จะช่วยให้รัฐบาลสามารถติดต่อสื่อสารกับประชาชนได้ช่วยแก้ไขปัญหारेื่องความเข้าใจผิดที่จะเกิดขึ้นกับการบริหารราชการแผ่นดินสามารถให้รัฐบาลได้เข้าใจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารราชการแผ่นดินอีกด้วยในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น การที่จะให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจความมุ่งหมายในนโยบายและการบริหารงานของรัฐบาล และหน่วยงานของรัฐบาลก็ต้องมีการประชาสัมพันธ์สองทาง คือ บอกกล่าวให้ประชาชนได้ทราบถึงนโยบายและการดำเนินงาน ขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ปรับแนวความคิดให้ตรงกันและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนให้เกิดความรู้สึกในทางร่วมกัน

สรุป

ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างกลุ่มบุคคล ทุกคนทุกองค์กร สามารถใช้การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ภารกิจหลักเป็นไปอย่างราบรื่น ลดทอนปัญหาอุปสรรคลงให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ มีทฤษฎีหรือตำราเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์กล่าวไว้มากมายทั้งในและต่างประเทศ งานประชาสัมพันธ์เป็นงานสื่อสารสัมพันธ์ที่มีความสำคัญและเป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางมีระบบงานที่ซับซ้อนแต่งานประชาสัมพันธ์จะช่วยส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำขององค์กรและบุคคลทั้งยังช่วยให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือทั้งจากพนักงานภายในและจากประชาชนภายนอกด้วย นับว่างานประชาสัมพันธ์มีคุณค่าต่อสถาบันต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง ในยุคโลกาภิวัตน์ การประชาสัมพันธ์สร้างให้สังคมกลายเป็นสังคมที่มีการรับรู้ข่าวสารเหมือนกัน มีความเข้าใจร่วมกันเกิดความรู้สึกเข้าใจ และเห็นใจระหว่างกลุ่มสังคมให้เกิดความรู้สึกเสียสละ อดทนและเกิดความมั่นคงขึ้นในสังคม ผลก็คือให้ประชาชนในสังคม สามารถช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองและสังคมอย่างก้าวหน้าด้วยความร่วมมือของประชาชนทุกกลุ่มในสังคมนั่นเอง

บรรณานุกรม

- ดวงพร คำบุญวัฒน์ และวาสนา จันทรสว่าง. (2536). สื่อสาร..การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: ที. พี. ปริ้นท์ จำกัด.
- บ้านจอมยุทธ. (2561). ความหมายของการประชาสัมพันธ์. เรียกใช้เมื่อ 20 สิงหาคม 2561 จาก https://www.baanjommyut.com/library_.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี. (2561). ความหมายของการประชาสัมพันธ์. เรียกใช้เมื่อ 20 สิงหาคม 2561 จาก <http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/chapter7-5.html>.
- รุ่งรัตน์ ชัยสำเร็จ. (2549). การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช ลภีรัตนกุล . (2553). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2531). เสริมทักษะภาษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารทัศนะ และข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา ทางวารสารกำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - เดือนธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจารณ์หรือเสนอแนวคิดใหม่

3. การจัดเตรียมบทความต้นฉบับ

ผู้เขียนจะต้องจัดเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาวไม่เกิน 12 หน้ากระดาษ A4 (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตารางต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่างพิมพ์เป็นตัวหนาเช่น ตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้าแรก

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหรือหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทย จำนวน 300 คำ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) 3 - 5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ให้เว้นระยะห่าง 1 บรรทัด

7) การใช้ตัวเลข ค่าย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student Centred Learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับเนื้อหาสาระ ดังนี้

1) **บทคัดย่อ (Abstract)** เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป สั้นกะทัดรัดได้ใจความ

2) **บทนำ (Introduction)** ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย และระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3) **ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)** ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4) **ผลการวิจัย (Results)** เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ

5) **อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)** เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6) องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (Originality and Body of Knowledge) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

7) สรุป (Conclusion) และข้อเสนอแนะ (Recommendation) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

8) กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) (เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

9) บรรณานุกรม (References) ต้องเป็นรายการอ้างอิงที่มีปรากฏในบทความเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) สรุป (Conclusion)
- 5) บรรณานุกรม (Reference)

4. รูปแบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

การอ้างอิงในบทความ เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

4.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด - ปิด แล้วระบุชื่อ - นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง โดยการกรอกข้อมูลอ้างอิงในฟังก์ชันการอ้างอิง ของโปรแกรม Microsoft Word 2010 เป็นต้นไป เอกสารอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของเอกสารอ้างอิง มีดังนี้

4.1.1 อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์/เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า มาด้วย ตัวอย่าง เช่น “บัดนี้ เรายังไม่ควรประกาศธรรมที่เราได้บรรลุด้วยความลำบาก เพราะธรรมนี้ไม่ใช่ธรรมที่ถูกราคะและโทสะครอบงำจะรู้ได้ง่าย แต่เป็นธรรมพาทวนกระแสนะเลียดลึกซึ่ง รู้เห็นได้ยาก ประณีต ผู้กำหนดด้วยราคะถูกกองโมหะหุ้มห่อไว้ จักรู้เห็นไม่ได้” (ที.มหา. 10/65/37) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) เป็นต้น
- 2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อผู้แต่งแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), (2550)
- 3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (สวนันท์ แดงประเสริฐและธีรพงษ์ วิริยานนท์, 2564)
- 4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกแล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุภาพร สิทธิโกศล และคณะ, 2564)
- 5) พระราชบัญญัติหรือกฎหมาย ให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (กฎกระทรวง กำหนดหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครอง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564, 2564)
- 6) ออนไลน์ ให้ระบุชื่อผู้เขียน หรือชื่อหน่วยงานหรือองค์กร หรือระบุชื่อเว็บไซต์ แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (กรณีการคงทอง, 2561) (กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2562) (ไทยรัฐออนไลน์, 2563)
- 7) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคนให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงปีปัจจุบันมากที่สุด

4.1.2 อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Mohamed, A., 2019)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสองราย โดยใช้เครื่องหมายแอมป์ (&) คั่นกลางระหว่างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสอง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Mutlu, M. & Hasan, H., 2010)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ (Francis, J. et al., 2004)

4.2 เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา.// สถานที่พิมพ์/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// (ครั้งที่พิมพ์).// สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). คู่มือการดูแลสุขภาพใจสำหรับผู้สูงอายุ สูงวัยด้วยใจสุข. กรุงเทพมหานคร: เรือนปัญญา.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง/(เลขหน้าที่อ้าง).// สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

โสภณ รัตนกร. (2527). หมายเหตุคดีตามฎีกาที่ 2405/2516 ใน แนวฎีกาวิธีพิจารณาความแพ่ง 2516-2527 พร้อมหมายเหตุท้ายฎีกา ข้อวินิจฉัยและข้อสังเกต. (หน้า21-22). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาการกลุ่มเนติธรรม.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ธาริน สุขอนันต์ และคณะ. (2554). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ. วารสารสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี, 41(3), 240-249.

Bandura, A. (1977). Self - efficacy: toward a unifying theory of behavioral change. Journal of Psychological review, 84(2), 191-215.

(5) บทความในสารานุกรม**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อบทความ/ใน ชื่อสารานุกรม/ (หน้า). สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ประเสริฐ ณ นคร. (2562). อนุสรณ์ในการพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ในบทความจากสารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (หน้า 92-115). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

(6) หนังสือพิมพ์**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์)/ ชื่อบทความ./ ชื่อหนังสือพิมพ์./ เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

เสกสรรค์ กิตติวสิน. (17 ตุลาคม 2555). หลงสู่วีซ่า - หน้าสูดดิน. มติชน, 6.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย**รูปแบบ :**

ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อวิทยานิพนธ์./ ใน/ (ระดับวิทยานิพนธ์ สาขา)/ ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์.

ตัวอย่าง :

อุทัย จันทรรัตนกานต์. (2554). การนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศิริรัตน์ ขาวนา. (2555). การประเมินของครูเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้วิธีการแบบเปิด. ใน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2550). อนาคตภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ใน (ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กวิทร์เกียรติ นนธ์พละ. (2560). การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการ. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).// ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์.// (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

สุชาร์ พลอยชุม. (16 มีนาคม 2563). หลักระบวนประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่มีสาเหตุจากปัจจัยธรรม. (อัญญา พูลทศฐาน, ผู้สัมภาษณ์).

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่เผยแพร่).// ชื่อเรื่อง.// เรียกใช้เมื่อ/ จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ไกรสิทธิ์ นฤตพิชัย. (2553). จิตแพทย์แนะวิธีอยู่อย่างเข้มแข็งในสังคมที่แข่งขัน, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. เรียกใช้เมื่อ 15 กรกฎาคม 2563 จาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/woman/56905>.

(10) ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ:

ชื่อกฎหมาย.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง(ถ้ามี).// ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ตอนที่/หน้า/(วันเดือนปี).

ตัวอย่าง:

พระราชบัญญัติรัตนยนต์ พ.ศ. 2522. (2522). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 77 ฉบับพิเศษ. หน้า 1 (12 พฤษภาคม 2522).

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2535). พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2500. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). คู่มือการดูแลสุขภาพใจสำหรับผู้สูงอายุ สูงวัยด้วยใจสุข. กรุงเทพมหานคร: เรือนปัญญา.

โสภณ รัตนกร. (2527). หมายเหตุคดีตามฎีกาที่ 2405/2516 ใน แนวฎีกาวิธีพิจารณาความแพ่ง 2516-2527 พร้อมหมายเหตุท้ายฎีกา ข้อวินิจฉัยและข้อสังเกต. (หน้า 21-22). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาการกลุ่มเนติธรรม.

ธาริน สุขอนันต์ และคณะ. (2554). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ. วารสารสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี, 41(3), 240-249.

- ประเสริฐ ญ นคร. (2562). อนุสรณ์ในการพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ญ นคร ในบทความจากสารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (หน้า 92-115). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- เสกสรร กิติวิสิณ. (17 ตุลาคม 2555). หลังสู้ฟ้า - หน้าสู้ดิน. มติชน, 6.
- อุทัย จันทรรัตน์กานต์. (2554). การนำนโยบายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริรัตน์ ชาวนา. (2555). การประเมินของครูเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้วิธีการแบบเปิด. ใน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2550). อนาคตภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ใน (ดัชนีนิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กวิทร์เกียรติ นนธ์พละ. (2560). การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการ. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุเชาว์ พลอยชุม. (16 มีนาคม 2563). หลักธรรมประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่มีสาเหตุจากปัจจัยธรรม. (อัญญา พูลทรัพย์ฐาน, ผู้สัมภาษณ์).
- ไกรสิทธิ์ นฤชัย. (2553). จิตแพทย์แนะวิธีอยู่อย่างเข้มแข็งในสังคมที่แข่งขัน, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. เรียกใช้เมื่อ 15 กรกฎาคม 2563 จาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/woman/56905>.
- พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522. (2522). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 77 ฉบับพิเศษ. หน้า 1 (12 พฤษภาคม 2522).
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (3rd ed.). NY: Harper & Collins.
- Isoda, M. & Katagiri, S. (2012). Mathematical Thinking: How to Develop it in the Classroom. Japan: World Scientific.
- Pizzini, E. L. et al. (1989). A rationale for and the development of a problem solving model of instruction in science education. Science Education, 73(5), 523-534.
- Markus, et al. (2012). Development of Edutainment Content for Elementary School Using Mobile Augmented Reality. Retrieved December 7, 2020, from <http://www.ipcsit.com/vol39/003-D00016.pdf>

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ได้ที่ <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JPR> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : phetchaburi@mcu.ac.th

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์

บทความต้นฉบับที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร ให้นำส่งในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า ความยาวของบทความต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงคุณภาพหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยไม่ตรงกับแนวทางของวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับลิขสิทธิ์นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

บทความวิจัย (12 pt)

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (ไทย) (12 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (อังกฤษ) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt) ระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และผลการวิจัย
ที่พบตามวัตถุประสงค์ สั้น ๆ ได้ใจความ

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

...(16 pt) แปลเนื้อความให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย

Keywords: 3-5 words

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า)

...(16 pt) 1. กล่าวถึงความเป็นมา โดยกว้าง ๆ พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

2. กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้น (อ้างอิงงานวิจัยหรือทฤษฎีมารองรับ) พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

3. กล่าวถึงสภาพปัญหาของประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือสภาพปัญหาของพื้นที่ที่ต้องการศึกษา (พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล)

4. สรุปความเป็นมาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (16 pt)

1. (16 pt)

2. (16 pt)

3. (16 pt)

ระเบียบวิธีวิจัย (18 pt)

(16 pt) ระบุรูปแบบของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt) นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์.....

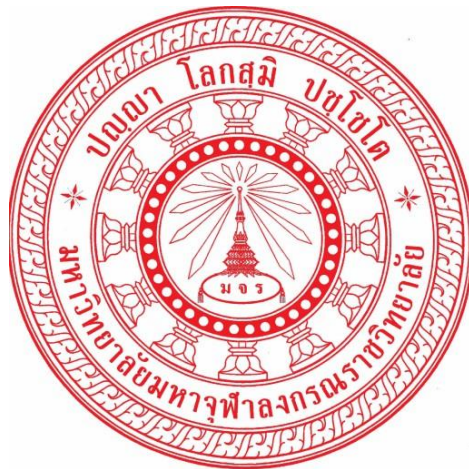
.....

.....

.....

.....

.....

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

อภิปรายผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt.) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอธิบายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

[illegible]

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

...(16 pt) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สาระห่อออกมาใน
รูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปและข้อเสนอแนะ (18 pt)

...(16 pt) สรุปผลการวิจัยทั้งหมด สั้น ๆ กระชับได้ใจความ พร้อมข้อเสนอแนะที่
ได้จากการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือ กรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

...(16.pt) ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องสภาพปัญหาและ
ความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทภาคใต้ตอนล่าง

บรรณานุกรม (18 pt)

(16.pt).....

.....

.....

.....

.....

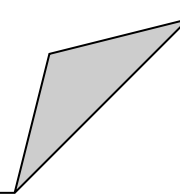
.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ

บทความวิชาการ (12 pt)

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (ไทย) (12 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (อังกฤษ) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

(16 pt)

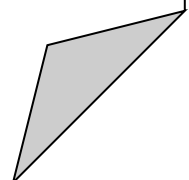
.....

.....

.....

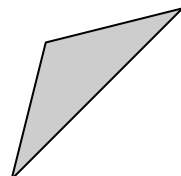
.....

Keywords: 3-5 words

____(16 pt)_____

(16 pt)

สรุป (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บรรณานุกรม (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

